

PRVA KNJIGA MOJSIJEVA

KOJA SE ZOVE POSTANJE

GLAVA 1

U početku stvori Bog nebo i zemlju.

1:2 A zemlja bje{e bez obli~ja i pusta, i bje{e tama nad bezdanom; i duh Bo`ji diza{e se nad vodom.

1:3 I re~e Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost.

1:4 I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame.

1:5 I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva no}. I bi ve~e i bi jutro, dan prvi.

1:6 Potom re~e Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode.

1:7 I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako.

1:8 A svod nazva Bog nebo. I bi ve~e i bi jutro, dan drugi.

1:9 Potom re~e Bog: neka se sabere voda {to je pod nebom na jedno mjesto, i neka se poka`e suho. I bi tako.

1:10 I suho nazva Bog zemlja, a zbori{ta vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro.

1:11 Opet re~e Bog: neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, {to nosi sjeme, i drvo rodno, koje ra|a rod po svojim vrstama, u kojem }e biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako.

1:12 I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, {to nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje ra|a rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro.

1:13 I bi ve~e i bi jutro, dan tre}i.

1:14 Potom re~e Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i no}, da budu znaci vremenima i danima i godinama;

1:15 I neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako.

1:16 I stvori Bog dva vidjela velika: vidjelo ve}e da upravlja danom, i vidjelo manje da upravlja no}u, i zvijezde.

1:17 I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju.

1:18 I da upravljaju danom i no}u, i da dijele svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro.

1:19 I bi ve~e i bi jutro, dan ~etvrti.

1:20 Potom re~e Bog: neka vrve po vodi `ive du{e, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski.

1:21 I stvori Bog kitove velike i sve `ive du{e {to se mi~u, {to provrvje{e po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro;

1:22 I blagoslovi ih Bog govore}i: ra|ajte se i mno`ite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se mno`e na zemlji.

1:23 I bi ve~e i bi jutro, dan peti.

1:24 Potom re~e Bog: neka zemlja pusti iz sebe du{e `ive po vrstama njihovijem, stoku i sitne `ivotinje i zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem. I bi tako.

1:25 I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem, i stoku po vrstama njezinijem, i sve sitne `ivotinje na zemlji po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro.

1:26 Potom re~e Bog: da na~inimo ~ovjeka po svojem obli~ju, kao {to smo mi, koji }e biti go-

spodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja {to se mi-
~u po zemlji.

1:27 I stvori Bog ~ovjeka po obli-ju svojemu, po obli-ju Bo`ijemu stvori ga; mu{ko i `ensko stvori ih.

1:28 I blagoslovi ih Bog, i re-e im Bog: ra|ajte se i mno`ite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja {to se mi-e po zemlji.

1:29 I jo{ re-e Bog: evo, dao sam vam sve bilje {to nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to }e vam biti za hranu.

1:30 A svemu zvjerinju zemaljskom i svjema pticama nebeskim i svemu {to se mi-e na zemlji i u ~em ima du{a `iva, dao sam svu travu da jedu. I bi tako.

1:31 Tada pogleda Bog sve {to je stvorio, i gle, dobro bje{e veoma. I bi ve-e i bi jutro, dan {esti.

GLAVA 2

Tako se dovr{i nebo i zemlja i sva vojska njihova.

2:2 I svr{i Bog do sedmoga dana djela svoja, koja u~ini; i po~inu u sedmi dan od svih djela svojih, koja u~ini;

2:3 I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan po~inu od svih djela svojih, koja u~ini;

2:4 To je postanje neba i zemlje, kad posta{e, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo,

2:5 I svaku biljku poljsku, dokle je jo{ ne bje{e na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle jo{ ne ni-ca{e; jer Gospod Bog jo{ ne pusti da `da na zemlju, niti bje{e ~ovjeka da radi zemlju,

2:6 Ali se podiza{e para sa zemlje da natapa svu zemlju.

2:7 A stvori Gospod Bog ~ovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh `ivotni; i posta ~ovjek du{a `iva.

2:8 I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti ~ovjeka, kojega stvori.

2:9 I u~ini Gospod Bog, te niko{e iz zemlje svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od `ivota usred vrta i drvo od znanja dobra i zla.

2:10 A voda tecija{e iz Edema natapaju}i vrt, i odande se dijelja{e u ~etiri rijeke.

2:11 Jednoj je ime Fison, ona te-e oko cijele zemlje Evilske, a ondje ima zlata,

2:12 I zlato je one zemlje vrlo dobro; ondje ima i bdela i dragoga kamena oniha.

2:13 A drugoj je rijeci ime Geon, ona te-e oko cijele zemlje Huske.

2:14 A tre}oj je rijeci ime Hidekel, ona te-e k Asirskoj. A ~etvrta je rijeka Efrat.

2:15 I uzev{i Gospod Bog ~ovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da ga ~uva.

2:16 I zaprijeti Gospod Bog ~ovjeku govore}i: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu;

2:17 Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusi{ s njega, umrije}e{.

2:18 I re-e Gospod Bog: nije dobro da je ~ovjek sam; da mu na~inim druga prema njemu.

2:19 Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, i doveo k Adamu da vidi kako }e koju nazvati, pa kako Adam nazove koju `ivotinju onako da joj bude ime;

2:20 I Adam nadjede ime svakom `ivin~etu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zvijeri poljskoj; ali se ne na|e Adamu drug prema njemu.

2:21 I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspao; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom;

2:22 I Gospod Bog stvori `enu od rebra, koje uze Adamu, i doveo je k Adamu.

2:23 A Adam re-e: sada eto kost od mojih kosti, i tijelo od mogega tijela. Neka joj bude ime ~ovje~ica, jer je uzeta od ~ovjeka.

2:24 Za to }e ostaviti ~ovjek oca svojega i mater svoju, i prilijepi}e se k `eni svojoj, i bi}e dvoje jedno tijelo.

2:25 A bjehu oboje goli, Adam i `ena mu, i ne bje{e ih sramota.

GLAVA 3

Ali zmija bježe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa re-e `eni: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?

3:2 A `ena re-e zmiji: mi jedemo roda sa svakoga drveta u vrtu;

3:3 Samo roda s onoga drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete.

3:4 A zmija re-e `eni: ne}ete vi umrijeti;

3:5 Nego zna Bog da }e vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti o-i, pa }ete postati kao bogovi i znati {to je dobro {to li zlo.

3:6 I `ena vide}i da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mu`u svojemu, te i on okusi.

3:7 Tada im se otvori{e o-i, i vidje{e da su goli; pa spleto{e li}a smokova i na-ini{e sebi prega-e.

3:8 I za-u{e glas Gospoda Boga, koji i |a{e po vrtu kad zahladi; i sakri se Adam i `ena mu ispred Gospoda Boga me|u drveta u vrtu.

3:9 A Gospod Bog viknu Adama i re-e mu: gdje si?

3:10 A on re-e: ~uh glas tvoj u vrtu, pa se poplaha {ih, jer sam go, te se sakrih.

3:11 A Bog re-e: ko ti kaza da si go? da nijesi jeo s onoga drveta {to sam ti zabranio da ne jede{ s njega?

3:12 A Adam re-e: `ena koju si udru`io sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh.

3:13 A Gospod Bog re-e `eni: za{to si to u-inila? A `ena odgovori: zmija me prevari, te jedoh.

3:14 Tada re-e Gospod Bog zmiji: kad si to u-inila, da si prokleta mimo svako `ivin-e i mimo sve zvijeri poljske; na truhu da se vu-e{ i prah da jede{ do svojega vijeka.

3:15 I jo{ me}em neprijateljstvo izme|u tebe i `ene i izme|u sjemena tvojega i sjemena njezina; ono }e ti na glavu stajati a ti }e{ ga u petu ujedati.

3:16 A `eni re-e: tebi }u mnoge muke zadati kad zatrudni{, s mukama }e{ djecu ra|ati, i volja }e

tvoja stajati pod vla{u mu`a tvojega, i on }e ti biti gospodar.

3:17 Pa onda re-e Adamu: {to si poslu{ao `enu i okusio s drveta s kojega sam ti zabranio rekav{i da ne jede{ s njega, zemlja da je prokleta s tebe, s mukom }e{ se od nje hraniti do svojega vijeka;

3:18 Trnje i korov }e ti ra|ati, a ti }e{ jesti zelje poljsko;

3:19 Sa znojem lica svojega je{e{ hljeb, dokle se ne vrati{ u zemlju od koje si uzet; jer si prah, i u prah }e{ se vratiti.

3:20 I Adam nadjede `eni svojoj ime Jeva, zato {to je ona mati svjema `ivima.

3:21 I na-ini Gospod Bog Adamu i `eni njegovoj haljine od ko`e, i obu-e ih u njih.

3:22 I re-e Gospod Bog: eto, ~ovjek posta kao jedan od nas znaju}i {to je dobro {to li zlo; ali sada da ne pru`i ruke svoje i uzbere i s drveta od `ivota, i okusi, te do vijeka `ivi.

3:23 I Gospod Bog izagna ga iz vrta Edemskoga da radi zemlju, od koje bi uzet;

3:24 I izagnav ~ovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem ma-em, koji se vija{e i tamo i amo, da ~uva put ka drvetu od `ivota.

GLAVA 4

Iza toga Adam pozna Jevu `enu svoju, a ona zatrudnje i rodi Kajina, i re-e: dobih ~ovjeka od Gospoda.

4:2 I rodi opet brata njegova Avelja. I Avelj posta pastir a Kajin ratar.

4:3 A poslije nekoga vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu prinos od roda zemaljskoga;

4:4 A i Avelj prinese od prvina stada svojega i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos,

4:5 A na Kajina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promijeni.

4:6 Tada re-e Gospod Kajinu: {to se srdi{? {to li ti se lice promijeni?

4:7 Ne}e{ li biti mio, kad dobro ~ini{? a kad ne ~ini{ dobro, grijeh je na vratima. A volja je njegova pod tvojom vla{u, i ti si mu stariji.

4:8 Poslije govora{e Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad bijahu u polju, sko~i Kajin na Avelja brata svojega, i ubi ga.

4:9 Tada re~e Gospod Kajinu: gdje ti je brat Avelj? A on odgovori: ne znam; zar sam ja ~uvar brata svojega?

4:10 A Bog re~e: {ta u~ini! glas krvi brata tvoje-ga vi~e sa zemlje k meni.

4:11 I sada, da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvojega iz ruke tvoje.

4:12 Kad zemlju uzradi{, ne}e ti vi{e davati blaga svojega. Bi}e{ potuka~ i bjegunac na zemlji.

4:13 A Kajin re~e Gospodu: krivica je moja velika da mi se ne mo`e oprostiti.

4:14 Evo me tjera{ danas iz ove zemlje da se krijem ispred tebe, i da se skitam i potucam po zemlji, pa }e me ubiti ko me udesi.

4:15 A Gospod mu re~e: za to ko ubije Kajina, sedam }e se puta to pokajati. I na~ini Gospod znak na Kajinu da ga ne ubije ko ga udesi.

4:16 I otide Kajin ispred Gospoda, i naseli se u zemlji Naidskoj na istoku prema Edemu.

4:17 I pozna Kajin `enu svoju, a ona zatrudnje i rodi Enoha. I sazida grad i prozva ga po imenu sina svojega Enoh.

4:18 A Enohu rodi se Gaidad; a Gaidad rodi Maleleila: a Maleleilo rodi Matusala; a Matusal rodi Lameha.

4:19 I uze Lameh dvije `ene: jednoj bje{e ime Ada a drugoj Sela.

4:20 I Ada rodi Jovila; od njega se narodi{e koji `ive pod {atorima i stoku pasu.

4:21 A bratu njegovu bje{e ime Juval; od njega se narodi{e guda~i i svira~i.

4:22 A i Sela rodi Tovela, koji bje{e vje{t kovati sva{ta od mjedi i od gvo`a; a sestra Tovelu bje{e Noema.

4:23 I re~e Lameh svojim `enama, Adi i Seli: ~ujte glas moj, `ene Lamehove, poslu{ajte rije~i

moje: ubi}u ~ovjeka za ranu svoju i mladi}a za mašnicu svoju.

4:24 Kad }e se Kajin osvetiti sedam puta, Lameh }e sedamdeset i sedam puta.

4:25 A Adam opet pozna `enu svoju, i ona rodi sina, i nadje mu ime Sit, jer mi, re~e, Bog dade drugoga sina za Avelja, kojega ubi Kajin.

4:26 I Situ se rodi sin, kojemu nadjede ime Enos. Tada se po~e prizivati ime Gospodnje.

GLAVA 5

Ovo je pleme Adamovo. Kad Bog stvori ~ovjeka, po obli~ju svojemu stvori ga.

5:2 Mu{ko i `ensko stvori ih, i blagoslovi ih, i nazva ih ~ovjek, kad bi{e stvoreni.

5:3 I po`ivje Adam sto i trideset godina, i rodi sina po obli~ju svojemu, kao {to je on, i nadjede mu ime Sit.

5:4 A rodiv Sita po`ivje Adam osam stotina godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:5 Tako po`ivje Adam svega devet stotina i trideset godina; i umrije.

5:6 A Sit po`ivje sto i pet godina, i rodi Enosa;

5:7 A rodiv Enosa po`ivje Sit osam stotina i sedam godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:8 Tako po`ivje Sit svega devet stotina i dvanaest godina; i umrije.

5:9 A Enos po`ivje devedeset godina, i rodi Kajinana;

5:10 A rodiv Kajinana po`ivje Enos osam stotina i petnaest godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:11 Tako po`ivje Enos svega devet stotina i pet godina; i umrije.

5:12 A Kajinan po`ivje sedamdeset godina, i rodi Maleleila;

5:13 A rodiv Maleleila po`ivje Kajinan osam stotina i ~etrdeset godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:14 Tako po`ivje Kajinan svega devet stotina i deset godina; i umrije.

5:15 A Maleleilo po`ivje {ezdeset i pet godina, i rodi Jareda;

5:16 A rodiv Jareda po`ivje Maleleilo osam stotina i trideset godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:17 Tako po`ivje Maleleilo svega osam stotina i devedeset i pet godina; i umrije.

5:18 A Jared po`ivje sto i {ezdeset i dvije godine, i rodi Enoha;

5:19 A rodiv Enoha po`ivje Jared osam stotina godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:20 Tako po`ivje Jared svega devet stotina i {ezdeset i dvije godine, i umrije.

5:21 A Enoh po`ivje {ezdeset i pet godina, i rodi Matusala;

5:22 A rodiv Matusala po`ivje Enoh jednako po volji Bo`joj trista godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:23 Tako po`ivje Enoh svega trista i {ezdeset i pet godina;

5:24 I `ive}i Enoh jednako po volji Bo`joj, nestade ga, jer ga uze Bog.

5:25 A Matusal po`ivje sto i osamdeset i sedam godina, i rodi Lameha;

5:26 A rodiv Lameha po`ivje Matusal sedam stotina i osamdeset i dvije godine, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:27 Tako po`ivje Matusal svega devet stotina i {ezdeset i devet godina; i umrije.

5:28 A Lameh po`ivje sto i osamdeset i dvije godine, i rodi sina,

5:29 I nadjede mu ime Noje govore}i: ovaj }e nas odmoriti od posala na{ih i od truda ruku na{ih na zemlji, koju prokle Gospod.

5:30 A rodiv Noja po`ivje Lameh pet stotina i devedeset i pet godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:31 Tako po`ivje Lameh svega sedam stotina i sedamdeset i sedam godina; i umrije.

5:32 A Noju kad bi pet stotina godina, rodi Noje Sima, Hama i Jafeta.

GLAVA 6

A kad se ljudi po~e mno`iti na zemlji, i k}eri im se narodi}e.

6:2 Vide}i sinovi Bo`ji k}eri ~ovje~ije kako su lijepe uzima}e ih za `ene koje htje}e.

6:3 A Gospod re~e: ne}e se duh moj do vijeka preti s ljudima, jer su tijelo; neka im jo{ sto i dvadeset godina.

6:4 A bija}e tada divova na zemlji; a i poslije, kad se sinovi Bo`ji sastajahu sa k}erima ~ovje~ijim, pa im one ra|ahu sinove; to bijahu silni ljudi, od starine na glasu.

6:5 I Gospod vide}i da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihova svagda samo zle,

6:6 Pokaja se Gospod {to je stvorio ~ovjeka na zemlji, i bi mu `ao u srcu.

6:7 I re~e Gospod: ho}u da istrijebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od ~ovjeka do stoke i do sitne `ivotinje i do ptica nebeskih; jer se kajem {to sam ih stvorio.

6:8 Ali Noje na|e milost pred Gospodom.

6:9 Ovo su dogaja}i Nojevi: Noje bje}e ~ovjek pravedan i bezazlen svojega vijeka; po volji Bo`joj svagda `ivlja}e Noje.

6:10 I rodi Noje tri sina: Sima, Hama i Jafeta.

6:11 A zemlja se pokvari pred Bogom, i napuni se zemlja bezakonja.

6:12 I pogleda Bog na zemlju, a ona bje}e pokvarena; jer svako tijelo pokvari put svoj na zemlji.

6:13 I re~e Bog Noju: kraj svakome tijelu do|e preda me, jer napuni}e zemlju bezakonja; i evo ho}u da ih zatrem sa zemljom.

6:14 Na~ini sebi kov~eg od drveta gofera, i na~ini pregratke u kov~egu; i zatopi ga smolom iznutra i spolja.

6:15 I na~ini ga ovako; u du`inu neka bude trista lakata, u {irinu pedeset lakata, i u visinu trideset lakata;

6:16 Pusti dosta svjetlosti u kov~eg; i krov mu svedi ozgo od lakta; i udari vrata kov~egu sa strane; i na~ini ga na tri boja: donji, drugi i tre}i.

6:17 Jer evo pusti}u potop na zemlju, da istrijebim svako tijelo, u kojem ima `iva du{a pod nebom; {to je god na zemlji sve }e izginuti.

6:18 Ali }u s tobom u~initi zavjet svoj: i u}i }e{ u kov~eg ti i sinovi tvoji i `ena tvoja i `ene sinova tvojih s tobom.

6:19 I od svega `iva, od svakoga tijela, uze}e{ u kov~eg po dvoje, da sa-uva{ u `ivotu sa sobom, a mu{ko i `ensko neka bude.

6:20 Od ptica po vrstama njihovijem, od stoke po vrstama njezinijem, i od svega {to se mi~e na zemlji po vrstama njegovijem, od svega po dvoje neka u|e s tobom, da ih sa-uva{ u `ivotu.

6:21 I uzmi sa sobom svega {to se jede, i ~uvaj kod sebe, da bude hrane tebi i njima.

6:22 I Noje u~ini, kako mu zapovjedi Bog, sve onako u~ini.

GLAVA 7

Ire~e Gospod Noju: u|i u kov~eg ti i sav dom tvoj; jer te na|oh pravedna pred sobom ovoga vijeka.

7:2 Uzmi sa sobom od svijeh `ivotinja ~istih po sedmoro, sve mu`jaka i `enku njegovu; a od `ivotinja ne~istih po dvoje, mu`jaka i `enku njegovu,

7:3 Tako|er i od ptica nebeskih po sedam, mu`jaka i `enku njegovu, da im se sa-uva sjeme na zemlji.

7:4 Jer }u do sedam dana pustiti da`d na zemlju za ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i, i istrijebi}u sa zemlje svako tijelo `ivo, koje sam stvorio.

7:5 I Noje u~ini sve {to mu zapovjedi Gospod.

7:6 A bje}e Noju {est stotina godina kad do|e potop na zemlju.

7:7 I u|e Noje u kov~eg i sinovi njegovi i `ena njegova i `ene sinova njegovih s njim radi potopa.

7:8 Od `ivotinja ~istih i od `ivotinja ne~istih i od ptica i od svega {to se mi~e po zemlji,

7:9 U|e k Noju u kov~eg po dvoje, mu{ko i `ensko, kao {to bje}e Bog zapovjedio Noju.

7:10 A u sedmi dan do|e potop na zemlju.

7:11 Kad je bilo Noju {est stotina godina, te godine drugoga mjeseca, sedamnaesti dan toga mjeseca, taj dan razvali}e se svi izvori velikoga bezdana, i otvori}e se ustave nebeske;

7:12 I udari da`d na zemlju za ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i.

7:13 Taj dan u|e u kov~eg Noje i Sim i Ham i Jafet, sinovi Nojevi, i `ena Nojeva i tri `ene sinova njegovijeh s njima;

7:14 Oni, i svakojake zvijeri po vrstama svojim, i svakojaka stoka po vrstama svojim, i {to se god mi~e po zemlji po vrstama svojim, i ptice sve po vrstama svojim, i {to god leti i ima krila.

7:15 Do|e k Noju u kov~eg po dvoje od svakoga tijela, u kojem ima `iva du{a,

7:16 Mu{ko i `ensko od svakoga tijela u|o}e, kao {to bje}e Bog zapovjedio Noju; pa Gospod zтвори za njim.

7:17 I bi potop na zemlji za ~etrdeset dana; i voda do|e i uze kov~eg, i podi`e ga od zemlje.

7:18 I navaljivoda, i usta jako po zemlji, i kov~eg stade ploviti vodom.

7:19 I navaljiva}e voda sve ve}ma po zemlji, i pokori sva najvi}a brda {to su pod cijelijem nebom.

7:20 Petnaest lakata do|e voda iznad brda, po{to ih pokri.

7:21 Tada izgibe svako tijelo {to se mica}e na zemlji, ptice i stoka, i zvijeri i sve {to gami`e po zemlji, i svi ljudi.

7:22 Sve {to ima}e du{u `ivu u nosu, sve {to bija}e na suhu, pomrije.

7:23 I istrijebi se svako tijelo `ivo na zemlji, i ljudi i stoka i {to god gami`e i ptice nebeske, sve, velim, istrijebi se sa zemlje; samo Noje osta i {to s njim bje}e u kov~egu.

7:24 I staja}e voda povrh zemlje sto i pedeset dana.

GLAVA 8

ABog se opomenu Noja i svijeh zvijeri i sve stoke {to bjehu s njim u kov~egu; i posla Bog vjetar na zemlju da uzbije vodu.

8:2 I zatvori}e se izvori bezdanu i ustave nebeske, i da`d s neba prestade.

8:3 I stade voda opadati na zemlji, i jednako opada{e poslije sto i pedeset dana;

8:4 Te se ustavi kov~eg sedmoga mjeseca dana sedamnaestoga na planini Araratu.

8:5 I voda opada{e sve ve}ma do desetoga mjeseca; i prvoga dana desetoga mjeseca pokazae vrhovi od brda.

8:6 A poslije ~etrdeset dana otvori Noje prozor na kov~egu, koji bje{e na~inio;

8:7 I ispusti gavrana, koji jednako odlijeta{e i dolijeta{e dokle ne presahnu voda na zemlji.

8:8 Pa pusti i golubicu da bi vidio je li opala voda sa zemlje.

8:9 A golubica ne na{av{i gdje bi stala nogom svojom vrati se k njemu u kov~eg, jer jo{ bje{e voda po svoj zemlji; i Noje pru`iv{i ruku uhvati je i uze k sebi u kov~eg.

8:10 I po~eka jo{ sedam dana, po opet ispusti golubicu iz kov~ega.

8:11 I pred ve~e vrati se k njemu golubica, i gle, u kljunu joj list maslinov, koji bje{e otkinula; tako pozna Noje da je opala voda sa zemlje.

8:12 Ali po~eka jo{ sedam dana, pa opet ispusti golubicu, a ona mu se vi{e ne vrati.

8:13 [est stotina prve godine vijeka Nojeva prvi dan prvoga mjeseca usahnu voda na zemlji; i Noje otkri krov na kov~egu, i ugleda zemlju suhu.

8:14 A drugoga mjeseca dvadeset sedmoga dana bje{e sva zemlja suha.

8:15 Tada re~e Bog Noju govore{i:

8:16 Izidi iz kov~ega ti i `ena tvoja i sinovi tvoji i `ene sinova tvojih s tobom;

8:17 Sve zvijeri {to su s tobom od svakoga tijela, ptice i stoku i {to god gami`e po zemlji, izvedi sa sobom, neka se razi|u po zemlji, i neka se plode i mno`e na zemlji.

8:18 I izide Noje i sinovi njegovi i `ena njegova i `ene sinova njegovijeh s njim.

8:19 Sve zvijeri, sve sitne `ivotinje, sve ptice i sve {to se mi~e po zemlji po svojim vrstama izido{e iz kov~ega.

8:20 I na~ini Noje `rtvenik Gospodu, i uze od svake ~iste stoke i od svijeh ptica ~istijeh, i prinese na `rtveniku `rtve paljenice.

8:21 I Gospod omirisa miris ugodni, i re~e u srcu svojem: ne}u vi{e kleti zemlje s ljudi, {to je misao srca ~ovje~jega zla od malena; niti }u vi{e ubijati svega {to `ivi, kao {to u~inih.

8:22 Otsele dokle bude zemlje, ne}e nestajati sjetve ni `etve, studeni ni vru}ine, ljeta ni zime, dana ni no}i.

GLAVA 9

I Bog blagoslovi Noja i sinove njegove, i re~e im; ra|ajte se i mno`ite se i napunite zemlju;

9:2 I sve zvijeri zemaljske i sve ptice nebeske i sve {to ide po zemlji i sve ribe morske neka vas se boje i stra{e; sve je predano u va{e ruke.

9:3 [to se god mi~e i `ivi, neka vam bude za jelo, sve vam to dadoh kao zelenu travu.

9:4 Ali ne jedite mesa s du{om njegovom, a to mu je krv.

9:5 Jer }u i va{u krv, du{e va{e, iskati; od svake }u je zvijeri iskati; iz ruke samoga ~ovjeka, iz ruke svakoga brata njegova iska}u du{u ~ovje~iju.

9:6 Ko prolije krv ~ovje~iju, njegovu }e krv proliiti ~ovjek; jer je Bog po svojem obli~ju stvorio ~ovjeka.

9:7 Ra|ajte se dakle i mno`ite se; narodite se veoma na zemlji i namno`ite se na njoj.

9:8 I re~e Bog Noju i sinovima njegovijem s njim, govore{i:

9:9 A ja evo postavljam zavjet svoj s vama i s va{im sjemenom nakon vas,

9:10 I sa svijem `ivotinjama, {to su s vama od ptica, od stoke i od svega zvijerja zemaljskoga {to je s vama, sa sva~im {to je iza{lo iz kov~ega, i sa svijem zvijerjem zemaljskim.

9:11 Postavljam zavjet svoj s vama, te otsele ne}e nijedno tijelo poginuti od potopa, niti }e vi{e biti potopa da zatre zemlju.

9:12 I re~e Bog: evo znak zavjeta koji postavljam izme|u sebe i vas i svake `ive stvari, koja je s vama do vijeka:

9:13 Metnuo sam dugu svoju u oblake, da bude znak zavjeta izme|u mene i zemlje.

9:14 Pa kad oblake navu~em na zemlju, vidje}e se duga u oblacima,

9:15 I opomenu}u se zavjeta svojega koji je izme|u mene i vas i svake du{e `ive u svakom tijelu, i ne}e vi{e biti od vode potopa da zatre svako tijelo.

9:16 Duga }e biti u oblacima, pa }u je pogledati, i opomenu}u se vje~noga zavjeta izme|u Boga i svake du{e `ive u svakom tijelu koje je na zemlji.

9:17 I re~e Bog Noju: to je znak zavjeta koji sam u~inio izme|u sebe i svakoga tijela na zemlji.

9:18 A bijahu sinovi Nojevi koji izido{e iz kov~ega: Sim i Ham i Jafet; a Ham je otac Hanancima.

9:19 To su tri sina Nojeva, i od njih se naseli sva zemlja.

9:20 A Noje po~e raditi zemlju, i posadi vinograd.

9:21 I napiv se vina opi se, i otkri se nasred {atoraj svojega.

9:22 A Ham, otac Hanancima, vidje golotinju oca svojega, i kaza obojici bra}e svoje na polju.

9:23 A Sim i Jafet uze{e haljinu, i ogrnu{e je obojica na ramena svoja, i idu}i natra{ke pokri{e njom golotinju oca svojega, licem natrag okrenuv{i se da ne vide golotinje oca svojega.

9:24 A kad se Noje probudi od vina, dozna {ta mu je u~inio mla|i sin,

9:25 I re~e: proklet da je Hanan, i da bude sluga slugama bra}e svoje!

9:26 I jo{ re~e: blagosloven da je Gospod Bog Simov, i Hanan da mu bude sluga!

9:27 Bog da ra{i Jafeta da `ivi u {atorima Simovijem, a Hanan da im bude sluga!

9:28 I po`ivje Noje poslije potopa trista i pedeset godina.

9:29 A svega po`ivje Noje devet stotina i pedeset godina; i umrije.

GLAVA 10

A ovo su plemena sinova Nojevijeh, Sima, Hama i Jafeta, kojima se rodi{e sinovi poslije potopa.

10:2 Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras.

10:3 A sinovi Gomerovi: Ashenas i Rifat i Togarm.

10:4 A sinovi Javanovi: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim.

10:5 Od njih se razdijeli{e ostrva narodna na zemljama svojim, svako po jeziku svojem i po porodicama svojim, u narodima svojim.

10:6 A sinovi Hamovi: Hus i Mesrain, Fud i Hanan.

10:7 A sinovi Husovi: Sava i Evila i Savata i Regma i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dandan.

10:8 Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji;

10:9 Bje{e dobar lovac pred Gospodom; zato se ka`e: dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod.

10:10 A po~etak carstvu njegovu bje{e Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u zemlji Senaru.

10:11 Iz te zemlje iza|e Asur, i sazida Nineviju i Rovot grad i Halah,

10:12 I Dasem izme|u Ninevije i Halaha; to je grad velik.

10:13 A Mesrain rodi Ludeje i Enemeje i Laveje i Neftaleje,

10:14 I Patroseje i Hasmeje, odakle iza|o{e Filišteji i Gaftoreji.

10:15 A Hanan rodi Sidona, prvenca svojega, i Heta,

10:16 I Jevuseja i Amoreja i Gergeseja,

10:17 I Eveja i Arukeja i Aseneja,

10:18 I Aradeja i Samareja i Amateja. A poslije se rasija{e plemena Hananejska.

10:19 I bjehu me|e Hananejske od Sidona idu}i na Gerar pa do Gaze, i idu}i na Sodom i Gomor i Adamu i Sevojim pa do Dasa.

10:20 To su sinovi Hamovi po porodicama svojim i po jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim.

10:21 I Simu rodiše se sinovi, najstarijemu bratu Jafetovu, ocu svijeh sinova Everovijeh.

10:22 Sinovi Simovi bjehu: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram.

10:23 A sinovi Aramovi: Uz i Ul i Gater i Mas.

10:24 A arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera.

10:25 A Everu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Falek, jer se u njegovo vrijeme razdijeli zemlja, a bratu njegovu ime Jektan.

10:26 A Jektan rodi Elmodada i Saleta i Sarmota i Jaraha,

10:27 I Odora i Evila i Deklu,

10:28 I Evala i Avimaila i Savu,

10:29 I Ufira i Evilu i Jovava; ti svi bjehu sinovi Jektanovi.

10:30 I `ivljahu od Mase, kako se ide na Safir do gora isto~njih.

10:31 To su sinovi Simovi po porodicama svojim i po jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim;

10:32 To su porodice sinova Nojevijeh po plemenima svojim, u narodima svojim; i od njih se razdijeliše narodi po zemlji poslije potopa.

GLAVA 11

A bijaše na cijeloj zemlji jedan jezik i jednake rije~i.

11:2 A kad otidoše od istoka, na|oše ravnicu u zemlji Senarskoj, i naseliše se ondje.

11:3 Pa rekoše me|u sobom: hajde da pravimo plo~e i da ih u vatri pe~emo. I bjehu im opeke mjesto kamena i smola zemljana mjesto kre~a.

11:4 Poslije rekoše: hajde da sazidamo grad i kulu, kojoj }e vrh biti do neba, da ste~emo sebi ime, da se ne bismo rasijali po zemlji.

11:5 A Gospod si|e da vidi grad i kulu, {to zidahu sinovi ~ovje~iji.

11:6 I re~e Gospod: gle, narod jedan, i jedan jezik u svijeh, i to po~e{e raditi, i ne}e im smetati ni {ta da ne urade {to su naumili.

11:7 Hajde da si|emo, i da im pometimo jezik, da ne razumiju jedan drugoga {to govore.

11:8 Tako ih Gospod rasu odande po svoj zemlji, te ne sazidaše grada.

11:9 Zato se prozva Vavilon, jer ondje pomete Gospod jezik cijele zemlje, i odande ih rasu Gospod po svoj zemlji.

11:10 Ovo je pleme Simovo: bijaše Simu sto godina, kad rodi Arfaksada, druge godine poslije potopa.

11:11 A rodiv Arfaksada po`ivje Sim pet stotina godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:12 A Arfaksad po`ivje trideset i pet godina, i rodi Salu;

11:13 A rodiv Salu po`ivje Arfaksad ~etiri stotine i tri godine, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:14 A Sala po`ivje trideset godina, i rodi Evera;

11:15 A rodiv Evera po`ivje Sala ~etiri stotine i tri godine, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:16 A Ever po`ivje trideset i ~etiri godine, i rodi Faleka;

11:17 A rodiv Faleka po`ivje Ever ~etiri stotine i trideset godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:18 A Falek po`ivje trideset godina i rodi Ragava;

11:19 A rodiv Ragava po`ivje Falek dvjesta i devet godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:20 A Ragav po`ivje trideset i dvije godine i rodi Seruha;

11:21 A rodiv Seruha po`ivje Ragav dvjesta i sedam godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:22 A Seruh po`ivje trideset godina, i rodi Nahora;

11:23 A rodiv Nahora po`ivje Seruh dvjesta godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:24 A Nahor po`ivje dvadeset i devet godina, i rodi Taru;

11:25 A rodiv Taru po`ivje Nahor sto i devetnaest godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:26 A Tara po`ivje sedamdeset godina, i rodi Avrama, Nahora i Arana.

11:27 A ovo je pleme Tarino: Tara rodi Avrama, Nahora i Arana; a Aran rodi Lota.

11:28 I umrije Aran prije Tare oca svojega na postojbini svojoj, u Uru Haldejskom.

11:29 I o`eni se Avram i Nahor, i `eni Avramovoj bje{e ime Sara a `eni Nahorovoj ime Melha, k}i Arama oca Melhe i Jeshe.

11:30 A Sara bje{e nerotkinja, i ne ima{e poroda.

11:31 I uze Tara sina svojega Avrama i Lota sina Aronova, unuka svojega, i Saru snahu svoju, `enu Avrama sina svojega; i po|o{e zajedno iz Ura Haldejskoga da idu u zemlju Hanansku, i do|o{e do Harana, i ondje se nastani{e.

11:32 I po`ivje Tara svega dvjesta i pet godina; i umrije Tara u Haranu.

GLAVA 12

Ire~e Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju }u ti ja pokazati.

12:2 I u~ini}u od tebe velik narod, i blagoslovi}u te, i ime tvoje proslavi}u, i ti }e{ biti blagoslov.

12:3 Blagoslovi}u one koji tebe uzblagosiljaju, i prokle}u one koji tebe usproklinju; i u tebi }e biti blagoslovena sva plemena na zemlji.

12:4 Tada po|e Avram, kao {to mu kaza Gospod, i s njim po|e Lot. A bje{e Avramu sedamdeset i pet godina kad po|e iz Harana.

12:5 I uze Avram Saru `enu svoju i Lota sina brata svojega sa svijem blagom koje bjehu stekli i s du{ama koje bjehu dobili u Haranu; i po|o{e u zemlju Hanansku, i do|o{e u nju.

12:6 I pro|e Avram tu zemlju do mjesta Sihema i do ravnice More{ke; a bijahu tada Hananeji u toj zemlji.

12:7 I javi se Gospod Avramu i re~e: tvojemu sjemenu da}u zemlju ovu. I Avram na~ini ondje `rtvenik Gospodu, koji mu se javio.

12:8 Poslije otide odande na brdo koje je prema istoku od Vetilja, i ondje razape {ator svoj, te mu Vetilj bje{e sa zapada a Gaj s istoka; i ondje na~ini Gospodu `rtvenik, i prizva ime Gospodnje.

12:9 Odande otide Avram dalje idu}i na jug.

12:10 Ali nastala glad u onoj zemlji, te Avram si|e u Misir da se ondje skloni; jer glad bje{e velika u onoj zemlji.

12:11 A kad se pribli`i da ve} u|e u Misir, re~e Sari `eni svojoj: gle, znam da si `ena lijepa u licu.

12:12 Zato kad te vide Misirci re}i }e: ovo mu je `ena. Pa }e me ubiti, a tebe }e ostaviti u `ivotu.

12:13 Nego hajde ka`i da si mi sestra, te }e meni biti dobro tebe radi i osta}u u `ivotu uz tebe.

12:14 I kad do|e Avram u Misir, vidje{e Misirci `enu da je vrlo lijepa.

12:15 I vidje{e je knezovi Faraonovi, i hvali{e je pred Faraonom. I uze{e je u dvor Faraonov.

12:16 I on ~inja{e dobro Avramu nje radi, te ima{e ovaca i goveda i magaraca i sluga i slu{kinja i magarica i kamila.

12:17 Ali Gospod pusti velika zla na Faraona i na dom njegov radi Sare `ene Avramove.

12:18 Tada dozva Faraon Avrama i re~e mu: {ta mi to u~ini? za{to mi nijesi kazao da ti je `ena?

12:19 Za{to si kazao: sestra mi je? te je uzeh za `enu. Sad eto ti `ene, uzmi je, pa idi.

12:20 I Faraon zapovjedi ljudima za nj, te ga isprati{e i `enu njegovu i {to god ima{e.

GLAVA 13

Tako otide Avram iz Misira gore na jug, on i `ena mu i sve {to ima{e, tako|er i Lot s njim.

13:2 A bija{e Avram vrlo bogat stokom, srebrom i zlatom.

13:3 I i|a{e svojim putovima od juga sve do Vetilja, do mjesta gdje mu prvo bija{e {ator, izme|u Vetilja i Gaja,

13:4 Do mjesta, gdje pre|e bje{e na~inio `rtvenik; i ondje prizva Avram ime Gospodnje.

13:5 A i Lot koji i|a{e s Avramom ima{e ovaca i goveda i {atora.

13:6 I zemlja ne moga{e ih nositi zajedno, jer blago njihovo bija{e veliko da ne mogahu `ivjeti zajedno,

13:7 I bija{e sva|a me|u pastirima Avramove stoke i pastirima Lotove stoke. A u to vrijeme `ivljahu Hananeji i Ferezeji u onoj zemlji.

13:8 Pa Avram re~e Lotu: nemoj da se sva|amo ja i ti, ni moji pastiri i tvoji pastiri; jer smo bra}a.

13:9 Nije li ti otvorena cijela zemlja? Odijeli se od mene. Ako }e{ ti na lijevo, ja }u na desno; ako li }e{ ti na desno, ja }u na lijevo.

13:10 Tada Lot podi`e o~i svoje i sagleda svu ravnicu Jordansku, kako cijelu natapa{e rijeka, bje{e kao vrt Gospodnji, kao zemlja Misirska, sve do Zagora, prije nego Gospod zatr Sodom i Gomor.

13:11 I Lot izabra sebi svu ravnicu Jordansku, i otide Lot na istok; i razdijeli{e se jedan od drugoga:

13:12 Avram `ivlja{e u zemlji Hananskoj, a Lot `ivlja{e po gradovima u onoj ravnici premje{taju}i svoje {atore do Sodoma.

13:13 A ljudi u Sodomu bijahu nevaljali, i grijehahu Gospodu veoma.

13:14 A Gospod re~e Avramu, po{to se Lot odijeli od njega: podigni sada o~i svoje, pa pogledaj s mjesta gdje si na sjever i na jug i na istok i na zapad.

13:15 Jer svu zemlju {to vidi{ tebi }u dati i sjemenu tvojemu do vijeka.

13:16 I u~ini}u da sjemena tvojega bude kao praha na zemlji; ako ko uzmo`e izbrojiti prah na zemlji, mo}i }e izbrojiti i sjeme tvoje.

13:17 Ustani, i prolazi tu zemlju u du`inu i u {irinu; jer }u je tebi dati.

13:18 I Avram di`e {atore, i do|e i naseli se u ravnici Mamrijskoj, koja je kod Hevrona, i ondje na~ini `rtvenik Gospodu.

GLAVA 14

A kad bje{e Amarfal car Senarski, Arion car Elasarski, Hodologomor car Elamski i Targal car Gojimski,

14:2 Zavoj{ti{e na Valu cara Sodomskoga, i na Varsu cara Gomorskoga, i na Senara cara Adamskogoga, i na Simovora cara Sevojimskogoga i na cara od Valake, koji je sada Sigor.

14:3 Svi se ovi skupi{e u dolini Sidimskoj, koja je sada slano more.

14:4 Dvanaest godina bjehu slu`ili Hodologomoru, pa trinaeste godine odmetnu{e se.

14:5 A ~etrnaeste godine do|e Hodologomor i carevi koji bijahu s njim, i pobi{e Rafaje u Astarotu Karnajimskom i Zuzeje u Amu i Omeje u polju Kirijatajskom,

14:6 I Horeje u planini njihovoj Siru do ravnice Faranske pokraj pustinje.

14:7 Otuda vrativ{i se do|o{e u En-Mispat, koji je sada Kadis, i isjeko{e sve koji `ivljahu u zemlji Amali~koj, i Amoreje koji `ivljahu u Asason-Tamaru.

14:8 Tada izide car Sodomski i car Gomorski i car Adamski i car Sevojimski i car od Valahe, koja je sada Sigor, izido{e na njih u dolinu Sidimsku,

14:9 Na Hodologomora cara Elamskoga, i na Targala cara Gojimskogoga, i na Amarfala cara Senarskoga, i na Arioha cara Elasarskoga, ~etiri cara na pet.

14:10 A u dolini Sidimskoj bija{e mnogo rupa iz kojih se vadila smola; i pobje`e car Sodomski i car Gomorski, i ondje pado{e, a {to osta pobje`e u planinu.

14:11 I uze{e sve blago u Sodomu i Gomoru i svu hranu njihovu, i otido{e.

14:12 Uze{e i Lota, sinovca Avramova, i blago njegovo, i otido{e, jer `ivlja{e u Sodomu.

14:13 A do|e jedan koji bje{e utekao, te javi Avramu Jevrejину, koji `ivlje{e u ravni Mamrija Amorejina, brata Esholu i brata Avnanu, koji bjehu u vjeri s Avramom.

14:14 A kad Avram ~u da mu se zarobio sinovac, naoru`a sluge svoje, trista osamnaest, koji se rodi{e u njegovoj ku}i, i po|e u potjeru do Dana.

14:15 Ondje razrediv{i svoje udari na njih no}u sa slugama svojim, i razbi ih, i otjera ih do Hovala, koji je na lijevo od Damaska,

14:16 I povrati sve blago; povrati i Lota sinovca svojega s blagom njegovijem, i `ene i ljude.

14:17 A car Sodovski izide mu na susret kad se vrati razbiv{i Hodologomora i careve {to bijahu s njim, u dolinu Savinu, koje je sada dolina careva.

14:18 A Melhisedek car Salimski iznese hljeb i vino; a on bija{e sve{tenik Boga vi{njega.

14:19 I blagoslovi ga govore{i: blagosloven da je Avram Bogu vi{njemu, ~ije je nebo i zemlja!

14:20 I blagosloven da je Bog vi{nji, koji preda- de neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I dade mu Avram desetak od svega.

14:21 A car Sodovski re~e Avramu: daj meni ljude, a blago uzmi sebi.

14:22 A Avram re~e caru Sodovskom: di`em ruku svoju ka Gospodu Bogu vi{njemu, ~ije je nebo i zemlja, zaklinju{i se:

14:23 Ni konca ni remena od obu}e ne}u uzeti od svega {to je tvoje, da ne re~e{: ja sam obogatio Avrama;

14:24 Osim {to su pojeli momci, i osim dijela ljudima koji su i{li sa mnom, Esholu, Avnanu i Mamriju, oni neka uzmu svoj dio.

GLAVA 15

Poslje ovijeh stvari do|e Avramu rije~ Gospo- dnja u utvari govore{i: ne boj se, Avrame, ja sam ti {tit, i plata je tvoja vrlo velika.

15:2 A Avram re~e: Gospode, Gospode, {ta }e{ mi dati kad `ivim bez djece, a na kom }e ostati moja ku}a to je Elijezer ovaj Dama{tanin?

15:3 Jo{ re~e Avram: eto meni nijesi dao poro- da, pa }e sluga ro|en u ku}i mojoj biti moj na{ljed- nik.

15:4 A gle, Gospod mu progovori: ne}e taj biti na{ljednik tvoj, nego koji }e iza{i od tebe taj }e ti biti na{ljednik.

15:5 Pa ga izvede napolje i re~e mu: pogledaj na nebo i prebroj zvijezde, ako ih mo`e{ prebrojiti. I re~e mu: tako }e ti biti sjeme tvoje.

15:6 I povjerova Avram Bogu, a on mu primi to u pravdu.

15:7 I re~e mu: ja sam Gospod, koji te izvedoh iz Ura Haldejskoga da ti dam zemlju ovu da bude tvoja.

15:8 A on re~e: Gospode, Gospode, po ~emu }u poznati da }e biti moja?

15:9 I re~e mu: prinesi mi junicu od tri godine i kozu od tri godine i ovna od tri godine i grlicu i golup~e.

15:10 I on uze sve to, i rasije~e na pole, i metnu sve pole jednu prema drugoj; ali ne rasije~e ptica.

15:11 A ptice slijetahu na te mrtve `ivotinje; a Avram ih odgonja{e.

15:12 A kad sunce bje{e na zahodu, uhvati Avrama tvrd san, i gle, strah i mrak velik obuze ga.

15:13 I Gospod re~e Avramu: znaj zacijelo da }e sjeme tvoje biti do{ljadi u zemlji tu|oj, pa }e joj slu`iti, i ona }e ih mu~iti ~etiri stotine godina.

15:14 Ali }u suditi i narodu kojemu }e slu`iti; a poslije }e oni iza{i s velikim blagom.

15:15 A ti }e{ oti{i k ocima svojim u miru, i bi- }e{ pogreben u dobroj starosti.

15:16 A oni }e se u ~etvrtom koljenu vratiti ova- mo; jer grijesima Amorejskim jo{ nije kraj.

15:17 A kad se sunce smiri i kad se smr~e, gle, pe} se dimlja{e, i plamen ognjeni prola`a{e izme|u onijeh dijelova.

15:18 Taj dan u~ini Gospod zavjet s Avramom govore{i: sjemenu tvojemu dadoh zemlju ovu od vode Misirske do velike vode, vode Efrata,

15:19 Kenejsku, Kenezejsku i Kedmonejsku,

15:20 I Hetejsku i Ferezejsku i Rafajsku,

15:21 I Amorejsku i Hananejsku i Gergesejsku i Jevusejsku.

GLAVA 16

Ali Sara `ena Avramova ne ra|a{e mu djece. A ima{e robinju Misirku, po imenu Agaru.

16:2 Pa re~e Sara Avramu: Gospod me je zatvo- rio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila djece od nje. I Avram prista na rije~ Sarinu.

16:3 I Sara `ena Avramova uze Agaru Misirku robinju svoju, i dade je za `enu Avramu mu`u svo-

jemu poslije deset godina otkako se nastani Avram u zemlji Hananskoj.

16:4 I on otide k Agari, i ona zatrudnje; a kad vidje da je trudna, ponese se od gospo|e svoje.

16:5 A Sara re~e Avramu: uvreda moja pade na tebe; ja ti metnu na krilo robinju svoju, a ona vidjev{i da je trudna ponese se od mene. Gospod }e suditi meni i tebi.

16:6 A Avram re~e Sari: eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, ~ini s njom {to ti je volja. I Sara je stade zlostaviti, te ona pobje`e od nje.

16:7 Ali an|eo Gospodnji na|e je kod studenca u pustinji, kod studenca na putu u Sur.

16:8 I re~e joj: Agaro, robinjo Sarina, otkuda ide{, kuda li ide{? A ona re~e: bje`im od Sare gospo|e svoje.

16:9 A an|eo joj Gospodnji re~e: vrati se gospo|i svojoj i pokori joj se.

16:10 Opet joj re~e an|eo Gospodnji: umno`i}u veoma sjeme tvoje, da se ne}e mo}i prebrojiti od mno`ine.

16:11 Jo{te joj re~e an|eo Gospodnji: eto si trudna, i rodi}e{ sina, i nadjeni mu ime Ismailo; jer je Gospod vidio muku tvoju.

16:12 A bi}e ~ovjek ubojica; ruka }e se njegova dizati na svakoga a sva~ija na njega, i nastava}e na pogledu svoj bra}i svojoj.

16:13 Tada Agara prizva ime Gospoda koji govori s njom: ti si Bog, koji vidi. Jer govora{e: zar jo{ gledam iza onoga koji me vidje?

16:14 Toga radi zove se studenac onaj studenac `ivoga koji me vidi; a on je izme|u Kadisa i Varada.

16:15 I rodi Agara Avramu sina; i nadjede Avram sinu svojemu, kojega mu rodi Agara, ime Ismailo.

16:16 A bje}e Avramu osamdeset i {est godina kad mu Agara rodi Ismaila.

GLAVA 17

A kad Avramu bi devedeset i devet godina, ja vi mu se Gospod i re~e mu: ja sam Bog sve-

mogu}i, po mojoj volji `ivi i budi po{ten.

17:2 I u~ini}u zavjet izme|u sebe i tebe, i vrlo }u te umno`iti.

17:3 A Avram pade ni~ice. I Gospod mu jo{ govori i re~e:

17:4 Od mene evo zavjet moj s tobom da }e{ biti otac mnogim narodima.

17:5 Zato se vi}e ne}e{ zvati Avram nego }e ti ime biti Avraam, jer sam te u~inio ocem mnogih naroda;

17:6 Da}u ti porodicu vrlo veliku, i na~ini}u od tebe narode mnoge, i carevi }e iza}i od tebe.

17:7 A postavljam zavjet svoj izme|u sebe i tebe i sjemena tvojega nakon tebe od koljena do koljena, da je zavjet vje~an, da sam Bog tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe;

17:8 I da}u tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe zemlju u kojoj si do{ljak, svu zemlju Hanansku u dr`avu vje~nu, i bi}u im Bog.

17:9 I re~e Bog Avramu: ti pak dr`i zavjet moj, ti i sjeme tvoje nakon tebe od koljena do koljena.

17:10 A ovo je zavjet moj izme|u mene i vas i sjemena tvojega nakon tebe, koje }e te dr`ati: da se obrezuje izme|u vas sve mu{kinje.

17:11 A obreziva}ete okrajak tijela svojega, da bude znak zavjeta izme|u mene i vas.

17:12 Svako mu{ko dijete kad mu bude osam dana da se obrezuje od koljena do koljena, rodilo se u ku}i ili bilo kupljeno za novce od kojih god stranaca, koje ne bude od sjemena tvojega.

17:13 Da se obrezuje koje se rodi u ku}i tvojoj i koje se kupi za novce tvoje; tako }e biti zavjet moj na tijelu va{em zavjet vje~an.

17:14 A neobrezano mu{ko, kojemu se ne obre`e okrajak tijela njegova, da se istrijebi iz naroda svojega jer pokvari zavjet moj.

17:15 I jo{ re~e Bog Avramu: a Saru `enu svoju ne zovi je vi}e Sara nego neka joj bude ime Saara.

17:16 I ja }u je blagosloviti, i da}u ti sina od nje; blagoslovi}u je, i bi}e mati mnogim narodima, i carevi narodima iza}i }e od nje.

17:17 Tada pade Avram ni~ice i nasmija se govore}i u srcu svojemu: eda }e se ~ovjeku od sto

godina roditi sin? i Sari? eda }e `ena od devedeset godina roditi?

17:18 I Avram re~e Bogu: neka `iv bude Ismailo pred tobom!

17:19 I re~e Bog: zaista Sara `ena tvoja rodi}e ti sina, i nadje}e{ mu ime Isak; i postavi}u zavjet svoj s njim da bude zavjet vje~an sjemenu njegovu nakon njega.

17:20 A i za Ismaila usli{io sam te; evo blagoslovio sam ga, i da}u mu porodicu veliku, i umno`i}u ga veoma; i rodi}e dvanaest knezova, i u~ini}u od njega velik narod.

17:21 A zavjet svoj u~ini}u s Isakom kad ti ga rodi Sara, do godine u ovo doba.

17:22 I Bog izgovoriv{i otide od Avrama gore.

17:23 I Avram uze Ismaila sina svojega i sve koji se rodi}e u domu njegovu i koje god bje}e kupio za svoje novce, sve mu{kinje od doma}ih svojih; i obreza okrajak tijela njihova u isti dan, kao {to mu kaza Bog.

17:24 A bje}e Avramu devedeset i devet godina kad obreza okrajak tijela svojega.

17:25 A Ismailu sinu njegovu bje}e trinaest godina kad mu se obreza okrajak tijela njegova.

17:26 U jedan dan obreza se Avram i sin mu Ismailo,

17:27 I svi doma{nji njegovi, ro|eni u ku}i i kupljeni za novce od stranaca, bi}e obrezani s njim.

GLAVA 18

Poslije mu se javi Gospod u ravnici Mamrij-skoj kad sje|a}e na vratima pred {atorom svojim u podne.

18:2 Podigav{i o~i svoje pogleda, i gle, tri ~ovjeka stajahu prema njemu. I ugledav{i ih potr~a im u susret ispred vrata {atora svojega, i pokloni se do zemlje;

18:3 I re~e: Gospode, ako sam na{ao milost pred tobom, nemoj pro}i sluge svojega.

18:4 Da vam donesemo malo vode i operite noge, te se naslonite malo pod ovijem drvetom.

18:5 I iznije}u malo hljeba, te potkrijepite srce svoje, pa onda po|ite, kad idete pored sluge svojega. I reko}e: u~ini {to si kazao.

18:6 I Avram otr~a u {ator k Sari, i re~e: br`e zamijesi tri kopanje bijeloga bra{na i ispeci poga~e.

18:7 Pa otr~a ka govedima i uhvati tele mlado i dobro, i dade ga momku da ga br`e zgotovi.

18:8 Pa onda iznese masla i mlijeka i tele koje bje}e zgotovio, i postavi im, a sam staja}e pred njima pod drvetom dokle je|ahu.

18:9 I oni mu reko}e: gdje je Sara `ena tvoja? A on re~e: eno je pod {atorom.

18:10 A jedan izme|u njih re~e: do godine u ovo doba opet }u do}i k tebi, a Sara }e `ena tvoja imati sina. A Sara slu{a}e na vratima od {atora iza njega.

18:11 A Avram i Sara bijahu stari i vremeniti, i u Sare bje}e prestalo {to biva u `ena.

18:12 Zato se nasmija Sara u sebi govore}i: po{to sam ostarjela, sad li }e mi do}i radost? a i gospodar mi je star.

18:13 Tada re~e Gospod Avramu: {to se smije Sara govore}i: istina li je da }u roditi kad sam ostarjela?

18:14 Ima li {to te{ko Gospodu? Do godine u ovo doba opet }u do}i k tebi, a Sara }e imati sina.

18:15 A Sara udari u bah govore}i: nijesam se smijala. Jer se upla{i. Ali on re~e: nije istina, nego si se smijala.

18:16 Potom usta}e ljudi odande, i po|o}e put Sodoma; a Avram po|e s njima da ih isprati.

18:17 A Gospod re~e: kako bih tajio od Avrama {ta }u u~initi,

18:18 Kad }e od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu }e se blagosloviti svi narodi na zemlji?

18:19 Jer znam da }e zapovijediti sinovima svojim i domu svojem nakon sebe da se dr`e puteva Gospodnjih i da ~ine {to je pravo i dobro, da bi Gospod navr{io na Avramu {to mu je obe}ao.

18:20 I re~e Gospod: vika je u Sodomu i Gomeru velika, i grijeh je njihov grdan.

18:21 Zato }u si}i da vidim eda li sve ~ine kao {to vika do|e preda me; ako li nije tako, da znam.

18:22 I ljudi okrenuv{i se po|o{e put Sodoma; ali Avram jo{ staja{e pred Gospodom,

18:23 I pristupiv Avram re~e: ho}e{ li pogubiti i pravednoga s nepravednim?

18:24 Mo`e biti da ima pedeset pravednika u gradu; ho}e{ li i njih pogubiti, i ne}e{ oprostiti mjestu za onijeh pedeset pravednika {to su u nje-mu?

18:25 Nemoj to ~initi, ni gubiti pravednika s nepravednikom, da bude pravedniku kao i nepravedniku; nemoj; eda li sudija cijele zemlje ne}e suditi pravo?

18:26 I re~e Gospod: ako na|em u Sodomu pedeset pravednika u gradu, oprostiju cijelom mjestu njih radi.

18:27 A Avram odgovori i re~e: gle, sada bih progovorio Gospodu, ako i jesam prah i pepeo.

18:28 Mo`e biti pravednika pedeset manje pet, ho}e{ li za ovijeh pet potrti sav grad? Odgovori: ne}u, ako na|em ~etrdeset i pet.

18:29 I stade dalje govoriti, i re~e: mo`e biti da }e se na}i ~etrdeset. Re~e: ne}u radi onijeh ~etrdeset.

18:30 Potom re~e: nemoj se gnjeviti, Gospode, {to }u re}i; mo`e biti da }e se na}i trideset. I re~e: ne}u, ako na|em trideset.

18:31 Opet re~e: gle, sada bih progovorio Gospodu; mo`e biti da }e se na}i dvadeset. Re~e: ne}u ih pogubiti za onijeh dvadeset.

18:32 Najposlije re~e: nemoj se gnjeviti, Gospode, {to }u jo{ jednom progovoriti; mo`e biti da }e se na}i deset. Re~e: ne}u ih pogubiti radi onijeh deset.

18:33 I Gospod otide svr{iv{i razgovor sa Avramom; a Avram se vrati na svoje mjesto.

GLAVA 19

Auve~e do|o{e dva an|ela u Sodom; a Lot sje|a{e na vratima Sodomskim; i kad ih

ugleda, ustade te ih srete, i pokloni se licem do zemlje,

19:2 I re~e: hodite, gospodo, u ku}u sluge svojega, i preno}ite i operite noge svoje; pa sutra rano kad ustanete po|ite svojim putem. A oni reko{e: ne, nego }emo preno}iti na ulici.

19:3 Ali on navali na njih, te se uvrati{e k njemu i u|o{e u ku}u njegovu, i on ih ugosti, i ispe~e hljebova prijesnijeh, i jedo{e.

19:4 I jo{ ne bjehu legli, a gra|ani Sodomljani slego{e se oko ku}e, staro i mlado, sav narod sa svih krajeva,

19:5 I vikahu Lota i govorahu mu: gdje su ljudi {to do|o{e sino} k tebi? izvedi ih k nama da ih poznamo.

19:6 A Lot izide k njima pred vrata zatvoriv vrata za sobom,

19:7 I re~e im: nemojte, bra}o, ~initi zla.

19:8 Evo imam dvije k}eri, koje jo{ ne pozna{e ~ovjeka; njih }u vam izvesti, pa ~inite s njima {to vam je volja; samo ne dirajte u one ljude, jer su zato u{li pod moj krov.

19:9 A oni mu reko{e: hodi amo. Pa onda reko{e: ovaj je sam do{ao amo da `ivi kao do{ljak, pa jo{ ho}e da nam sudi; sad }emo tebi u~initi gore nego njima. Pa navali{e jako na ~ovjeka, na Lota, i stado{e istavljati vrata.

19:10 A ona dva ~ovjeka digo{e ruke, i uvuko{e Lota k sebi u ku}u, i zatvori{e vrata.

19:11 A ljudi {to bijahu pred vratima ku}nim ujedanput oslijepi{e od najmanjega do najve}ega, te ne mogahu na}i vrata.

19:12 Tada ona dva ~ovjeka reko{e Lotu: ako ima{ ovdje jo{ koga svoga, ili zeta ili sina ili k}er, ili koga god svoga u ovom gradu, gledaj nek idu odavde;

19:13 Jer ho}emo da zatremo mjesto ovo, jer je vika njihova velika pred Gospodom, pa nas posla Gospod da ga zatremo.

19:14 I izide Lot, i kaza zetovima svojim, za koje }a{e dati k}eri svoje, i re~e im: ustajte, idite iz mjesta ovoga, jer }e sada zatrti Gospod grad ovaj. Ali se zetovima njegovijem u~ini da se {ali.

19:15 A kad zora zabijelje, navali{e an|eli na Lota govore}i: ustani, uzmi `enu svoju i dvije k}eri svoje koje su tu, da ne pogine{ u bezakonju grada toga.

19:16 A on se stade {-injati, te ljudi uze{e za ruku njega i `enu njegovu i dvije k}eri njegove, jer ga bje{e `ao Gospodu, i izvedo{e ga i pusti{e iza grada.

19:17 I kad ih izvedo{e napolje, re~e jedan: izbavi du{u svoju i ne obziri se natrag, i u cijeloj ovoj ravni da nijesi stao; bje`i na ono brdo da ne pogine{.

19:18 A Lot im re~e: nemoj, Gospode!

19:19 Gle, sluga tvoj na|e milosti pred tobom, i milost je tvoja prevelika koju mi u~ini sa~uvav{i mi `ivot; ali ne mogu ute}i na brdo da me ne stigne zlo i ne poginem.

19:20 Eno grad blizu; onamo se mo`e ute}i, a mali je; da bje`imo onamo; ta mali je, te }u ostati `iv.

19:21 A on mu re~e: eto poslu{a}u te i zato, i ne}u zatrti grada, za koji re~e.

19:22 Br`e bje`i onamo; jer ne mogu ~initi ni{ta dok ne stigne{ onamo. Zato se prozva onaj grad Sigor.

19:23 I kad sunce ogranu po zemlji, Lot do|e u Sigor.

19:24 Tada pusti Gospod na Sodom i na Gomor od Gospoda s neba da`d od sumpora i ognja,

19:25 I zatr one gradove i svu onu ravan, i sve ljude u gradovima i rod zemaljski.

19:26 Ali `ena Lotova bje{e se obazrela idu}i za njim, i posta slan kamen.

19:27 A sutradan rano ustav{i Avram, otide na mjesto gdje je stajao pred Gospodom;

19:28 I pogleda na Sodom i Gomor i svu okolinu po onoj ravni, i ugleda, a to se diza{e dim od zemlje kao dim iz pe}i.

19:29 Ali kad Bog zatira{e gradove u onoj ravni, opomenu se Bog Avrama, i izvede Lota iz propasti kad zatr gradove gdje `ivlja{e Lot.

19:30 A Lot otide iz Sigora i stani se na onom brdu s dvije k}eri svoje, jer se boja{e ostati u Sigoru; i `ivlja{e u pe}ini s dvije k}eri svoje.

19:31 A starija re~e mla|oj: na{ je otac star, a nema nikoga na zemlji da do|e k nama kao {to je obi~aj po svoj zemlji.

19:32 Hajde da damo ocu vina neka se opije, pa da legnemo s njim, eda bismo sa~uvale sjeme ocu svojemu.

19:33 I dado{e ocu vina onu no}; i do{av{i starija le`e s ocem svojim, i on ne osjeti ni kad ona le`e ni kad ustade.

19:34 A sutradan re~e starija mla|oj: gle, no}as spavah s ocem svojim. Da mu damo vina i dove~e, pa idi ti i lezi s njim, eda bismo sa~uvale sjeme ocu svojemu.

19:35 Pa i to ve~e dado{e ocu vina i ustav{i mla|a le`e s njim, i on ne osjeti ni kad ona le`e ni kad ustade.

19:36 I obje k}eri Lotove zatrudnje{e od oca svojega.

19:37 I starija rodi sina, i nadjede mu ime Moav; od njega su Moavci do dana{njega dana.

19:38 Pa i mla|a rodi sina, i nadjede mu ime Ven-Amije; od njega su Amonci do dana{njega dana.

GLAVA 20

A Avram otide odande na jug, i stani se između |u Kadisa i Sura; i `ivlja{e kao do{ljak u Geraru.

20:2 I govora{e za `enu svoju Saru: sestra mi je. A car Gerarski Avimeleh posla te uze Saru.

20:3 Ali do|e Bog Avimelehu no}u u snu, i re~e mu: gle, poginu}e{ sa `ene koju si uzeo, jer ima mu`a.

20:4 A Avimeleh ne bje{e se nje dotakao, i zato re~e: Gospode, eda li }e{ i pravedan narod pogubiti?

20:5 Nije li mi sam kazao: sestra mi je? A i ona sama kaza: brat mi je. U~inio sam u ~istoti srca svojega i u pravdi ruku svojih.

20:6 Tada mu re~e Bog u snu: znam da si u~inio u ~istoti srca svojega, zato te sa~uvah da mi ne sa-grije{i}, i ne dadoh da je se dotakne{.

20:7 A sada vrati ~ovjeku `enu njegovu, jer je prorok, i moli}e se za te, te }e{ ostati `iv. Ako li ne vrati{, znaj da }e{ umrijeti ti i svi tvoji.

20:8 I ujutru rano usta Avimeleh, i sazva sve sluge svoje, i kaza im sve ovo da ~uju. I upla{i}e se ljudi veoma.

20:9 Tada Avimeleh dozva Avrama i re~e mu: {ta si nam u~inio? {ta li sam ti zgrije{io, te navu~e na me i na carstvo moje toliko zlo? U~inio si mi {to ne valja ~initi.

20:10 I jo{ re~e Avimeleh Avramu: {ta ti je bilo, te si to u~inio?

20:11 A Avram odgovori: veljah: jama~no nema straha Bo`ijega u ovom mjestu, pa }e me ubiti radi `ene moje.

20:12 A upravo i jest mi sestra, k}i oca mojega; ali nije k}i moje matere, pa po|e za me.

20:13 A kad me Bog izvede iz doma oca mojega, ja joj rekoh: u~ini dobro, i ka`i za me gdje god do|emo: brat mi je.

20:14 Tada Avimeleh uze ovaca i goveda i sluga i slu{kinja, te dade Avramu, i vrati mu Saru `enu njegovu.

20:15 I re~e Avimeleh Avramu: evo, zemlja ti je moja otvorena, `ivi slobodno gdje ti je volja.

20:16 A Sari re~e: evo dao sam tvojemu bratu tisu}u srebrnika; gle, on ti je o~ima pokrivalo pred svima koji budu s tobom; i to sve da ti je za nauku.

20:17 I Avram se pomoli Bogu, i iscijeli Bog Avimeleha i `enu njegovu i slu{kinje njegove, te ra|ahu.

20:18 Jer Gospod bje}e sasvijem zatvorio svaku matericu u domu Avimelehu radi Sare `ene Avramove.

GLAVA 21

I Gospod pohodi Saru, kao {to bje}e rekao, i u~ini Gospod Sari kao {to bje}e kazao.

21:2 Jer zatrudnje i rodi Sara Avramu sina u starosti njegovoj u isto vrijeme kad kaza Gospod.

21:3 I Avram nadjede ime sinu koji mu se rodi, kojega mu rodi Sara, Isak.

21:4 I obreza Avram sina svojega Isaka kad bi od osam dana, kao {to mu zapovjedi Bog.

21:5 A Avramu bje}e sto godina kad mu se rodi sin Isak.

21:6 A Sara re~e: Bog mi u~ini smijeh; ko god ~uje, smija}e mi se.

21:7 I re~e: ko bi rekao Avramu da }e Sara dojjiti djecu? ipak mu rodih sina u starosti njegovoj.

21:8 A kad dijete doraste da se odbije od sise, u~ini Avram veliku gozbu onaj dan kad odbi}e Isaka od sise.

21:9 I Sara vidje sina Agare Misirke, koja ga rodi Avramu, gdje se potsmijeva;

21:10 Pa re~e Avramu: otjeraj ovu robinju sa sinom njezinijem, jer sin ove robinje ne}e biti na{ljednik s mojim sinom, s Isakom.

21:11 A to Avramu bi vrlo krivo radi sina njegova.

21:12 Ali Bog re~e Avramu: nemoj da ti je krivo radi djeteta i radi robinje tvoje. [to ti je god kazala Sara, poslu{aj; jer }e ti se u Isaku sjeme prozvati.

21:13 Ali }u i od sina robinjina u~initi narod, jer je tvoje sjeme.

21:14 I Avram ustav ujutru rano, uze hljeba i mje{inu vode, i dade Agari metnuv{i joj na le|a, i dijete, i otpusti je. A ona oti{av{i luta}e po pustinji Virsavskoj.

21:15 A kad nesta vode u mje{ini, ona baci dijete pod jedno drvo,

21:16 Pa otide koliko se mo`e strijelom dobaciti, i sjede prema njemu; jer govora}e: da ne gledam kako }e umrijeti dijete. I sjede}i prema njemu stade iza glasa plakati.

21:17 A Bog ~u glas djetinji, i an|eo Bo`ji viknu s neba Agaru, i re~e joj: {to ti je, Agaro? ne boj se, jer Bog ~u glas djetinji odande gdje je.

21:18 Ustani, digni dijete i uzmi ga u naru~je; jer }u od njega u~initi velik narod.

21:19 I Bog joj otvori oči, te ugleda studenac; i oti{av{i napuni mje{inu vode, i napoji dijete.

21:20 I Bog bija{e s djetetom, te odraste, i `ivlja{e u pustinji, i posta strijelac.

21:21 A `ivlja{e u pustinji Faranu. I mati ga o`eni iz zemlje Misirske.

21:22 U to vrijeme re~e Avimeleh i Fihol vojvoda njegov Avramu govore{i: Bog je s tobom u svemu {to radi{.

21:23 Zakuni mi se sada Bogom da ne}e{ prevariti mene ni sina mojega ni unuka mojega, nego da }e{ dobro onako kako sam ja tebi ~inio i ti ~initi meni i zemlji u kojoj si do{ljak.

21:24 A Avram re~e: ho}u se zakleti.

21:25 Ali Avram prekori Avimeleha za studenac, koji uze{e na silu sluge Avimelehove.

21:26 A Avimeleh re~e: ne znam ko je to u~inio; niti mi ti kaza, niti ~uh do danas.

21:27 Tada Avram uze ovaca i goveda, i dade Avimelehu, i uhvati{e vjeru me|u sobom.

21:28 A Avram odlu~i sedam jaganjaca iz stada.

21:29 A Avimeleh re~e Avramu: {ta }e ono sedam jaganjaca {to si odlu~io?

21:30 A on odgovori: da primi{ iz moje ruke ono sedam jaganjaca, da mi bude svjedo~anstvo da sam ja iskopao ovaj studenac.

21:31 Otuda se prozva ono mjesto Vir-Saveja, jer se ondje zakle{e obojica.

21:32 Tako uhvati{e vjeru na Virsaveji. Tada se di`e Avimeleh i Fihol vojvoda njegov, i vrati{e se u zemlju Filistejsku.

21:33 A Avram posadi lug na Virsaveji, i ondje prizva ime Gospoda Boga vje~noga.

21:34 I Avram `ivlja{e kao do{ljak u zemlji Filistejskoj mnogo vremena.

GLAVA 22

Poslje toga }a{e Bog oku{ati Avrama, pa mu re~e: Avrame! A on odgovori: evo me.

22:2 I re~e mu Bog: uzmi sada sina svojega, jedinca svojega miloga, Isaka, pa idi u zemlju Mori-

ju, i spali ga na `rtvu tamo na brdu gdje }u ti kazati.

22:3 I sjutradan rano ustav{i Avram osamari magarca svojega, i uze sa sobom dva momka i Isaka sina svojega; i nacijepav{i drva za `rtvu podi`e se i po|e na mjesto koje mu kaza Bog.

22:4 Tre}i dan podigav{i o~i svoje Avram ugleda mjesto iz daleka.

22:5 I re~e Avram momcima svojim: ostanite vi ovdje s magarcem, a ja i dijete idemo onamo, pa kad se pomolimo Bogu, vrati}emo se k vama.

22:6 I uzev{i Avram drva za `rtvu naprti Isaku sinu svojemu, a sam uze u svoje ruke ognja i no`; pa otido{e obojica zajedno.

22:7 Tada re~e Isak Avramu ocu svojemu: o~e! A on re~e: {to, sine! I re~e Isak: eto ognja i drva, a gdje je jagnje za `rtvu?

22:8 A Avram odgovori: Bog }e se, sinko, postarati za jagnje sebi na `rtvu. I i|ahu obojica zajedno.

22:9 A kad do|o{e na mjesto koje mu Bog kaza, Avram na~ini ondje `rtvenik, i metnu drva na nj, i svezav{i Isaka sina svojega metnu ga na `rtvenik vrh drva;

22:10 I izmahnu Avram rukom svojom i uze no` da zakolje sina svojega.

22:11 Ali an|eo Gospodnji viknu ga s neba, i re~e: Avrame! Avrame! A on re~e: evo me.

22:12 A an|eo re~e: ne di`i ruke svoje na dijete, i ne ~ini mu ni{ta; jer sada poznah da se boji{ Boga, kad nijesi po`alio sina svojega, jedinca svojega, mene radi.

22:13 I Avram podigav{i o~i svoje pogleda; i gle, ovan iza njega zapleo se u ~esti rogovima; i oti{av{i Avram uze ovna i spali ga na `rtvu mjesto sina svojega.

22:14 I nazva Avram ono mjesto: Gospod }e se postarati. Zato se i danas ka`e: na brdu, gdje }e se Gospod postarati.

22:15 I an|eo Gospodnji opet viknu s neba Avrama.

22:16 I re~e: sobom se zakleh, veli Gospod: kad si tako u~inio, i nijesi po`alio sina svojega, jedinca svojega,

22:17 Zaista }u te blagosloviti i sjeme tvoje veoma umno`iti, da ga bude kao zvijezda na nebu i kao pijeska na brijegu morskom; i naslijedi}e sjeme tvoje vrata neprijatelja svojih.

22:18 I blagoslovi}e se u sjemenu tvojem svi narodi na zemlji, kad si poslu{ao glas moj.

22:19 Tada se Avram vrati k momcima svojim, te se digo{e, i otido{e zajedno u Virsaveju, jer Avram `ivlja{e u Virsaveji.

22:20 Poslije toga javi{e Avramu govore}i: gle, i Melha rodi sinove bratu tvojemu Nahoru:

22:21 Uza prvenca i Vuza brata mu, i Kamuila, oca Avramova,

22:22 I Hazada i Azava i Faldesa i Jeldafa i Vatuila.

22:23 A Vatuilo rodi Reveku. Osam ih rodi Melha Nahoru bratu Avramovu.

22:24 I ino~a njegova, po imenu Revma, rodi i ona Taveka i Gama i Tohosa i Moha.

GLAVA 23

A po`ivje Sara sto i dvadeset i sedam godina; to su godine vijeka Sarina;

23:2 I umrije Sara u Kirijat-Arvi, a to je Hevron, u zemlji Hananskoj. I do|e Avram da o`ali Saru i opla~e.

23:3 A kad usta Avram od mrtvaca svojega, re~e sinovima Hetovijem govore}i:

23:4 Stranac sam i do{ljak kod vas; dajte mi da imam grob kod vas da pogrebem mrtvaca svojega ispred o~iju svojih.

23:5 A sinovi Hetovi odgovori{e Avramu govore}i mu:

23:6 ^uj nas, gospodaru; ti si knez od Boga me|u nama; u najboljem grobu na{em pogrebi mrtvaca svojega; niko izme|u nas ne}e ti zatvoriti groba svojega da ne pogrebe{ mrtvaca svojega.

23:7 Tada usta Avram i pokloni se narodu zemlje one, sinovima Hetovijem;

23:8 I re~e im govore}i: ako ho}ete da pogrebem mrtvaca svojega ispred o~iju svojih, poslu{ajte me, i govorite za mene Efronu sinu Sarovu,

23:9 Neka mi da pe}inu u Makpeli, koja je na kraj njive njegove; za novce neka mi je da me|u vama koliko vrijedi, da imam grob.

23:10 A Efron sje|a{e usred sinova Hetovijeh. Pa re~e Efron Hetejin Avramu pred sinovima Hetovijem, koji slu{ahu, pred svijem koji ula`ahu na vrata grada njegova, govore}i:

23:11 Ne, gospodaru; ~uj me: poklanjam ti njivu, i pe}inu kod nje poklanjam ti; pred sinovima naroda svojega poklanjem ti je, pogrebi mrtvaca svojega.

23:12 A Avram se pokloni narodu zemlje one,

23:13 I re~e Efronu pred narodom zemlje one govore}i: ako si voljan ~uj me; da ti dam {ta vrijedi njiva, uzmi od mene, pa }u onda pogrepsti mrtvaca svojega ondje.

23:14 A Efron odgovori Avramu govore}i mu:

23:15 Gospodaru, ~uj me; zemlja vrijedi ~etiri stotine sikala srebra izme|u mene i tebe; {ta je to? samo ti pogrebi mrtvaca svojega.

23:16 A Avram ~uv{i Efrona izmjeri mu srebro, koje re~e pred sinovima Hetovijem, ~etiri stotine sikala srebra, kako su i{li me|u trgovcima.

23:17 I njiva Efronova u Makpeli prema Mamriji, njiva s pe}inom koja je na njoj, i sva drveta na njivi i po me|i njezinoj unaokolo,

23:18 Posta Avramova pred sinovima Hetovijem, pred svjema koji ulaze na vrata grada onoga.

23:19 Potom pogrebe Avram Saru `enu svoju u pe}ini na njivi Makpeli prema Mamriji, a to je Hevron, u zemlji Hananskoj.

23:20 I potvrdi{e sinovi Hetovi njivu i pe}inu na njoj Avramu da ima grob.

GLAVA 24

A Avram bje{e star i vremenit, i Gospod bje{e blagoslovio Avrama u svemu;

24:2 I re~e Avram služi svojemu najstarijemu u ku}i svojoj, koji bje{e nad svijem dobrom njegovijem: metni ruku svoju pod stegno moje,

24:3 Da te zakunem Gospodom Bogom nebeskim i Bogom zemaljskim da ne}e{ dovesti `ene sinu mojemu izme|u k}eri ovijeh Hananeja, me|u kojima `ivim;

24:4 Nego da }e{ oti}i u zemlju moju i u rod moj i dovesti `enu sinu mojemu Isaku.

24:5 A sluga mu re~e: i ako djevojka ne htjedbude po}i sa mnom u ovu zemlju; ho}u li odvesti sina tvojega u zemlju iz koje si se iselio?

24:6 A Avram mu re~e: pazi da ne odvede{ sina mojega onamo.

24:7 Gospod Bog nebeski, koji me je uzeo iz doma oca mojega i iz zemlje roda mojega, i koji mi je rekao i zakleo mi se govore}i: sjemenu }u tvojemu dati zemlju ovu, on }e poslati an|ela svojega pred tobom da dovede{ `enu sinu mojemu odande.

24:8 Ako li djevojka ne htjedbude po}i s tobom, onda da ti je prosta zakletva moja; samo sina mojega nemoj odvesti onamo.

24:9 I metnu sluga ruku svoju pod stegno Avramu gospodaru svojemu, i zakle mu se za ovo.

24:10 Tada sluga uze deset kamila izme|u kamila gospodara svojega da ide, jer sve blago gospodara njegova bje{e pod njegovom rukom; i oti{av do|e u Mesopotamiju do grada Nahorova.

24:11 I pusti kamile da polije`u iza grada kod studenca pred ve~e kad izlaze gra|anke da zahvataju vode;

24:12 I re~e: Gospode Bo`e gospodara mojega Avrama, daj mi sre}u danas i u~ini milost gospodaru mojemu Avramu.

24:13 Evo, ja }u stajati kod ovoga studenca, a gra|anke }e do}i da zahvataju vode.

24:14 Kojoj djevojci re~em: nagni kr~ag svoj da se napijem, a ona re~e: na pij, i kamile }u ti napojiti; daj to da bude ona koju si namijenio služi svojemu Isaku; i po tome da poznam da si u~inio milost gospodaru mojemu.

24:15 I on jo{ ne izgovori, a to Reveka, k}i Vatuila sina Melhe `ene Nahora brata Avramova, do|e s kr~agom na ramenu.

24:16 I bje{e vrlo lijepa, jo{ djevojka, jo{ je ~ovjek ne bje{e poznao. Ona si|e na izvor, i nato~i kr~ag, i po|e;

24:17 A sluga isko~i pred nju, i re~e; daj mi da se napijem malo vode iz kr~aga tvojega.

24:18 A ona re~e: na pij, gospodaru. I br`e spusti kr~ag na ruku svoju, i napoji ga.

24:19 I kad ga napoji, re~e: i kamilama }u tvojim naliti neka se napiju.

24:20 I br`e izru~i kr~ag svoj u pojilo, pa opet otr~a na studenac da nalije, i nali svijem kamilama njegovijem.

24:21 A ~ovjek joj se divlja{e, i }uta{e, ne}e li poznati je li Gospod dao sre}u putu njegovu ili nije.

24:22 A kad se kamile napi{e, izvadi ~ovjek zlatnu grivnu od po sikla i metnu joj oko ~ela, i dvije narukvice metnu joj na ruke od deset sikala zlata.

24:23 I re~e: ~ija si k}i? ka`i mi. Ima li u ku}i oca tvojega mjesta za nas da preno}imo?

24:24 A ona mu re~e: ja sam k}i Vatuila sina Mel{ina, kojega rodi Nahoru.

24:25 Jo{ re~e: ima u nas mnogo slame i pi}e i mjesta za no}i{te.

24:26 Tada ~ovjek saviv{i se pokloni se Gospodu,

24:27 I re~e: blagosloven da je Gospod Bog gospodar mojega Avrama, {to ne ostavi milosti svoje i vjere svoje prema gospodaru mojem, i putem dovede me Gospod u dom rodbine gospodara mojega.

24:28 A djevojka otr~a i sve ovo kaza u domu matere svoje.

24:29 A Reveka ima{e brata, kojemu ime bje{e Lavan; i istr~a Lavan k ~ovjeku na studenac,

24:30 Kako vidje grivnu i narukvice na rukama sestre svoje i ~u gdje Reveka sestra mu re~e: tako mi kaza ~ovjek; do|e k ~ovjeku; a on staja{e kod kamila na studencu.

24:31 I re~e: hodi, koji si blagosloven od Gospoda; {to bi stajao napolju? spremio sam ku}, ima mjesta i za kamile.

24:32 I dovede ~ovjeka u ku}, i rastovari kamile; i doda{e slame i pi}e kamilama, i doneso{e vode za noge njemu i ljudima {to bijahu s njim;

24:33 I postavi{e mu da jede; ali on re~e: ne}u jesti dokle ne ka`em stvar svoju. A Lavan mu re~e: govori.

24:34 Tada re~e: ja sam sluga Avramov.

24:35 A Gospod je blagoslovio gospodara mojeg veoma, te je postao velik, i dao mu je ovaca i goveda, i srebra i zlata, i sluga i slu{kinja, i kamila i magaraca.

24:36 I jo{ Sara `ena gospodara mojeg rodi sina gospodaru mojemu u starosti njegovoj, i on mu dade sve {to ima.

24:37 A mene zakle gospodar moj govore}i: ne-moj dovesti sinu mojemu `ene izme|u k}eri ovijeh Hananeja, me|u kojima `ivim;

24:38 Nego idi u dom oca mojeg i u rod moj, da dovede{ `enu sinu mojemu.

24:39 A ja rekoh gospodaru svojemu: mo`e biti da djevojka ne}e htjeti po}i sa mnom.

24:40 A on mi re~e: Gospod, po ~ijoj volji svagda `ivljah, posla}e an|ela svojega s tobom, i da}e sre}u tvomemu putu da dovede{ `enu sinu mojemu od roda mojeg, iz doma oca mojeg.

24:41 Onda }e ti biti prosta zakletva moja, kad otide{ u rod moj; ako ti je i ne dadu, opet }e ti biti prosta zakletva moja.

24:42 I kad do|oh danas na studenac, rekoh: Gospode Bo`e gospodara mojeg Avrama, ako si dao sre}u putu mojemu, kojim idem,

24:43 Evo, ja }u stajati kod studenca: koja djevojka do|e da zahvati vode, i ja joj ka`em: daj mi da se napijem malo vode iz kr~aga tvogega,

24:44 A ona mi odgovori: i ti pij i kamilama }u tvojim naliti; to neka bude `ena koju je namijenio Gospod sinu gospodara mojeg.

24:45 Ja jo{ ne izgovorih u srcu svojem, a do|e Reveka s kr~agom na ramenu, i si{av{i na izvor zahvati; i ja joj rekoh: daj mi da se napijem.

24:46 A ona br`e spustiv{i sa sebe kr~ag re~e: na pij, i kamile }u ti napojiti. I kad se napih, napoji i kamile moje.

24:47 I zapitah je govore}i: ~ija si k}i? a ona odgovori: ja sam k}i Vatuila sina Nahorova, kojega mu rodi Melha. Tada joj metnuh grivnu oko ~ela i narukvice na ruke;

24:48 I padoh i poklonih se Gospodu, i zahvalih Gospodu Bogu gospodara mojeg Avrama, {to me dovede pravijem putem da na|em k}er brata gospodara svojega za sina njegovu.

24:49 Ako }ete dakle u~initi ljubav i vjeru gospodaru mojemu, ka`ite mi; ako li ne}ete, ka`ite mi, da idem na desno ili na lijevo.

24:50 A Lavan i Vatuilo odgovaraju}i reko{e: od Gospoda je ovo do{lo; mi ti ne mo`emo kazati ni zlo ni dobro.

24:51 Eto, Reveka je u tvojoj vlasti, uzmi je pa idi, i neka bude `ena sinu tvogega gospodara, kao {to kaza Gospod.

24:52 A kad ~u sluga Avramov rije~i njihove, pokloni se Gospodu do zemlje;

24:53 I izvadi zaklade srebrne i zlatne i haljine, i dade Reveci; tako|er i bratu njezinu i materi njezinoj dade darove.

24:54 Potom jedo{e i pi}e on i ljudi koji bijahu s njim, i preno}i{e. A kad ujutru usta{e, re~e sluga: pustite me gospodaru mojemu.

24:55 A brat i mati njezina reko{e: neka ostane djevojka kod nas koji dan, barem deset dana, pa onda neka ide.

24:56 A on im re~e: nemojte me zadr`avati, kad je Gospod dao sre}u mojemu putu; pustite me da idem gospodaru svojemu.

24:57 Tada reko{e: da zovemo djevojku, i upitamo {ta ona veli.

24:58 I dozva{e Reveku i reko{e joj: ho}e{ i}i s ovijem ~ovjekom? A ona odgovori: ho}u.

24:59 I pusti{e Reveku sestru svoju i dojkinju njezinu sa slugom Avramovijem i ljudima njegovijem.

24:60 I blagoslovi{e Reveku i reko{e joj: sestro na{a, da se namno`i{ na tisu}e tisu}a, i sjeme tvoje da naslijedi vrata svojih neprijatelja!

24:61 I podi`e se Reveka s djevojkama svojim, i posjeda{e na kamile, i po|o{e s ~ovjekom; i sluga uzev Reveku otide.

24:62 A Isak i|a{e vra}aju}i se od studenca `ivoga koji me vidi (jer `ivlja{e u ju`nom kraju);

24:63 A bje{e iza{ao Isak u polje pred ve~e da se pomoli Bogu; i podigav o~i svoje ugleda kamile gdje idu.

24:64 I Reveka podigav{i o~i svoje ugleda Isaka, te sko~i s kamile,

24:65 I re~e sluzi: ko je onaj ~ovjek {to ide preko polja pred nas? A sluga re~e: ono je gospodar moj. I ona uze pokrivalo i pokri lice.

24:66 I pripovjedi sluga Isaku sve {to je svr{io.

24:67 I odvede je Isak u {ator Sare matere svoje; i uze Reveku, i ona mu posta `ena, i omilje mu. I Isak se utje{i za materom svojom.

GLAVA 25

A Avram uze drugu `enu, po imenu Heturu.

25:2 I ona mu rodi Zomrana i Joksana i Madana i Madijama i Jesvoka i Soijena.

25:3 A Joksan rodi Savana i Dedana. A Dedanovi sinovi bi{e Asurim i Latusim i Laomim.

25:4 A sinovi Madijamovi: Efar i Afir i Enoh i Avida i Eldaga. Svi bjehu djeca Heturina.

25:5 A Avram dade sve {to ima{e Isaku;

25:6 A sinovima svojih ino~a dade Avram dare, i opravi ih od Isaka sina svojega jo{ za `ivota svojega na istok, u isto~ni kraj.

25:7 I vijeka Avramova {to po`ivje bje{e sto i sedamdeset i pet godina.

25:8 I onemo}av umrije Avram u dobroj starosti, sit `ivota, i bi pribran k rodu svojemu.

25:9 I pogrebo{e ga Isak i Ismailo u pe}ini Makpelskoj na njivi Efrona sina Sara Hetejina, koja je prema Mamriji;

25:10 Na njivi koju kupi Avram od sinova Hetovijeh, ondje je pogreben Avram sa Sarom `enom svojom.

25:11 I po smrti Avramovoj blagoslovi Bog Isaka sina njegova; a Isak `ivlja{e kod studenca `ivoga koji me vidi.

25:12 A ovo je pleme Ismaila sina Avramova, kojega rodi Avramu Agara Misirka robinja Sarina,

25:13 I ovo su imena sinova Ismailovijeh, kako se zvahu u plemenima svojim; prvenac Ismailov Navajot, pa Kidar i Navdeilo i Masam,

25:14 I Masma i Duma i Masa,

25:15 I Hadar i Teman i Jetur i Nafes i Kedma.

25:16 To su sinovi Ismailovi, i to su im imena po selima i gradovima njihovijem, dvanaest knezova nad svojim narodima.

25:17 A godine su vijeka Ismailova sto i trideset i sedam godina. Poslije onemo}av umrije, i bi pribran k rodu svojemu.

25:18 I `ivljahu od Evilata do Sura prema Misiru, kako se ide u Asiriju; i dopade mu prema svoj bra{i svojoj da `ivi.

25:19 A ovo je pleme Isaka sina Avramova: Avram rodi Isaka;

25:20 A Isaku bje{e ~etrdeset godina kad se o`eni Revekom, k}erju Vatuila Sirina iz Mesopotamije, sestrom Lavana Sirina.

25:21 I Isak se molja{e Gospodu za `enu svoju, jer bje{e nerotkinja; i umoli Gospoda, te zatrudnje Reveka `ena njegova.

25:22 Ali udarahu jedno o drugo djeca u utrobi njezinoj, te re~e: ako je tako, na {to sam? I otide da pita Gospoda.

25:23 A Gospod joj re~e: dva su plemena u utrobi tvojoj, i dva }e naroda iza{i iz tebe; i jedan }e narod biti ja~i od drugoga naroda, i ve{i }e slu`iti manjemu.

25:24 I kad do|e vrijeme da rodi, a to blizanci u utrobi njezinoj.

25:25 I prvi iza|e crven, sav kao runo rutav, i nadje{e mu ime Isav.

25:26 A poslije iza|e brat mu, dr`e}i rukom za petu Isava; i nadje{e mu ime Jakov. A bje{e Isaku {ezdeset godina, kad ih rodi Reveka.

25:27 I djeca odrasto{e, i Isav posta lovac i ratar, a Jakov bje{e ~ovjek krotak i bavlja{e se u {atori- ma.

25:28 I Isak milova{e Isava, jer rado je |a{e lova njegov; a Reveka milova{e Jakova.

25:29 Jednom Jakov skuha jelo, a Isav do|e iz polja umoran.

25:30 I re~e Isav Jakovu: daj mi da jedem toga jela crvenoga, jer sam umoran. Otuda se prozva Edom.

25:31 A Jakov mu re~e: prodaj mi danas prvena- {tvo svoje.

25:32 A Isav odgovori: evo, ho}u da umrem, pa {to }e mi prvena{tvo?

25:33 A Jakov re~e: zakuni mi se danas. I on mu se zakle; tako prodade svoje prvena{tvo Jakovu.

25:34 I Jakov dade Isavu hljeba i skuhanoga le- }a, i on se najede i napi, pa usta i otide. Tako Isav nije mario za prvena{tvo svoje.

GLAVA 26

Ali nastala glad u zemlji svrh prve gladi koja bje{e za vremena Avramova; i Isak otide k Avimelehu caru Filistejskom u Gerar.

26:2 I javi mu se Gospod i re~e: nemoj i}i u Mi- sir, nego sjedi u zemlji koju }u ti kazati.

26:3 Sjedi u toj zemlji, i ja }u biti s tobom, i bla- goslovi}u te; jer }u tebi i sjemenu tvojemu dati sve ove zemlje, i potvrdi}u zakletvu, kojom sam se za- kleo Avramu ocu tvojemu.

26:4 I umno`i}u sjeme tvoje da ga bude kao zvi- jezda na nebu, i da}u sjemenu tvojemu sve ove ze- mlje; i u sjemenu tvojem blagoslovi}e se svi narodi na zemlji.

26:5 Zato {to je Avram slu{ao glas moj i ~uvao naredbu moju, zapovjesti moje i pravila moja i za- kone moje.

26:6 I osta Isak u Geraru.

26:7 A ljudi u mjestu onom pitahu za `enu nje- govu, a on govora{e: sestra mi je. Jer se boja{e ka- zati: `ena mi je; da me, veli, ne ubiju ovi ljudi radi Reveke, jer je lijepa.

26:8 I kad provede mnogo vremena ondje, dogo- di se, te pogleda Avimeleh car Filistejski s prozora, i vidje Isaka gdje se {ali s Revekom `enom svo- jom.

26:9 I dozva Avimeleh Isaka i re~e: ta to ti je `e- na; kako si kazao: sestra mi je? A Isak mu odgovo- ri: rekoh: da ne poginem s nje.

26:10 A Avimeleh re~e: {ta si nam u~inio? Lako je mogao ko od naroda ovoga le}i s tvojom `enom, te bi nas ti uvalio u grijeh.

26:11 I zapovjedi Avimeleh svemu narodu svo- jemu govore}i: ko se dotakne ovoga ~ovjeka ili `e- ne njegove, poginu}e.

26:12 I Isak stade sijati u onoj zemlji, i dobi one godine po sto, tako ga blagoslovi Gospod.

26:13 I obogati se ~ovjek, i napredova{e sve ve- }ma, te posta silan.

26:14 I ima{e ovaca i goveda i mnogo sluga; a Filisteji mu zavi|ahu,

26:15 Pa sve studence koje bjehu iskopale sluge oca njegova za vremena Avrama oca njegova zaroni{e Filisteji, i zasu{e ih zemljom.

26:16 I Avimeleh re~e Isaku: idi od nas, jer si postao silniji od nas.

26:17 I Isak otide odande, i razape {atore u doli- ni Gerarskoj, i nastani se ondje.

26:18 I stade Isak otkopavati studence, koji bje- hu iskopani za vremena Avrama oca njegova, i ko- je zaroni{e Filisteji po smrti Avramovoj; i prozva ih imenima koja im bje{e nadio otac njegov.

26:19 I kopaju}i sluge Isakove u onom dolu na- |o{e studenac `ive vode.

26:20 Ali se svadi{e pastiri Gerarski s pastirima Isakovim govore}i: na{a je voda. I nadjede ime onom studencu Esek, jer se svadi{e s njim.

26:21 Poslije iskopa{e drugi studenac, pa se i oko njega svadi{e, zato ga nazva Sitna.

26:22 Tada se podi`e odande, i iskopa drugi stu- denac, i oko njega ne bi sva|e; zato ga nazva Re-

hovot, govore}i: sad nam dade Gospod prostora da rastemo u ovoj zemlji.

26:23 I otide odande gore u Virsaveju.

26:24 I istu no} javi mu se Gospod, i re~e: ja sam Bog Avrama oca tvojega. Ne boj se, jer sam ja s tobom, i blagoslovi}u te i umno`i}u sjeme tvoje Avrama radi sluge svojega.

26:25 I na~ini ondje `rtvenik, i prizva ime Gospodnje; i ondje razape {ator svoj; i sluge Isakove iskopa}e ondje studenac.

26:26 I do|e k njemu Avimeleh iz Gerara s Ohozatom prijateljem svojim i s Filohom vojvodom svojim.

26:27 A Isak im re~e: {to ste do{li k meni, kad mrzite na me i otjeraste me od sebe?

26:28 A oni reko}e: vidjesmo zaista da je Gospod s tobom, pa rekosmo: neka bude zakletva izme|u nas, izme|u nas i tebe; hajde da uhvatimo vjeru s tobom:

26:29 Da nam ne ~ini{ zla, kao {to se mi tebe ne dotakosmo i kao {to mi tebi samo dobro ~inismo, i pustismo te da ide{ na miru, i eto si blagosloven od Gospoda.

26:30 Tada ih on ugosti; te jedo}e i pi}e.

26:31 A sutradan ustav{i rano, zakle}e se jedan drugome, i otpusti ih Isak i otido}e od njega s mirom.

26:32 Isti dan do{av{i sluge Isakove kaza}e mu za studenac koji iskopa}e, i reko}e mu: na|osmo vodu.

26:33 I nazva ga Saveja; otuda se zove grad onaj Virsaveja do dana{njega dana.

26:34 A kad bi Isavu ~etrdeset godina, uze za `enu Juditu k}er Veoha Hetejina, i Vasematu k}er Elona Hetejina.

26:35 I one zadavahu mnogo jada Isaku i Reveci.

GLAVA 27

Kad Isak ostarje i o~i mu potamnje}e, te ne vi|a}e, dozva Isava starijega sina svojega, i re~e mu: sine! A on odgovori: evo me.

27:2 Tada re~e: evo ostario sam, ne znam kad }u umrijeti;

27:3 Uzmi oru`je svoje, tul i luk, i izidi u planinu, te mi ulovi lova;

27:4 I zgotivi mi jelo po mojoj volji, i donesi mi da jedem, pa da te blagoslovi du{a moja dok nje-sam umro.

27:5 A Reveka ~u {ta Isak re~e sinu svojemu Isavu. I Isav otide u planinu da ulovi lova i donese.

27:6 A Reveka re~e Jakovu sinu svojemu govore}i: gle, ~uh oca tvojega, gdje besjedi s Isavom bratom tvojim i re~e:

27:7 Donesi mi lova, i zgotovi jelo da jedem, pa da te blagoslovim pred Gospodom dok nijesam umro.

27:8 Nego sada, sine, poslu{aj me {to }u ti kazati.

27:9 Idi sada k stadu i donesi dva dobra jareta, da zgotovim ocu tvojemu jelo od njih, kako rado jede.

27:10 Pa }e{ unijeti ocu da jede i da te blagoslovi dok nije umro.

27:11 A Jakov re~e Reveci materi svojoj: ali je Isav brat moj rutav, a ja sam gladak;

27:12 Mo`e me opipati otac, pa }e se osjetiti da sam ga htio prevariti, te }u navu}i na se prokletstvo mjesto blagoslova.

27:13 A mati mu re~e: neka prokletstvo tvoje, sine, padne na mene; samo me poslu{aj, i idi i donesi mi.

27:14 Tada oti{av uze i donese materi svojoj; a mati njegova zgotovi jelo kako je|a}e rado otac njegov.

27:15 Pa onda uze Reveka najljep}e haljine starijega sina svojega, koje bijahu u nje kod ku}e, i obu~e Jakova mla|ega sina svojega.

27:16 I jare}im ko`icama oblo`i mu ruke i vrat gdje bje}e gladak.

27:17 I dade Jakovu sinu svojemu u ruke jelo i hljeb {to zgotovi.

27:18 A on u|e k ocu svojemu i re~e: o~e. A on odgovori: evo me; koji si ti, sine?

27:19 I Jakov re~e ocu svojemu: ja, Isav tvoj prvenac; u~inio sam kako si mi rekao; digni se, posadi se da jede{ lova mojega, pa da me blagoslovi du{a tvoja.

27:20 A Isak re~e sinu svojemu: kad br`e na|e, sine? A on re~e: Gospod Bog tvoj dade, te iza|e preda me.

27:21 Tada re~e Isak Jakovu: hodi bli`e, sine da te opipam jesi li sin moj Isav ili ne.

27:22 I pristupi Jakov k Isaku ocu svojemu, a on ga opipa, pa re~e: glas je Jakovljevi, ali ruke su Isavove.

27:23 I ne pozna ga, jer mu ruke bjehu kao u Isava brata njegova rutave; zato ga blagoslovi;

27:24 I re~e mu: jesi li ti sin moj Isav? A on odgovori: ja sam.

27:25 Tada re~e: a ti daj sine, da jedem lova tvojega, pa da te blagoslovi du{a moja. I dade mu, te jede; pa mu donese i vina, te pi.

27:26 Potom Isak otac njegov re~e mu: hodi sine, cjeluj me.

27:27 I on pristupi i cjeliva ga; a Isak osjeti miris od haljina njegovijeh, i blagoslovi ga govore}i: gle, miris sina mojega kao miris od polja koje blagoslovi Gospod.

27:28 Bog ti dao rose nebeske, i dobre zemlje i p{enice i vina izobila!

27:29 Narodi ti slu`ili i plemena ti se klanjala! Bio gospodar bra}i svojoj i klanjali ti se sinovi matere tvoje! Proklet bio koji tebe usproklinje a blagosloven koji tebe uzblagosilja!

27:30 A kad Isak blagoslovi Jakova, i Jakov oti~e ispred Isaka oca svojega, u taj ~as do|e Isav brat njegov iz lova.

27:31 Pa zgotovi i on jelo i unese ocu svojemu, i re~e mu: ustani, o~e, da jede{ {to ti je sin ulovio, pa da me blagoslovi du{a tvoja.

27:32 A Isak otac njegov re~e mu: ko si ti? A on re~e: ja, sin tvoj, prvenac tvoj Isav.

27:33 Tada se prepade Isak, i re~e: ko? da gdje je onaj koji ulovi i donese mi lova, i od svega jedoh prije nego ti do|e, i blagoslovih ga? on }e i ostati blagosloven.

27:34 A kad ~u Isav rije~i oca svojega, vri{te iza glasa i o`alosti se veoma, i re~e ocu svojemu: blagoslovi i mene, o~e.

27:35 A on mu re~e: do|e brat tvoj s prijevarom, i odnese tvoj blagoslov.

27:36 A Isav re~e: pravo je {to mu je ime Jakov, jer me ve} drugom prevari. Prvena{tvo mi uze, pa eto sada mi uze i blagoslov. Potom re~e: nijesi li i meni ostavio blagoslov?

27:37 A Isak odgovori, i re~e Isav: eto sam ga postavio tebi za gospodara; i svu bra}u njegovu dadoh mu da mu budu sluge; p{enicom i vinom ukrijepih ga; pa {ta bih sada tebi u~inio, sine?

27:38 I Isav re~e ocu svojemu: eda li je samo jedan blagoslov u tebe, o~e? blagoslovi i mene, o~e. I stade iza glasa plakati Isav.

27:39 A Isak otac njegov odgovaraju}i re~e mu: evo, stan }e ti biti na rodnoj zemlji i rosi nebeskoj ozgo.

27:40 Ali }e{ `ivjeti od ma~a svojega, i bratu }e{ svojemu slu`iti; ali }e do}i vrijeme, te }e{ po{to se napla~e{ skr{iti jaram njegov s vrata svojega.

27:41 I Isav omrze ljuto na Jakova radi blagoslova, kojim ga blagoslovi otac, i govora{e u srcu svojem: blizu su `alosni dani oca mojega, tada }u ubiti Jakova brata svojega.

27:42 I kaza{e Reveci rije~i Isava sina njezina starijega, a ona poslav{i dozva Jakova mla|ega sina svojega, i re~e mu: gle, Isav brat tvoj tje{i se tjem {to ho}e da te ubije.

27:43 Nego, sine, poslu{aj {to }u ti kazati; ustani i bje`i k Lavanu bratu mojemu u Haran.

27:44 I ostani kod njega neko vrijeme dokle pro|e srdnja brata tvojega,

27:45 Dokle se gnjev brata tvojega odvrati od tebe, te zaboravi {to si mu u~inio; a onda }u ja poslati da te dovedu odande. Za{to bih ostala bez obojice vas u jedan dan?

27:46 A Isaku re~e Reveka: omrzao mi je `ivot radi ovijeh Hetejaka. Ako se Jakov o`eni Hetejkom, kakom izme|u k}eri ove zemlje, da {to mi `ivot?

GLAVA 28

Tada Isak dozva Jakova, i blagoslovi ga, i zapovjedi mu i re~e: nemoj da se o`eni{ kojom izme|u k}eri Hananejskih.

28:2 Ustani, idi u Padan-Aram u dom Vatuila oca matere svoje, i odande se o`eni izme|u k}eri Lavana ujaka svojega.

28:3 A Bog svemogu}i da te blagoslovi, i da ti da veliku porodicu i umno`i te, da od tebe postane mno{tvo naroda,

28:4 I da ti da blagoslov Avramov, tebi i sjemenu tvojemu s tobom, da naslijedi{ zemlju u kojoj si do{ljak, koju Bog dade Avramu.

28:5 Tako opravi Isak Jakova, i on po|e u Padan-Aram k Lavanu sinu Vatuila Sirina, bratu Reveke matere Jakovljeve i Isavove.

28:6 A Isav vidje gdje Isak blagoslovi Jakova i opravi ga u Padan-Aram da se odande o`eni, i gdje blagosiljaju}i ga zapovjedi mu i re~e: nemoj da se o`eni{ kojom izme|u k}eri Hananejskih,

28:7 I gdje Jakov poslu{a oca svojega i mater svoju, i otide u Padan-Aram;

28:8 I vidje Isav da k}eri Hananejske nijesu povolji Isaku ocu njegovu.

28:9 Pa otide Isav k Ismailu, i uze za`enu preko`ena svojih Maeletu, k}er Ismaila sina Avramova, sestru Navajotovu.

28:10 A Jakov otide od Virsaveje idu}i u Haran.

28:11 I do|e na jedno mjesto, i ondje zano}i, jer sunce bje{e za{lo; i uze kamen na onom mjestu, i metnu ga sebi pod glavu, i zaspao na onom mjestu.

28:12 I usni, a to ljestve stajahu na zemlji a vrhom ticahu u nebo, i gle, an|eli Bo`ji po njima se penjahu i sla`ahu;

28:13 I gle, na vrhu staja{e Gospod, i re~e: ja sam Gospod Bog Avrama oca tvojega i Bog Isakov; tu zemlju na kojoj spava{ tebi }u dati i sjemenu tvojemu;

28:14 I sjemena }e tvojega biti kao praha na zemlji, te }e{ se ra{iriti na zapad i na istok i na sjever i na jug, i svi narodi na zemlji blagoslovi}e se u tebi i u sjemenu tvojem.

28:15 I evo, ja sam s tobom, i ~uva}u te kuda god po|e{, i dove}u te natrag u ovu zemlju, jer te ne}u ostaviti dokle god ne u~inim {to ti rekoh.

28:16 A kad se Jakov probudi od sna, re~e: zacijelo je Gospod na ovom mjestu; a ja ne znah.

28:17 I upla{i se, i re~e: kako je stra{no mjesto ovo! ovdje je doista ku}a Bo`ja, i ovo su vrata nebeska.

28:18 I usta Jakov ujutru rano, i uze kamen {to bje{e metnuo sebi pod glavu, i utvrdi ga za spomen i preli ga uljem.

28:19 I prozva ono mjesto Vetilj, a pre|e bje{e ime onome gradu Luz.

28:20 I u~ini Jakov zavjet, govore}i: ako Bog bude sa mnom i sa-uva me na putu kojim idem i da mi hljeba da jedem i odijela da se obla~im,

28:21 I ako se vratim na miru u dom oca svojega, Gospod }e mi biti Bog;

28:22 A kamen ovaj koji utvrdih za spomen bi}e dom Bo`ji; i {to mi god da{, od svega }u deseto dati tebi.

GLAVA 29

Tada se podi`e Jakov i otide u zemlju isto~nu.

29:2 I obziru}i se ugleda studenac u polju; i gle, tri stada ovaca le`ahu kod njega, jer se na onom studencu pojahu stada, a veliki kamen bija{e studencu na vratima.

29:3 Ondje se skupljahu sva stada, te pastiri odvaljivahu kamen s vrata studencu i pojahu stada, i poslije opet privaljivahu kamen na vrata studencu na njegovo mjesto.

29:4 I Jakov im re~e: bra}o, odakle ste? Reko{e: iz Harana smo.

29:5 A on im re~e: poznajete li Lavana sina Nahorova? Oni reko{e: poznajemo.

29:6 On im re~e: je li zdrav? Reko{e: jest, i evo Rahilje k}eri njegove, gdje ide sa stadom.

29:7 I on re~e: eto jo{ je rano, niti je vrijeme vra}ati stoku; napojte stoku pa idite i pasite je.

29:8 A oni reko{e: ne mo`emo, dokle se ne skupe sva stada, da odvalimo kamen s vrata studencu, onda }emo napojiti stoku.

29:9 Dok on jo{ govora{e s njima, do|e Rahilja sa stadom oca svojega, jer ona pasija{e ovce.

29:10 A kad Jakov vidje Rahilju k}er Lavana ujaka svojega, i stado Lavana ujaka svojega, pristupi Jakov i odvali kamen studencu s vrata, i napoji stado Lavana ujaka svojega.

29:11 I poljubi Jakov Rahilju, i povikav{i zaplaka se.

29:12 I kaza se Jakov Rahilji da je rod ocu njezinu i da je sin Reve~in; a ona otr~a te javi ocu svojemu.

29:13 A kad Lavan ~u za Jakova sina sestre svoje, istr~a mu na susret, i zagrli ga i poljubi, i uvede u svoju ku}u. I on pripovjedi Lavanu sve ovo.

29:14 A Lavan mu re~e: ta ti si kost moja i tijelo moje. I osta kod njega cio mjesec dana.

29:15 Tada re~e Lavan Jakovu: zar badava da mi slu`i{, {to si mi rod? Ka`i mi {ta }e ti biti plata?

29:16 A Lavan ima{e dvije k}eri: starijoj bje{e ime Lija, a mla|oj Rahilja.

29:17 I u Lije bjehu kvarne o~i, a Rahilja bje{e lijepa stasa i lijepa lica.

29:18 I Jakovu omilje Rahilja, te re~e: slu`i}u ti sedam godina za Rahilju, mla|u k}er tvoju.

29:19 A Lavan mu re~e: bolje tebi da je dam nego drugom; ostani kod mene.

29:20 I otslu`i Jakov za Rahilju sedam godina, i u~ini{e mu se kao nekoliko dana, jer je ljublja{e.

29:21 I re~e Jakov Lavanu: daj mi `enu, jer mi se navr{i vrijeme, da legnem s njom.

29:22 I sazva Lavan sve ljude iz onoga mjesta i u~ini gozbu.

29:23 A uve~e uze Liju k}er svoju i uvede je k Jakovu, i on le`e s njom.

29:24 I Lavan dade Zelfu robinju svoju Liji k}eri svojoj da joj bude robinja.

29:25 A kad bi ujutru, gle, ono bje{e Lija; te re~e Jakov Lavanu: {ta si mi to u~inio? ne slu`im li za Rahilju kod tebe? za{to si me prevario?

29:26 A Lavan mu re~e: ne biva u na{em mjestu da se uda mla|a prije starije.

29:27 Navr{i nedjelju dana s tom, pa }emo ti dati i drugu za slu`bu {to }e{ slu`iti kod mene jo{ sedam godina drugih.

29:28 Jakov u~ini tako, i navr{i s njom nedjelju dana, pa mu dade Lavan Rahilju k}er svoju za `enu.

29:29 I dade Lavan Rahilji k}eri svojoj robinju svoju Valu da joj bude robinja.

29:30 I tako le`e Jakov s Rahiljom; i volja{e Rahilju nego Liju, i stade slu`iti kod Lavana jo{ sedam godina.

29:31 A Gospod vide{i da Jakov ne mari za Liju, otvori njojzi matericu, a Rahilja osta nerotkinja.

29:32 I Lija zatrudnje, i rodi sina, i nadjede mu ime Ruvim, govore{i: Gospod pogleda na jade moje, sada }e me ljubiti mu` moj.

29:33 I opet zatrudnje, i rodi sina i re~e: Gospod ~u da sam prezrena, pa mi dade i ovoga. I nadjede mu ime Simeun.

29:34 I opet zatrudnje, i rodi sina, i re~e: da ako se sada ve} priljubi k meni mu` moj, kad mu rodih tri sina. Zato mu nadje{e ime Levije.

29:35 I zatrudnje opet, i rodi sina, i re~e: sada }u hvaliti Gospoda. Zato mu nadjede ime Juda; i presta ra|ati.

GLAVA 30

A Rahilja vidjev{i gdje ne ra|a djece Jakovu, pozavidje sestri svojoj; i re~e Jakovu: daj mi djece, ili }u umrijeti.

30:2 A Jakov se rasrdi na Rahilju, i re~e: zar sam ja a ne Bog koji ti ne da poroda?

30:3 A ona re~e: eto robinje moje Vale, lezi s njom, neka rodi na mojim koljenima, pa }u i ja imati djece od nje.

30:4 I dade mu Valu robinju svoju za `enu, i Jakov le`e s njom.

30:5 I zatrudnje Vala, i rodi Jakovu sina.

30:6 A Rahilja re~e: Gospod mi je sudio i ~uo glas moj, te mi dade sina. Zato mu nadjede ime Dan.

30:7 I Vala robinja Rahiljina zatrudnje opet, i rodi drugoga sina Jakovu;

30:8 A Rahilja re~e: borah se `estoko sa sestrom svojom, ali odoljeh. I nadjede mu ime Neftalim.

30:9 A Lija vidjev{i gdje presta ra|ati uze Zelfu robinju svoju i dade je Jakovu za `enu.

30:10 I rodi Zelfa robinja Lijina Jakovu sina;

30:11 I Lija re~e: do|e ~eta. I nadjede mu ime Gad.

30:12 Opet rodi Zelfa robinja Lijina drugoga sina Jakovu;

30:13 I re~e Lija: blago meni, jer }e me bla`enom zvati `ene. Zato mu nadjede ime Asir.

30:14 A Ruvim izide u vrijeme `etve p{eni~ne i na|e mandragoru u polju, i donese je Liji materi svojoj. A Rahilja re~e Liji: daj mi mandragoru sina svojega.

30:15 A ona joj re~e: malo li ti je {to si mi uzela mu`a? ho}e{ da mi uzme{ i mandragoru sina moje-ga? A Rahilja joj re~e: neka no}as spava s tobom za mandragoru sina tvojega.

30:16 I uve~e kad se Jakov vra}a{e iz polja, izide mu Lija na susret i re~e: spava}e{ kod mene, jer te kupih za mandragoru sina svojega. I spava kod nje onu no}.

30:17 A Bog usli{i Liju, te ona zatrudnje, i rodi Jakovu petoga sina.

30:18 I re~e Lija: Gospod mi dade platu moju {to dadoh robinju svoju mu`u svojemu. I nadjede mu ime Isahar.

30:19 I zatrudnje Lija opet, i rodi Jakovu {estoga sina;

30:20 I re~e Lija: dariva me Gospod darom dobrijem; da ako se sada ve} priljubi k meni mu`moj, jer mu rodih {est sinova. Zato mu nadjede ime Zavulon.

30:21 Najposlije rodi k}er, i nadjede joj ima Dina.

30:22 Ali se Gospod opomenu Rahilje; i usli{iv je otvori joj matericu;

30:23 I zatrudnje, i rodi sina, i re~e: uze Bog sramotu moju.

30:24 I nadjede mu ime Josif, govore}i: neka mi doda Gospod jo{ jednoga sina.

30:25 A kad Rahilja rodi Josifa, re~e Jakov Lavanu: pusti me da idem u svoje mjesto i u svoju zemlju.

30:26 Daj mi `ene moje, za koje sam ti slu`io, i djecu moju, da idem, jer zna{ kako sam ti slu`io.

30:27 A Lavan mu re~e: nemoj, ako sam na{ao milost pred tobom; vidim da me je blagoslovio Gospod tebe radi.

30:28 I jo{ re~e: i{ti koliko ho}e{ plate, i ja }u ti dati.

30:29 A Jakov mu odgovori: ti zna{ kako sam ti slu`io i kakva ti je stoka postala kod mene.

30:30 Jer je malo bilo {to si imao dokle ja ne do|oh; ali se umno`i veoma, jer te Gospod blagoslovi kad ja do|oh. Pa kad }u i ja tako sebi ku}u ku}iti?

30:31 I re~e mu Lavan: {ta ho}e{ da ti dam? A Jakov odgovori: ne treba ni{ta da mi da{; nego }u ti opet pasti stoku i ~uvati, ako }e{ mi u~iti ovo:

30:32 Da za|em danas po svoj stoci tvojoj, i odlu~im sve {to je {areno i s biljegom, i sve {to je crno izme|u ovaca, i {to je s biljegom i {areno izme|u koza, pa {to poslije bude tako, ono da mi je plata.

30:33 Tako }e mi se poslije posvjedo~iti pravda moja pred tobom kad do|e{ da vidi{ zaslugu moju: {to god ne bude {areno ni s biljegom ni crno izme|u ovaca i koza u mene, bi}e kradeno.

30:34 A Lavan re~e: eto, neka bude kako si kazao.

30:35 I odlu~i Lavan isti dan jarce s biljegom i {arene i sve koze s biljegom i {arene, i sve na ~em bija}e {to bijelo, i sve crno izme|u ovaca, i preda-de sinovima svojim.

30:36 I ostavi daljine tri dana hoda izme|u sebe i Jakova. I Jakov pasija}e ostalu stoku Lavanovu.

30:37 I uze Jakov zelenijeh prutova topolovijeh i ljeskovijeh i kestenovijeh, i naguli ih do bjeline koja bje}e na prutovima.

30:38 I meta{e naguljene prutove pred stoku u `ljebove i korita kad dola`a{e stoka da pije, da bi se upaljivala kad do|e da pije.

30:39 I upaljiva{e se stoka gledaju}i u prutove, i {to se mla|a{e bija{e s biljegom, prutasto i {areno.

30:40 I Jakov odlu~iva{e mlad, i obra}a{e stado Lavanovo da gleda u {arene i u sve crne; a svoje stado odvaja{e i ne obra}a{e ga prema stadu Lavanovu.

30:41 I kad se god upaljiva{e stoka rana, meta{e Jakov prutove u korita pred o~i stoci da bi se upaljivala gledaju}i u prutove;

30:42 A kad se upaljiva{e pozna stoka, ne meta{e; tako pozne bivahu Lavanove a rane Jakovljeve.

30:43 I tako se taj ~ovjek obogati vrlo, te ima{e mnogo stoke i sluga i slu{kinja i kamila i magaraca.

GLAVA 31

A Jakov ~u gdje sinovi Lavanovi govore: Jakov uze sve {to bje{e na{ega oca, i od onoga {to bje{e na{ega oca ste~e sve ovo blago.

31:2 I vidje Jakov gdje lice Lavanovo nije prema njemu kao prije.

31:3 I Gospod re~e Jakovu: vrati se u zemlju otaca svojih i u rod svoj, i ja }u biti s tobom.

31:4 I poslav Jakov dozva Rahilju i Liju u polje k stadu svojemu.

31:5 I re~e im: vidim gdje lice oca va{ega nije prema meni kao prije; ali je Bog oca mojega bio sa mnom.

31:6 I vi znate da sam slu`io ocu va{emu kako sam god mogao;

31:7 A otac me je va{ varao i mijenjao mi platu deset puta; ali mu Bog ne dade da me o{teti;

31:8 Kad on re~e: {to bude {areno neka ti je plata, onda se mladilo sve {areno; a kad re~e: s biljegom {to bude neka ti je plata, onda se mladilo sve s biljegom.

31:9 Tako Bog uze stoku ocu va{emu i dade je meni;

31:10 Jer kad se upaljiva{e stoka, podigoh o~i svoje i vidjeh u snu, a to ovnovi i jarci {to ska~u na ovce i koze bijahu {areni, s biljegama prutastim i kolastim.

31:11 A an|eo Gospodnji re~e mi u snu: Jakove! A ja odgovorih: evo me.

31:12 A on re~e: podigni sad o~i svoje i gledaj, ovnovi i jarci {to ska~u na ovce i koze, {areni su, s biljegama prutastim i kolastim; jer vidjeh sve {to ti ~ini Lavan.

31:13 Ja sam Bog od Vetilja, gdje si prelio kamen i u~inio mi zavjet; ustani sada i idi iz ove zemlje, i vrati se na postojbinu svoju.

31:14 Tada odgovori Rahilja i Lija, i reko{e mu: eda li jo{ imamo kakav dio i na{ljedstvo u domu oca svojega?

31:15 Nije li nas dr`ao kao tu|inke kad nas je prodao? pa je jo{ i na{e novce jednako jeo.

31:16 Jer sve ovo blago {to uze Gospod ocu na{emu, na{e je i na{e djece. Zato ~ini sve {to ti je Gospod kazao.

31:17 I podi`e se Jakov, i metnu djecu svoju i `ene svoje na kamile;

31:18 I odvede svu stoku svoju i sve blago {to bje{e stekao, stoku koju bje{e stekao u Padan-Aramu, i po|e k Isaku ocu svojemu u zemlju Hanan-sku.

31:19 A Lavan bje{e oti{ao da stri`e ovce svoje; i Rahilja ukrade idole ocu svojemu.

31:20 I Jakov otide kradom od Lavana Sirina ne javiv{i mu da ho}e da ide.

31:21 I pobje`e sa svijem blagom svojim, i podi`e se te prije|e preko vode, i uputi se ka gori Galadu.

31:22 A tre}i dan javi{e Lavanu da je pobjegao Jakov.

31:23 I uze sa sobom bra}u svoju, i po|e za njim u potjeru, i za sedam dana sti`e ga na gori Galadu.

31:24 Ali Bog do|e Lavanu Sirinu no}u u snu, i re~e mu: ~uvaj se da ne govori{ s Jakovom ni lije-po ni ru`no.

31:25 I sti`e Lavan Jakova; a Jakov bje{e razapeo {ator svoj na gori, pa i Lavan tako|er razape svoj s bra}om svojom na gori Galadu.

31:26 I Lavan re~e Jakovu: {ta u~ini te kradom pobje`e od mene i odvede k}eri moje kao na matete?

31:27 Za{to tajno pobje`e i kradom otide od mene? niti mi re~e da te ispratim s veseljem i s pjesmama, s bubnjima i guslama?

31:28 Niti mi dade da izljubim sinove svoje i k}eri svoje? ludo si radio.

31:29 Mogao bih vam dosaditi; ali Bog oca va{ega no}as mi re~e govore}i: ~uvaj se da ne govori{ s Jakovom ni lijepo ni ru`no.

31:30 Idi dakle kad si se tako u`elio ku}e oca svojega; ali za{to ukrade bogove moje?

31:31 A Jakov odgovori i re~e: bojah se i mi{ljah: ho}e{ silom oteti k}eri svoje od mene.

31:32 A bogove svoje u koga na|e{, onaj neka ne `ivi vi{e; pred na{om bra}om tra`i {to je tvoje u mene, pa uzmi. Jer Jakov nije znao da ih je ukrala Rahilja.

31:33 I u|e Lavan u {ator Jakovljev i u {ator Lijin i u {ator dviju robinja, i ne na|e ih; i iza{av iz {atora Lijina u|e u {ator Rahiljin.

31:34 A Rahilja uze idole i sakri ih pod samar kamile svoje i sjede ozgo; i Lavan pipa{e po cijelom {atoru, i ne na|e.

31:35 A ona re~e ocu svojemu: nemoj se srditi, gospodaru, {to ti ne mogu ustati, jer mi je {to u`e na biva. Tra`iv dakle ne na|e idola svojih.

31:36 I Jakov se rasrdi, i stade koriti Lavana, i govore}i re~e mu: {ta sam u~inio, {ta sam skrivio, te si me tako `estoko tjerao?

31:37 Pipao si sav prtljag moj, pa {ta si na{ao iz svoje ku}e? daj ovamo pred moju i svoju bra}u, neka rasude izme|u nas dvojice.

31:38 Evo dvadeset godina bijah kod tebe: ovce tvoje i koze tvoje ne jalovi{e se, a ovnova iz stada tvojega ne jedoh.

31:39 [to bi zvijerje zaklalo nijesam ti donosio, sam sam podmirivao; od mene si iskao {to bi mi bilo ukradeno danju ili no}u.

31:40 Danju me ubija{e vru}ina a no}u mraz; i san mi ne pada{e na o~i.

31:41 Tako mi je bio dvadeset godina u tvojoj ku}i; slu`io sam ti ~etrnaeset godina za dvije k}eri tvoje i {est godina za stoku tvoju, i platu si mi mijenjao deset puta.

31:42 Da nije Bog oca mojega, Bog Avramov, i strah Isakov bio sa mnom, bi me zacijelo otpustio prazna. Ali je Bog vidio nevolju moju i trud ruku mojih, pa te ukori no}as.

31:43 A Lavan odgovori Jakovu i re~e: ove su k}eri moje k}eri, i ovi su sinovi moji sinovi, i ova stoka moja stoka, i {to god vidi{ sve je moje; pa {ta bih u~inio danas k}erima svojim ili sinovima njihovijem koje rodi{e?

31:44 Nego hajde da uhvatimo vjeru, ja i ti, da bude svjedok ~anstvo izme|u mene i tebe.

31:45 I Jakov uze kamen i utvrdi ga za spomen.

31:46 I re~e Jakov bra}i svojoj: nakupite kamenja. I nakupi{e kamenja i slo`i{e na gomilu, i jedo{e na gomili.

31:47 I Lavan ga nazva Jegar-Sahadut, a Jakov ga nazva Galed.

31:48 I re~e Lavan: ova gomila neka bude svjedok izme|u mene i tebe danas. Zato se prozva Galed.

31:49 A prozva se i Mispa, jer re~e Lavan: neka Gospod gleda izme|u mene i tebe, kad ne uzmo`emo vidjeti jedan drugoga.

31:50 Ako ucvijeli{ k}eri moje i ako uzme{ `ene preko mojih k}eri, ne}e ~ovjek biti izme|u nas, nego gle Bog svjedok izme|u mene i tebe.

31:51 I jo{ re~e Lavan Jakovu: gledaj ovu gomilu i gledaj ovaj spomenik, koji podigoh izme|u sebe i tebe.

31:52 Svjedok je ova gomila i svjedok je ovaj spomenik: da ni ja ne}u prije}i preko ove gomile k tebi ni ti k meni da ne}e{ prije}i preko ove gomile i spomenika ovoga na zlo.

31:53 Bog Avramov i bogovi Nahorovi, bogovi oca njihova, neka sude me|u nama. A Jakov se zakle strahom oca svojega Isaka.

31:54 I Jakov prinese `rtvu na gori, i sazva bra-
`u svoju na ve~eru; i jedo{e pa no}i{e na gori.

31:55 A ujutru rano usta Lavan, i izljubi svoju
unu~ad i k}eri svoje, i blagoslovi ih, pa otide, i
vrati se u svoje mjesto.

GLAVA 32

A Jakov otide svojim putem; i sreto{e ga an|e-
li Bo`iji;

32:2 A kad ih ugleda Jakov, re~e: ovo je oko
Bo`ji. I prozva ono mjesto Mahanaim.

32:3 I Jakov posla pred sobom glasnike k Isavu
bratu svojemu u zemlju Sir, krajinu Edomsku.

32:4 I zapovjedi im govore}i: ovako ka`ite go-
spodar u mojemu Isavu: sluga tvoj Jakov ovako ka-
`e: bio sam do{ljak kod Lavana i bavio se dosad.

32:5 A imam volova i magaraca, ovaca i sluga i
slu{kinja, i poslah da javim tebi gospodar u svoje-
mu, eda bih na{ao milost pred tobom.

32:6 I vrati{e se glasnici k Jakovu i reko{e mu:
idosmo do brata tvogega Isava, i eto on ti ide na su-
sret s ~etiri stotine momaka.

32:7 A Jakov se upla{i jako i zabrinu se; pa ra-
zdijeli svoje ljude i ovce i goveda i kamile u dvije
~ete.

32:8 I re~e: ako Isav udari na jednu ~etu i razbije
je, da ako druga ute~e.

32:9 I re~e Jakov: Bo`e oca mojega Avrama i
Bo`e oca mojega Isaka, Gospode, koji si mi kazao:
vrati se u zemlju svoju i u rod svoj, i ja }u ti biti
dobrotvor!

32:10 Nijesam vrijedan tolike milosti i tolike
vjere {to si u~inio sluzi svojemu; jer samo sa {ta-
pom svojim prije|oh preko Jordana, a sada sam
gospodar od dvije ~ete.

32:11 Izbavi me iz ruke brata mojega, iz ruke
Isavove, jer se bojim da ne do|e i ubije mene i ma-
ter s djecom.

32:12 A ti si kazao: zaista ja }u ti biti dobrotvor,
i u~ini}u sjeme tvoje da bude kao pijeska morsko-
ga, koji se ne mo`e izbrojiti od mno`ine.

32:13 I zano}i ondje onu no}, i uze {to mu do|e
do ruke, da po{lje na dar Isavu bratu svojemu,

32:14 Dvjesto koza s dvadeset jaraca, dvjesto
ovaca s dvadeset ovnova,

32:15 Trideset kamila dojljica s kamiladima, ~e-
trdeset krava s desetoro teladi, dvadeset magarica s
desetoro magaradi.

32:16 I predade ih slugama svojim, svako stado
napose, i re~e slugama: idite naprijed preda mnom,
ostavljaju}i dosta mjesta izme|u jednoga stada i
drugoga.

32:17 I zapovjedi prvomu govore}i: kad srete{
Isava brata mojega, pa te zapita: ~iji si? i kuda
ide? i ~ije je to {to goni{ pred sobom?

32:18 A ti reci: sluge tvogega Jakova, a ovo {alje
na dar gospodar u svojemu Isavu, a eto i sam ide za
nama.

32:19 Tako zapovjedi i drugomu i tre}emu i svi-
jema koji i|ahu za stadom, i re~e: tako ka`ite Isavu
kad nai|ete na nj.

32:20 I jo{ ka`ite: eto, Jakov sluga tvoj ide za
nama. Jer govora{e: ubla`i}u ga darom koji ide
preda mnom, pa }u mu onda vidjeti lice, da ako me
lijepo primi.

32:21 Tako otide dar naprijed, a on preno}i onu
no} kod ~ete svoje.

32:22 I po no}i usta, i uze obje `ene i dvije robi-
nje i jedanaestoro djece svoje; i prebrodi brod Ja-
vok.

32:23 A po{to njih uze i prevede preko potoka,
preturi i ostalo {to ima{e.

32:24 A kad osta Jakov sam, tada se jedan ~o-
vjek rva{e s njim do zore.

32:25 I kad vidje da ga ne mo`e svladati, udari
ga po zglavku u stegnu, te se Jakovu i{~a{i stegno
iz zglavka, kad se ~ovjek rva{e s njim.

32:26 Pa onda re~e: pusti me, zora je. A Jakov
mu re~e: ne}u te pustiti dokle me ne blagoslovi{.

32:27 A ~ovjek mu re~e: kako ti je ime. A on
odgovori: Jakov.

32:28 Tada mu re~e: otsele se ne}e{ zvati Jakov,
nego Izrailj; jer si se juna~ki borio i s Bogom i s
ljudima, i odolio si.

32:29 A Jakov zapita i re~e: ka`i mi kako je tebi ime. A on re~e: {to pita{ kako mi je ime? I blagoslovi ga ondje.

32:30 I Jakov nadjede ime onomu mjestu Fanuil; jer, veli, Boga vidjeh licem k licu, i du{a se moja izbavi.

32:31 I sunce mu se rodi kad pro|e Fanuil, i hrama{e na stegno svoje.

32:32 Zato sinovi Izrailjevi ne jedu krajeva od mi{i}a na zglavku u stegnu do dana{njega dana, {to se Jakovu povrijedi{e krajevi od mi{i}a na zglavku u stegnu.

GLAVA 33

A Jakov podigav o~i svoje pogleda, a to Isav ide, i ~etiri stotine ljudi s njim. I razdijeli djecu uz Liju i uz Rahilju i uz dvije robinje.

33:2 I namjesti naprijed robinje i njihovu djecu, pa Liju i njezinu djecu za njima, a najposlije Rahilju i Josifa.

33:3 A sam pro|e naprijed, i pokloni se do zemlje sedam puta dokle do|e do brata svojega.

33:4 A Isav pritr~a preda nj i zagrli ga i pade mu oko vrata i cjeliva ga, i obojica se zaplaka{e,

33:5 I Isav podigav o~i ugleda `ene i djecu, pa re~e: ko su ti ono? A Jakov re~e: djeca, koju Bog milostivo darova sluzi tvojemu.

33:6 I pristupi{e robinje s djecom svojom, i pokloni{e se.

33:7 Potom pristupi i Lija i djeca njezina, i pokloni{e se; a najposlije pristupi Josif i Rahilja, i pokloni{e se.

33:8 A Isav re~e: {ta }e ti ~itava vojska ona koju sretoh? A on re~e: da na|em milost pred gospodarom svojim.

33:9 A Isav re~e: ima, brate, u mene dosta; neka tebi {to je tvoje.

33:10 A Jakov re~e: ne; ako sam sada na{ao milost pred tobom, primi dar iz moje ruke, jer vidjeh lice tvoje kao da vidjeh lice Bo`je, tako si me lijepo do~ekao.

33:11 Primi dar moj, koji ti je doveden; jer me je obilato obdario Bog, i imam svega. I navali na nj, te primi.

33:12 Poslije re~e Isav: hajde da idemo, i{i }u i ja s tobom.

33:13 A Jakov mu re~e: zna gospodar moj da su ova djeca nejaka, i imam ovaca i krava dojljica, pa ako ih ustjeram jedan dan, poginu}i mi sve stado.

33:14 Nego gospodar moj neka ide pred slugom svojim, a ja }u polako i{i koliko mogu djeca i stoka, dokle do|em ka gospodaru svojemu u Sir.

33:15 A Isav re~e: a ono da ti ostavim nekoliko ljudi {to su sa mnom. A on re~e: na{to? daj da na|em milost pred gospodarom svojim.

33:16 I tako Isav vrati se isti dan svojim putem u Sir.

33:17 A Jakov otide u Sokot, i ondje na~ini sebi ku}u a stoci svojoj na~ini staje; zato nazva ono mjesto Sokot.

33:18 Poslije do|e Jakov zdravo u grad Sihem u zemlji Hananskoj, vrativ se iz Padan-Arama, i namjesti se prema gradu.

33:19 I kupi komad zemlje, gdje razape {ator svoj, od sinova Emora oca Sihemova za sto novaca.

33:20 I na~ini ondje `rtvenik, i nazva ga: Silni Bog Izrailjev.

GLAVA 34

A Dina k}i Lijina, koju rodi Jakovu, iza|e da gleda djevojke u onom kraju.

34:2 A ugleda je Sihem, sin Emora Evejina, kneza od one zemlje, i uze je i le`e s njom i osramoti je.

34:3 I prionu srce njegovo za Dinu k}er Jakovljevu, i djevojka mu omilje, i on joj se umiljava{e.

34:4 I re~e Sihem Emoru ocu svojemu govore}i: o`eni me ovom djevojkom.

34:5 A Jakov ~u da je osramotio Dinu k}er njegovu; a sinovi njegovi bijahu u polju sa stokom njegovom, i Jakov o}utje dokle oni ne do|u.

34:6 A Emor otac Sihemov izide k Jakovu da se razgovori s njim.

34:7 A kad do|o{e sinovi Jakovljevi iz polja i ~u{e {ta je bilo, `ao bi ljudima vrlo i razgnjevi{e se veoma, {to u~ini sramotu Izrailju oble`av k}er Jakovljevu, kako ne bi valjalo ~initi.

34:8 Tada im re~e Emor govore}i: sin moj Sihem srcem prionu za va{u k}er; podajte mu je za `enu.

34:9 I oprijateljite se s nama; k}eri svoje udajte za nas i k}erima na{im `enite se.

34:10 Pa `ivite s nama, i zemlja }e vam biti otvorena; nastanite se i trgujte i dr`ite ba{tine u njoj.

34:11 I re~e Sihem ocu djevoj~inu i bra}i joj: da na|em milost pred vama, i da}u {to mi god ka`ete.

34:12 I{tite mi koliko god ho}ete uzdarja i dara, ja }u dati {to god ka`ete; samo mi dajte djevojku za `enu.

34:13 A sinovi Jakovljevi odgovori{e Sihemu i Emoru ocu njegovu prijefvarno, jer osramoti Dinu sestru njihovu.

34:14 I reko{e im: ne mo`emo to u~initi ni dati sestre svoje za ~ovjeka neobrezana, jer je to sramota nama.

34:15 Nego }emo vam u~initi po volji, ako }ete se izjedna~iti s nama i obrezati sve mu{kinje izme|u sebe.

34:16 Onda }emo udavati svoje k}eri za vas i `eni}emo se va{im k}erima, i posta}emo jedan narod.

34:17 Ako li ne pristanete da se obre`ete, mi }emo uzeti svoju djevojku i oti}i }emo.

34:18 I po volji bi{e rije~i njihove Emoru i Sihemu sinu Emorovu.

34:19 I momak ne oklijeva{e u~initi to; jer mu k}i Jakovljeva omilje veoma; i on bje{e najvi{e po{tovan izme|u svijeh u ku}i oca svojega.

34:20 I otide Emor i sin mu Sihem na vrata grada svojega, i reko{e gra|anima govore}i:

34:21 Ovi ljudi ho}e mirno da `ive s nama, da se nastane u ovoj zemlji i da trguju po njoj; a evo

zemlja je {iroka i za njih; pa }emo se k}erima njihovijem `eniti i svoje }emo k}eri udavati za njih.

34:22 Ali }e tako pristati da `ive s nama i da postanemo jedan narod, ako se sve mu{kinje me|u nama obre`e, kao {to su oni obrezani.

34:23 Njihova stoka i njihovo blago i sva goveda njihova ne}e li biti na{a? slo`imo se samo s nama, pa }e ostati kod nas.

34:24 I koji izla`ahu na vrata grada njegova, svi poslu{a{e Emora i Sihema sina njegova; i obreza se sve mu{kinje, svi koji izla`ahu na vrata grada njegova.

34:25 A tre}i dan kad oni bijahu u bolovima, uze{e dva sina Jakovljeva Simeun i Levije, bra}a Dinina, svaki svoj ma~ i u|o{e slobodno u grad i pobi{e sve mu{kinje.

34:26 Ubi{e i Emora i sina mu Sihema o{trim ma~em, i uzev{i Dinu iz ku}e Sihemove otido{e.

34:27 Tada do|o{e sinovi Jakovljevi na pobijene, i oplijeni{e grad, jer u njemu bi osramo}ena sestra njihova.

34:28 I uze{e ovce njihove i goveda njihova i magarce njihove, {to god bje{e u gradu i {to god bje{e u polju.

34:29 I sve blago njihovo, i svu djecu i `ene njihove pohvata{e i odvedo{e, i {to god bje{e u kojoj ku}i.

34:30 A Jakov re~e Simeunu i Leviju; smetoste me, i omraziste me narodu ove zemlje, Hananejima i Ferezejima; u mene ima malo ljudi, pa ako se skupe na me, ho}e me ubiti te }u se istrijebiti ja i dom moj.

34:31 A oni reko{e: zar sa sestrom na{om da ra-de kao s kurvom?

GLAVA 35

A Bog re~e Jakovu: ustani, idi gore u Vetilj i ondje stani; i na~ini ondje `rtvenik Bogu, koji ti se javio kad si bje`ao od Isava brata svojega.

35:2 I Jakov re~e porodici svojoj i svijema koji bijahu s njim: bacite tu|e bogove {to su u vas, i o~istite se i preobucite se;

35:3 Pa da se dignemo i idemo gore u Vetilj, da na~inim ondje `rtvenik Bogu, koji me ~uo u dan nevolji moje i bio sa mnom na putu kojim sam i{ao.

35:4 I dado{e Jakovu sve bogove tu|e koji bija-hu u njihovijem rukama, i oboce, koje imahu u u{ima; i Jakov ih zakopa pod hrastom kod Sihema.

35:5 Potom otido{e. A strah Bo`ji do|e na gradove koji bijahu oko njih, te se ne digo{e u potjeru za sinovima Izrailjevijem.

35:6 I Jakov i sva ~eljad {to bija{e s njim do|o{e u Luz u zemlji Hananskoj, a to je Vetilj.

35:7 I ondje na~ini `rtvenik, i nazva ono mjesto: Bog Vetiljski, jer mu se ondje javi Bog, kad je bje-`ao od brata svojega.

35:8 Tada umrije Devora dojkinja Reve~ina, i pogrebo{e je ispod Vetilja pod hrastom, koji nazva Jakov Alon-Vakut.

35:9 I javi se Bog Jakovu opet, po{to izide iz Padan-Arama, i blagoslovi ga,

35:10 I re~e mu Bog: ime ti je Jakov; ali se otse-le ne}{ zvati Jakov, nego }e ti ime biti Izrailj. I nadjede mu ime Izrailj.

35:11 I jo{ mu re~e Bog: ja sam Bog svemogu}i; rasti i mno`i se; narod i mnogi }e narodi postati od tebe, i carevi }e iza}i iz bedara tvojih.

35:12 I da}u ti zemlju koju sam dao Avramu i Isaku, i nakon tebe sjemenu tvojemu da}u zemlju ovu.

35:13 Potom otide od njega Bog s mjesta gdje mu govori.

35:14 A Jakov metnu spomenik na istom mjestu gdje mu Bog govori; spomenik od kamena, i pokropi ga kopljenjem, i preli ga uljem.

35:15 I Jakov prozva mjesto gdje mu govori Bog Vetilj.

35:16 I otido{e od Vetilja. A kad im osta jo{ malo puta do Efrate, porodi se Rahilja, i bje{e joj te-`ak poro|aj.

35:17 I kad se veoma mu-a{e, re~e joj babica: ne boj se, ima}{ jo{ jednoga sina.

35:18 A kad se rastavlja{e s du{om te umira{e, nazva ga Venonija; ali mu otac nadjede ime Venjamin.

35:19 I umrije Rahilja, i pogrebo{e je na putu koji ide u Efratu, a to je Vitlejem.

35:20 I metnu Jakov spomenik na grob njezin. To je spomenik na grobu Rahiljinu do dana{njega dana.

35:21 Odatle oti{av Izrailj razape {ator svoj iza kule Migdolederske.

35:22 I kad Izrailj `ivlja{e u onoj zemlji, otide Ruvim i le`e s Valom ino~om oca svojega. I to do~u Izrailj. A ima{e Jakov dvanaest sinova.

35:23 Sinovi Lijini bjehu: Ruvim prvenac Jakovljevi, i Simeun i Levije i Juda i Isahar i Zavulon;

35:24 A sinovi Rahiljini: Josif i Venjamin;

35:25 A sinovi Vale robinje Rahiljine: Dan i Neftalim;

35:26 A sinovi Zelfe robinje Lijine: Gad i Asir. To su sinovi Jakovljevi, koji mu se rodi{e u Padan-Aramu.

35:27 I Jakov do|e k Isaku ocu svojemu u Marmiju u Kirijat-Arvu, koje je Hevron, gdje Avram i Isak bijahu do{ljadi.

35:28 A Isaku bje{e sto i osamdeset godina;

35:29 I onemo}av umrije Isak, i bi pribran k rodu svojemu star i sit `ivota; i pogrebo{e ga Isav i Jakov sinovi njegovi.

GLAVA 36

A ovo je pleme Isavovo, a on je Edom.

36:2 Isav se o`eni izme|u k}eri Hananejskih Adom k}erju Eloma Hetejina, i Olivemom k}erju Ane sina Sevegona Evejina,

36:3 I Vasematom k}erju Ismailovom, sestrom Navaotovom.

36:4 I rodi Ada Isavu Elifasa, a Vasemata rodi Raguila.

36:5 A Olivema rodi Jeusa i Jegloma i Koreja. To su sinovi Isavovi, koji mu se rodi{e u zemlji Hananskoj.

36:6 I Isav uze `ene svoje i sinove svoje i k}eri svoje i sve doma{nje svoje, i stada svoja i svu stoku svoju i sve blago svoje {to bje{e stekao u zemlji Hananskoj; pa otide u drugu zemlju daleko od Jakova brata svojega.

36:7 Jer im blago bija{e vrlo veliko, te ne mogahu `ivjeti zajedno; niti ih zemlja gdje bijahu do{ljiaci moga{e nositi od mno`ine stoke njihove.

36:8 I Isav `ivlja{e na planini Siru. Isav je Edom.

36:9 A ovo je pleme Isava oca Edomcima na planini Siru.

36:10 Ovo su imena sinova Isavovijeh: Elifas sin Ade `ene Isavove, i Ratuilo sin Vasemate `ene Isavove.

36:11 A Elifasovi sinovi bjehu: Teman, Omar, Sofar, Gotom i Kenez.

36:12 A Tamna bje{e ino~a Elifasu sinu Isavovu, i rodi Elifasu Amalika. to su sinovi Ade `ene Isavove.

36:13 A ovo su sinovi Raguilovi: Nahot, Zare, Some i Moze. To bjehu sinovi Vasemate `ene Isavove.

36:14 A ovo su sinovi Oliveme k}eri Ane sina Sevegonova, `ene Isavove. Ona rodi Isavu Jeusa i Jegloma i Koreja.

36:15 Ovo su starje{ine sinovima Isavovijem: sinovi Elifasa prvenca Isavova: starje{ina Teman, starje{ina Omar, starje{ina Sofar, starje{ina Kenez,

36:16 Starje{ina Korej, starje{ina Gotim, starje{ina Amalik. To su starje{ine od Elifasa u zemlji Edomskoj. To su sinovi Adini.

36:17 A sinovi Raguila sina Isavova: starje{ina Nahot, starje{ina Zare, starje{ina Some, starje{ina Moze. To su starje{ine od Raguila u zemlji Edomskoj. To su sinovi Vasemate `ene Isavove.

36:18 A sinovi Oliveme `ene Isavove: starje{ina Jeus, starje{ina Jeglom, starje{ina Korej. To su starje{ine od Oliveme k}eri Anine, `ene Isavove.

36:19 To su sinovi Isavovi, i to su starje{ine njihove; a on je Edom.

36:20 A ovo su sinovi Sira Horejina, koji `ivljahu u onoj zemlji: Lotan i Soval i Sevegon i Ana,

36:21 I Dison i Asar i Rison. To su starje{ine Horejima, sinovi Sirovi u zemlji Edomskoj.

36:22 A sinovi Lotanovi bjehu Horija i Eman, a sestra Lotanova bje{e Tamna.

36:23 A ovo su sinovi Savalovi: Golam i Manahat i Gevil i Sofar i Omar.

36:24 A ovo su sinovi Sevegonovi: Aije i Ana. A taj je Ana koji prona|e tople izvore u pustinji pasu}i magarce Sevegona oca svojega.

36:25 A ovo su djeca Anina: Dison i Olivema k}i Anina.

36:26 A ovo su sinovi Disonovi: Amada i Asvan i Itran i Haran.

36:27 A ovo su sinovi Asarovi: Valam i Zavan i Akan.

36:28 A ovo su sinovi Risonovi: Uz i Aran.

36:29 I ovo su starje{ine Horejima: starje{ina Lotan, starje{ina Soval, starje{ina Sevegon, starje{ina Ana,

36:30 Starje{ina Dison, starje{ina Asar, starje{ina Rison. To su starje{ine Horejima, kako im starje{ovahu u zemlji Siru.

36:31 A ovo su carevi koji carova{e u zemlji Edomskoj prije nego se zacari car nad sinovima Izrailjevijem.

36:32 Carova u Edomskoj Valak sin Veorov, a gradu mu bje{e ime Denava.

36:33 A kad umrije Valak, zacari se na njegovo mjesto Jovav sin Zarin od Vosore.

36:34 A kad umrije Jovav, zacari se na njegovo mjesto Asom od zemlje Temanovske.

36:35 A kad umrije Asom, zacari se na njegovo mjesto Adad sin Varadov, koji isije~e Madijance u polju Moavskom, a gradu mu bje{e ime Geten.

36:36 A kad umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto Samada, iz Masekasa.

36:37 A kad umrije Samada, zacari se na njegovo mjesto Saul iz Rovota na rijeci.

36:38 A kad umrije Saul, zacari se na njegovo mjesto Valenon sin Ahovorov.

36:39 A kad umrije Valenon sin Ahovorov, zacari se na njegovo mjesto Adar, a grad mu se zva{e

Fogor, a `eni mu bje{e ime Meteveila, koja bje{e k}i Matraide k}eri Mezevove.

36:40 I ovo su plemena starje{inama od Isava po porodicama njihovijem, po mjestima njihovijem, po imenima njihovijem: starje{ina Tamna, starje{ina Gola, starje{ina Jeter,

36:41 Starje{ina Olivema, starje{ina Ila, starje{ina Finon,

36:42 Starje{ina Kenez, starje{ina Teman, starje{ina Mazar,

36:43 Starje{ina Magedilo, starje{ina Zafoj. To su starje{ine Edomske kako nastavahu u svojoj zemlji. Ovaj Isav bi otac Edomcima.

GLAVA 37

A Jakov `ivlja{e u zemlji gdje mu je otac bio do{ljak, u zemlji Hananskoj.

37:2 Ovo su dogaja{ji Jakovljevi. Josif kad bje{e momak od sedamnaest godina, pasija{e stoku s bra}om svojom, koju rodi{e Vala i Zelfa `ene oca njegova; i dono{a{e Josif zle glasove o njima ocu svojem.

37:3 A Izrailj ljublja{e Josifa najve}ma izme}u svijeh sinova svojih, jer mu se rodio pod starost; i na~ini mu {arenu haljinu.

37:4 A bra}a vide}i gdje ga otac ljubi najve}ma izme}u sve bra}e njegove, stado{e mrziti na nj tako da mu ne mogahu lijepe rije~i progovoriti.

37:5 Uz to usni Josif san i pripovjedi bra}i svojoj, te oni jo{ ve}ma omrznu na nj.

37:6 Jer im re~e: da ~ujete san {to sam snio:

37:7 Vezasmo snoplje u polju, pa moj snop usta i ispravi se, a va{i snopovi i|ahu unaokolo i klanjahu se snopu mojemu.

37:8 Tada mu bra}a reko{e: da ne}e{ jo{ biti car nad nama i zapovjedati nam? Stoga jo{ ve}ma stado{e mrziti na nj radi sanova njegovijeh i radi rije~i njegovijeh.

37:9 Poslije opet usni drugi san, i pripovjedi bra}i svojoj govore}i: usnih opet san, a to se sunce i mjesec i jedanaest zvijezda klanjahu meni.

37:10 A pripovjedi i ocu svojem i bra}i svojoj; ali ga otac prekori i re~e mu: kakav je to san {to si snio? eda li }emo do}i ja i mati tvoja i bra}a tvoja da se klanjamo tebi do zemlje?

37:11 I zavi|ahu mu bra}a; ali otac njegov ~uva{e ove rije~i.

37:12 A kad bra}a njegova otido{e da pasu stoku oca svojega kod Sihema,

37:13 Re~e Izrailj Josifu: ne pasu li bra}a tvoja stoku kod Sihema? hajde da te po{aljem k njima. A on re~e: evo me.

37:14 A on mu re~e: idi, vidi kako su bra}a tvoja i kako je stoka, pa do|i da mi javi}. I opravi ga iz doline Hevronske, i on otide put Sihema.

37:15 I ~ovjek jedan na|e ga a on luta po polju, te ga zapita govore}i: {ta tra`i{?

37:16 A on re~e: tra`im bra}u svoju; ka`i mi, molim te, gdje su sa stokom?

37:17 A ~ovjek re~e: oti{li su odavde, jer ~uh gdje reko{e: hajdemo u Dotaim. I otide Josif za bra}om svojom, i na|e ih u Dotaimu.

37:18 A oni ga ugleda{e izdaleka; i dok jo{ ne do|e blizu njih, stado{e se dogovarati da ga ubiju,

37:19 I reko{e me|u sobom: gle, evo onoga {to sne sanja.

37:20 Hajde sada da ga ubijemo i da ga bacimo u koju od ovijeh jama, pa }emo kazati: ljuta ga je zvjerka izjela. Onda }emo vidjeti {ta }e biti od njegovijeh sanova.

37:21 Ali Ruvim kad ~u to, izbavi ga iz ruku njihovijeh rekav: nemojte da ga ubijemo.

37:22 I jo{ im re~e Ruvim: nemojte krvi proljevati; bacite ga u ovu jamu u pustinji, a ne di`ite ruke na nj. A on ga }a{e izbaviti iz ruku njihovijeh i odvesti k ocu.

37:23 I kad Josif do|e k bra}i svojoj, svuko{e s njega haljinu njegovu, haljinu {arenu, koju ima{e na sebi.

37:24 I uhvativ{i ga baci{e ga u jamu; a jama bje{e prazna, ne bje{e vode u njoj.

37:25 Poslije sjedo{e da jedu. I podigav{i o~i ugleda{e, a to gomila Ismailjaca i|a{e od Galada s

kamilama natovarenim mirisavoga korijenja i tamjana i smirne, te no{ahu u Misir.

37:26 I re~e Juda bra}i svojoj: kaka }e biti korist {to }emo ubiti brata svojega i zatajiti krv njegovu?

37:27 Hajde da ga prodamo ovijem Ismailjcima pa da ne di`emo ruke svoje na nj, jer nam je brat, na{e je tijelo. I poslu{a{e ga bra}a njegova.

37:28 Pa kad trgovci Madijanski bijahu pored njih, oni izvuko{e i izvadi{e Josifa iz jame, i prodado{e Josifa Ismailjcima za dvadeset srebrnika; i oni odvedo{e Josifa u Misir.

37:29 A kad se Ruvim vrati k jami, a to nema Josifa u jami; tada razdrije haljine svoje,

37:30 Pa se vrati k bra}i svojoj, i re~e: nema djeteta; a ja kuda }u?

37:31 Tada uze{e haljinu Josifovu, i zaklav{i jare zamo~i{e haljinu u krv,

37:32 Pa onda posla{e {arenu haljinu ocu njegovu poru~iv{i: na|osmo ovu haljinu, vidi je li haljina sina tvojega ili nije.

37:33 A on je pozna i re~e: sina je mojega haljina; ljuta ga je zvjerka izjela; Josif je doista raskinut.

37:34 I razdrije Jakov haljine svoje, i veza kstrijet oko sebe; i tu`a{e za sinom svojim dugo vremena.

37:35 I svi sinovi njegovi i sve k}eri njegove ustado{e oko njega tje{e}i ga, ali se on ne dadija{e utje{iti, nego govora{e: s tugom }u u grob le}i za sinom svojim. Pa i njegov otac plaka{e za njim.

37:36 A Madijanci prodado{e ga u Misir Petefriju, dvoraninu Faraonovu, zapovjedniku stra`arskom.

GLAVA 38

Au to vrijeme dogodi se, te Juda otide od bra}e svoje i uvrati se kod nekoga Odolamejca, kojemu ime bje{e Iras.

38:2 I ondje vidje Juda k}er nekoga Hananejca, kojemu ime bje{e Sava, i uze je i le`e s njom;

38:3 I ona zatrudnje i rodi sina, kojemu nadjede ime Ir.

38:4 I opet zatrudnjev{i rodi sina, kojemu nadjede ime Avnan.

38:5 I opet rodi sina, i nadjede mu ime Silom; a Juda bija{e u Hasvi kad ona toga rodi.

38:6 I Juda o`eni prvenca svojega Ira djevojkom po imenu Tamarom.

38:7 Ali Ir prvenac Judin bje{e nevaljao pred Gospodom, i ubi ga Gospod.

38:8 A Juda re~e Avnanu: u|i k`eni brata svojega i o`eni se njom na ime bratovo, da podigne{sje-me bratu svojemu.

38:9 A Avnan znaju}i da ne}e biti njegov porod, kad lijega{e sa`enom brata svojega prosipa{e na zemlju, da ne rodi djece bratu svojemu.

38:10 Ali Gospodu ne bi milo {to ~inja{e, te ubi i njega.

38:11 I Juda re~e Tamari snasi svojoj: ostani udovicom u ku}i oca svojega dokle odraste Silom sin moj. Jer govora{e: da ne umre i on kao bra}a mu. I otide Tamara, i`ivlja{e u ku}i oca svojega.

38:12 A kad pro|e mnogo vremena, umrije k}i Savina, `ena Judina. I kad se Juda utje{i, po|e u Tamnu k ljudima {to mu strizijahu ovce, sam s Irasom prijateljem svojim Odolamejcem.

38:13 I javi{e Tamari govore}i: eto svekar tvoj ide u Tamnu da stri`e ovce svoje.

38:14 A ona skide sa sebe udovi~ko ruho svoje, i uze pokrivalo i pokri lice, i sjede na raskr{e na putu koji ide u Tamnu. Jer vidje da je Silom odra~stao a nju jo{ ne uda{e za nj.

38:15 A Juda kada vidje, pomisli da je kurva, jer bje{e pokrila lice svoje.

38:16 Pa svrnu s puta k njoj i re~e joj: pusti da legnem s tobom. Jer nije poznao da mu je snaha. A ona re~e: {ta }e{ mi dati da legne{ sa mnom?

38:17 A on re~e: posla}u ti jare iz stada. A ona re~e: ali da mi da{ zalog dokle ga ne po{lje{.

38:18 A on re~e: kakav zalog da ti dam? A ona re~e: eto, prsten i rubac, i {tap {to ti je u ruci. I on joj dade, te le`e s njom, i ona zatrudnje od njega.

38:19 Poslije ustav{i Tamara otide i skide pokrivalo sa sebe i obu~e udovi~ko ruho.

38:20 A Juda posla jare po prijatelju svom Odolamejcu da mu donese natrag od `ene zalog. Ali je on ne na|e.

38:21 Pa pita{e ljude po onom mjestu gdje je ona bila govore}i: gdje je ona kurva {to je bila na raskr{u na ovom putu? A oni reko{e: nije ovdje bilo kurve.

38:22 I vrati se k Judi i re-e: ne na|oh je, nego jo{ reko{e mje{tani: nije ovdje bilo kurve.

38:23 A Juda re-e: neka joj da se ne sramotimo; ja sam slao jare, ali je ti ne na|e.

38:24 A kad pro|e do tri mjeseca dana, javi{e Judi govore}i: Tamara snaha tvoja u~ini preljubu, i evo zatrudnje od preljube. A Juda re-e: izvedite je da se spali.

38:25 A kad je povedo{e, posla k svekru svojemu i poru~i: s ~ovjekom ~ije je ovo zatrudnjela sam. I re-e: tra`i ~iji je ovaj prsten i rubac i {tap.

38:26 A Juda pozna i re-e: pravija je od mene, jer je ne dadoh sinu svojemu Silomu. I vi{e ne le`e s njom.

38:27 A kad do|e vrijeme da rodi, a to blizanci u utrobi njezinoj.

38:28 I kad se pora|a{e, jedno dijete pomoli ruku, a babica uze i veza mu crven konac oko ruke govore}i: ovaj je prvi.

38:29 Ali on uvu~e ruku, i gle iza|e brat njegov, a ona re-e: kako prodrije? prodiranje neka ti bude. I nadje{e mu ime Fares.

38:30 A poslije iza|e brat mu, kojemu oko ruke bija{e crveni konac, i nadje{e mu ime Zara.

GLAVA 39

A Josifa odvedo{e u Misir; i Petefrije dvoranin Faraonov, zapovjednik stra`arski, ~ovjek Misirac, kupi ga od Ismailjaca, koji ga odvedo{e onamo.

39:2 I Gospod bje{e s Josifom, te bi sre}an, i `i-
vlja{e u ku}i gospodara svojega Misirca.

39:3 I gospodar njegov vidje da je Gospod s njim i da sve {to radi Gospod vodi u napredak u ruci njegovoj.

39:4 I Josif ste~e milost u njega, i dvora{e ga; a najposlije postavi ga nad cijelijem domom svojim, i {to god ima{e njemu dade u ruke.

39:5 A kad ga postavi nad domom svojim i nad svijem {to ima{e, od tada Gospod blagoslovi dom toga Misirca radi Josifa; i blagoslov Gospodnji bje{e na svemu {to ima{e u ku}i i u polju.

39:6 I ostavi u Josifovijem rukama sve {to ima{e, i ne razbira{e ni za {to osim jela koje je |a{e. A Josif bija{e lijepa stasa i lijepa lica.

39:7 I dogodi se poslije, te se `ena gospodara njegova zagleda u Josifa, i re-e: lezi sa mnom.

39:8 A on ne htje, nego re-e `eni gospodara svojega: eto gospodar moj ne razbira ni za {to {to je u ku}i, nego {to god ima dade meni u ruke.

39:9 Ni sam nije ve}i od mene u ovoj ku}i, i ni{ta ne krije od mene osim tebe, jer si mu `ena; pa kako bih u~inio tako grdno zlo i Bogu zgrije{io?

39:10 I ona govora{e take rije-i Josifu svaki dan, ali je ne poslu{a da legne s njom ni da se bavi kod nje.

39:11 A jedan dan kad do|e Josif u ku}u da radi svoj posao, a ne bje{e nikoga od doma{njih u ku}i,

39:12 Ona ga uhvati za haljinu govore}i: lezi sa mnom. Ali on ostaviv joj u rukama haljinu svoju pobje`e i otide.

39:13 A kad ona vidje gdje joj ostavi u rukama haljinu svoju i pobje`e,

39:14 Viknu ~eljad svoju, i re-e im govore}i: gledajte, doveo nam je ~ovjeka Jevrejina da nas sramoti; do|e k meni da legne sa mnom, a ja povikah iza glasa;

39:15 A on kad ~u gdje vi-em, ostavi haljinu svoju kod mene i pobje`e i otide.

39:16 I ona ostavi haljinu njegovu kod sebe dok mu gospodar do|e ku}i.

39:17 A tada mu re~e ovako govore}i: sluga Jevrejina, kojega si nam doveo, do|e k meni da me osramoti;

39:18 A ja povikah iza glasa, te on ostaviv haljinu svoju kod mene pobje`e.

39:19 A kad gospodar njegov ~u rije~i `ene svoje gdje mu re~e: to mi je u~inio sluga tvoj, razgnjevi se vrlo.

39:20 I gospodar Josifov uhvati ga, i baci ga u tamnicu, gdje le`ahu su`nji carski; i bi ondje u tamnici.

39:21 Ali Gospod bje{e s Josifom i ra{iri milost svoju nad njim i u~ini te omilje tamni~aru.

39:22 I povjeri tamni~ar Josifu sve su`nje u tamnici, i {to je god trebalo ondje ~initi on ure|iva{e.

39:23 I tamni~ar ne nadgleda{e ni{ta {to bje{e u Josifovoj ruci, jer Gospod bje{e s njim; i {to god ~inja{e, Gospod vo|a{e u napredak.

GLAVA 40

Poslije toga dogodi se, te peharnik cara Misirskoga i hljebar skrivi{e gospodaru svojemu, caru Misirskom.

40:2 I Faraon se razgnjevi na ta dva dvoranina, na starje{inu nad peharnicima i na starje{inu nad hljebarima;

40:3 I baci ih u tamnicu u ku}i zapovjednika stra`arskoga, gdje Josif bje{e su`anj.

40:4 A zapovjednik stra`arski odredi im Josifa da ih slu`i; i bijahu dugo u tamnici.

40:5 I usni{e san obojica u jednu no}, svaki po zna~enju svojega sna za sebe, i peharnik i hljebar cara Misirskoga, koji bijahu su`nji u tamnici.

40:6 I sjutradan kad do|e Josif k njima, pogleda ih, a oni bjehu vrlo neveseli.

40:7 Pa zapita dvorane Faraonove, koji bijahu su`nji s njim u ku}i gospodara njegova, i re~e: {to ste danas lica nevesela?

40:8 A oni mu reko{e: san usnismo obojica, a nema ko da nam ka`e {ta zna~e. A Josif im re~e: {ta zna~e, nije li u Boga? ali pripovjedite mi.

40:9 I starje{ina nad peharnicima pripovjedi san svoj Josifu govore{i: snih, a preda mnom ~okot;

40:10 I na ~okotu bjehu tri loze, i napupi i procvate, i gro`e na njemu uzre;

40:11 A u ruci mi bje{e ~a{a Faraonova, te pobrah zrelo gro`e i iscijedih ga u ~a{u Faraonovu, i dodadoh ~a{u Faraonu.

40:12 A Josif mu re~e: ovo zna~i: tri su loze tri dana.

40:13 Jo{ tri dana, i Faraon broje{i svoje dvorane uze}e i tebe, i opet te postaviti u pre|a{nju slu`bu, i opet }e{ mu dodavati ~a{u kao i pre|e dok si mu bio peharnik.

40:14 Ali nemoj zaboraviti mene kad bude{ u dobru, u~ini milost i pomeni za me Faraonu, i izvedi me iz ove ku}e.

40:15 Jer su me ukrali iz zemlje Jevrejske, a ovdje nijesam ni{ta u~inio da me bace u ovu jamu.

40:16 A kad vidje starje{ina nad hljebarima kako lijepo kaza san, re~e Josifu: i ja snih, a meni na glavi tri kotarice bijele;

40:17 I u najgornjoj kotarici bija{e svakojakih kola~a za Faraona, i ptice je|ahu iz kotarice na mojoj glavi.

40:18 A Josif odgovori i re~e: ovo zna~i: tri kotarice tri su dana.

40:19 Jo{ tri dana, i Faraon broje{i dvorane svoje izbaci}e te i objesi}e te na vje{ala, i ptice }e jesti s tebe meso.

40:20 I kad do|e tre{i dan, to bje{e dan u koji se rodio Faraon, i u~ini Faraon gozbu svima slugama svojim, i nai|e me|u slugama svojim na starje{inu nad peharnicima i na starje{inu nad hljebarima;

40:21 I povrati starje{inu nad peharnicima u slu`bu da dodaje ~a{u Faraonu;

40:22 A starje{inu nad hljebarima objesi, kao {to kaza Josif.

40:23 I starje{ina nad peharnicima ne opomenu se Josifa, nego ga zaboravi.

GLAVA 41

Aposlije dvije godine dana usni Faraon, a on stoji na jednoj rijeci.

41:2 I gle, iz rijeke iza|e sedam krava lijepijeh i debelijeh, i stado{e pasti po obali.

41:3 I gle, iza njih iza|e iz rijeke sedam drugih krava, ru`njih i mr{avijeh, i stado{e pored onijeh krava na obali.

41:4 I ove krave ru`ne i mr{ave pojedoe onijeh sedam krava lijepijeh i debelijeh. U tom se probudi Faraon.

41:5 Pa opet zaspav usni drugom, a to sedam klasova izraste iz jednoga stabla jedrijeh i lijepijeh;

41:6 A iza njih isklija sedam klasova malijeh i {turijeh;

41:7 Pa ovi klasovi mali pojedoe onijeh sedam velikijeh i jedrijeh. U tom se probudi Faraon i vidje da je san.

41:8 I kad bi ujutru, on se zabrinu u duhu, i poslavl sazva sve gatara Misirske i sve mudrace, i pripovjedi im {ta je snio; ali niko ne mo`e kazati Faraonu {ta zna~i.

41:9 Tada progovori starje{ina nad peharnicima Faraonu i re~e: danas se opomenuh grijeha svojega.

41:10 Kad se Faraon rasrdi na sluge svoje i baci u tamnicu u ku}i zapovjednika stra`arskoga mene i starje{inu nad hljebarima,

41:11 Usnismo jednu no}ja i on, svaki za sebe po zna~enju sna svojega usnismo.

41:12 A ondje bija{e s nama mom~e Jevrej~e, sluga zapovjednika stra`arskoga, i mi mu pripovjedismo sne, a on nam kaza {ta ~iji san zna~i.

41:13 I zbi se kako nam kaza: mene povrati Faraon u slu`bu, a onoga objesi.

41:14 Tada Faraon posla po Josifa, i br`e ga izvedoe iz tamnice, a on se obrija i preobu~e se, te iza|e pred Faraona.

41:15 A Faraon re~e Josifu: usnih san, pa mi niko ne umije da ka`e {ta zna~i; a za tebe ~ujem da umije{ kazivati sne.

41:16 A Josif odgovori Faraonu i re~e: to nije u mojoj vlasti, Bog }e javiti dobro Faraonu.

41:17 I re~e Faraon Josifu: usnih, a ja stojim kraj rijeke na obali.

41:18 I gle, iz rijeke iza|e sedam krava debelijeh i lijepijeh, te stado{e pasti po obali.

41:19 I gle, iza njih iza|e sedam drugih krava r|avijeh, i vrlo ru`njih i mr{avijeh, kakvijeh nijesam vidio u cijeloj zemlji Misirskoj.

41:20 I ove krave mr{ave i ru`ne pojedoe onijeh sedam debelijeh,

41:21 I kad im bi{e u trbuhu, ne poznavae se da su im u trbuhu, nego opet bjehu onako ru`ne kao prije. U tom se probudih.

41:22 Pa opet usnih, a to sedam klasova izraste iz jednoga stabla jedrijeh i lijepijeh;

41:23 A iza njih isklija sedam malijeh, tankijeh i {turijeh.

41:24 I ovi tanki klasovi pro`drije{e onijeh sedam lijepijeh. I ovo pripovjedih gatarima, ali mi ni jedan ne zna kazati {ta zna~i.

41:25 A Josif re~e Faraonu: oba su sna Faraonova jednaka; Bog javlja Faraonu {ta je naumio.

41:26 Sedam lijepijeh krava jesu sedam godina, i sedam lijepijeh klasova jesu sedam godina; oba su sna jednaka.

41:27 A sedam krava mr{avijeh i ru`njih, {to iza|oe iza onijeh, jesu sedam godina; i sedam klasova sitnijeh i {turijeh bi}e sedam godina gladnijeh.

41:28 To je {to rekoh Faraonu: Bog ka`e Faraonu {ta je naumio.

41:29 Evo do}i }e sedam godina vrlo rodnijeh svoj zemlji Misirskoj.

41:30 A iza njih nastae sedam gladnijeh godina, gdje }e se zaboraviti sve obilje u zemlji Misirskoj, jer }e glad satrti zemlju,

41:31 Te se ne}e znati to obilje u zemlji od gladi potonje, jer }e biti vrlo velika.

41:32 A {to je dva puta zasopce Faraon snio, to je zato {to je zacijelo Bog tako naumio, i na skoro }e to u~initi Bog.

41:33 Nego sada neka potra`i Faraon ~ovjeka mudra i razumna, pa neka ga postavi nad zemljom Misirskom.

41:34 I neka gleda Faraon da postavi starje{ine po zemlji, i pokupi petinu po zemlji Misirskoj za sedam rodnijeh godina;

41:35 Neka skupljaju od svakoga `ita za rodni-
jeh godina koje idu, i neka snesu pod ruku Farao-
novu svakoga `ita u sve gradove, i neka ~uvaju,

41:36 Da se na|e hrane zemlji za sedam godina
gladnijeh, kad nastanu, da ne propadne zemlja od
gladi.

41:37 I ovo se u~ini dobro Faraonu i svijem slu-
gama njegovijem.

41:38 I re~e Faraon slugama svojim: mo`emo li
na}i ~ovjeka kakav je ovaj, u kojem bi duh bio Bo-
`ji?

41:39 Pa re~e Faraon Josifu: kad je tebi javio
Bog sve ovo, nema nikoga tako mudra i razumna
kao {to si ti.

41:40 Ti }e{ biti nad domom mojim, i sav }e ti
narod moj usta ljubiti; samo }u ovijem prijestolom
biti ve}i od tebe.

41:41 I jo{ re~e Faraon Josifu: evo, postavljam
te nad svom zemljom Misirskom.

41:42 I skide Faraon prsten s ruke svoje i metnu
ga Josifu na ruku, i obu~e ga u haljine od tankoga
platna, i objesi mu zlatnu veri`icu o vratu,

41:43 I posadi ga na kola koja bijahu druga za
njegovijem, i zapovjedi da pred njim vi~u: klanjaj-
te se! i da ga je postavio nad svom zemljom Misir-
skom.

41:44 I jo{ re~e Faraon Josifu: ja sam Faraon, ali
bez tebe ne}e niko ma}i ruke svoje ni noge svoje u
svoj zemlji Misirskoj.

41:45 I nadje Faraon Josifu ime Psontomfanih, i
o`eni ga Asenetom k}erju Potifere sve{tenika On-
skoga. I po|e Josif po zemlji Misirskoj.

41:46 A bija{e Josifu trideset godina kad iza|e
pred Faraona cara Misirskoga. I oti{av od Faraona
obi|e svu zemlju Misirsku.

41:47 I za sedam rodnijeh godina rodi zemlja
sva{ta izobila.

41:48 I stade Josif kupiti za tije{ sedam godina
svakoga `ita {to bje{e po zemlji Misirskoj, i snositi
`ito u gradove; u svaki grad sno{a{e `ito s njiva
koje bjehu oko njega.

41:49 Tako nakupi Josif `ita vrlo mnogo koliko
je pijeska morskoga, tako da ga presta mjeriti, jer
mu ne bje{e broja.

41:50 I dokle jo{ ne nastala gladna godina, rodi{e
se Josifu dva sina, koje mu rodi Aseneta k}i Potife-
re sve{tenika Onskoga.

41:51 I prvencu nadjede Josif ime Manasija, go-
vore}i: jer mi Bog dade da zaboravim svu muku
svoju i sav dom oca svojega.

41:52 A drugome nadjede ime Jefrem, govore}i:
jer mi Bog dade da rastem u zemlji nevolje svoje.

41:53 Ali pro|e sedam godina rodnijeh u zemlji
Misirskoj;

41:54 I nastala sedam godina gladnijeh, kao {to je
Josif naprijed kazao. I bje{e glad po svijem zemlja-
ma, a po svoj zemlji Misirskoj bje{e hljeba.

41:55 Ali najposlije nastala glad i po svoj zemlji
Misirskoj, i narod povika k Faraonu za hljeb; a Fa-
raon re~e svima Misircima: idite k Josifu, pa {to
vam on ka`e ono ~inite.

41:56 I kad glad bje{e po svoj zemlji, otvori Jo-
sif sve `itnice, i prodava{e Misircima. I glad posta
vrlo velika u zemlji Misirskoj.

41:57 I iz svijeh zemalja dola`ahu u Misir k Jo-
sifu da kupuju; jer posta glad u svakoj zemlji.

GLAVA 42

A Jakov vide}i da ima `ita u Misiru, re~e sino-
vima svojim: {ta gledate jedan na drugoga?

42:2 I re~e: eto ~ujem da u Misiru ima `ita; idite
onamo te nam kupite otuda, da ostanemo `ivi i ne
pomremo.

42:3 I desetorica bra}e Josifove otido{e da kupe
`ita u Misiru.

42:4 A Venijamina brata Josifova ne pusti otac s
bra}om govore}i: da ga ne bi zadesilo kako zlo.

42:5 I do|o{e sinovi Izrailjevi da kupe `ita s
ostalima koji dola`ahu; jer bje{e glad u zemlji Ha-
nanskoj.

42:6 A Josif upravlja{e zemljom, i prodava{e `i-
to svemu narodu po zemlji. I bra}a Josifova do{av-
{i pokloni{e mu se licem do zemlje.

42:7 A Josif ugledav bra}u pozna ih; ali se u~ini da ih ne poznaje, i o{tro im progovori i re~e: odakle ste do{li? A oni reko{e: iz zemlje Hananske, da kupimo hrane.

42:8 Josif dakle pozna bra}u svoju; ali oni njega ne pozna{e.

42:9 I opomenu se Josif sanova koje je snio za njih; i re~e im: vi ste uhode; do{li ste da vidite gdje je zemlja slaba.

42:10 A oni mu reko{e: nijesmo, gospodaru; nego sluge tvoje do|o{e da kupe hrane.

42:11 Svi smo sinovi jednoga ~ovjeka, po{teni ljudi, nigda nijesu sluge tvoje bile uhode.

42:12 A on im re~e: nije istina, nego ste do{li da vidite gdje je zemlja slaba.

42:13 A oni reko{e: nas je bilo dvanaest bra}e, sluga tvojih, sinova jednoga ~ovjeka u zemlji Hananskoj; i eno, najmla|i je danas kod oca na{ega, a jednoga nema vi{e.

42:14 A Josif im re~e: ka`em ja da ste vi uhode.

42:15 Nego ho}u da se uvjerim ovako: tako `iv bio Faraon, ne}ete iza}i odavde dokle ne do|e amo najmla|i brat va{.

42:16 Po{lajte jednoga izme|u sebe neka dovede brata va{ega, a vi }ete ostati ovdje u tamnici, pa }u vidjeti je li istina {to govorite; ina~e ste uhode, tako `iv bio Faraon!

42:17 I zatvori ih u tamnicu na tri dana.

42:18 A tre}i dan re~e im Josif: ako ste radi `ivotu, ovo u~inite, jer se ja Boga bojim:

42:19 Ako ste po{teni ljudi, jedan brat izme|u vas neka ostane u tamnici, a vi idite i odnesite `ita koliko treba porodicama va{im.

42:20 Pa onda dovedite k meni najmla|ega brata svojega da se posvjedo~e rije~i va{e i da ne izgine te. I oni u~ini{e tako.

42:21 I reko{e jedan drugom: doista se ogrije{ismo o brata svojega. jer vidjesmo muku du{e njegove kad nam se molja{e, pa ga se oglu{ismo; zato do|e na nas ova muka.

42:22 A Ruvim odgovori im govore{i: nijesam li vam govorio: nemojte se grijeti o dijete? ali me

ne poslu{aste; i zato se evo tra`i od nas krv njegova.

42:23 A oni ne znadijahu da ih Josif razumije, jer se s njim razgovarahu preko tuma~a.

42:24 A Josif okrete se od njih, i zaplaka se. Potom se opet okrete k njima, i progovori s njima, i uzev izme|u njih Simeuna veza ga pred njima.

42:25 I zapovjedi Josif da im naspu vre}e `ita, pa i novce {to je koji dao da metnu svakome u vre}u, i da im dadu bra{njenice na put. I tako bi u~injeno.

42:26 I natovariv{i `ito svoje na magarce svoje otido{e.

42:27 A jedan od njih otvoriv svoju vre}u da nahrani magarca svojega u jednoj gostionici, vidje novce svoje ozgo u vre}i.

42:28 I re~e bra}i svojoj: ja dobih natrag novce svoje, evo ih u mojoj vre}i. I zadrhta srce u njima i upla{i{e se govore{i jedan drugome: {to nam to u~ini Bog?

42:29 I do{av{i k Jakovu ocu svojem u zemlju Hanansku, pripovjedi{e mu sve {to im se dogodi, govore{i:

42:30 O{tro govora{e s nama ~ovjek, koji zapovjeda u onoj zemlji, i do~eka nas kao uhode.

42:31 A kad mu rekosmo: mi smo po{teni ljudi, nigda nijesmo bili uhode;

42:32 Bilo nas je dvanaest bra}e, sinova oca na{ega; jednoga ve} nema, a najmla|i je danas kod oca na{ega u zemlji Hananskoj;

42:33 Re~e nam ~ovjek, koji zapovjeda u onoj zemlji: ovako }u doznati jeste li po{teni ljudi: brata jednoga izme|u sebe ostavite kod mene, a {to vam treba za porodice va{e gladi radi, uzmite i idite.

42:34 Poslije dovedite k meni brata svojega najmla|ega, da se uvjerim da nijeste uhode nego po{teni ljudi; brata }u vam vratiti, i mo}i }ete trgovati po ovoj zemlji.

42:35 A kad izru~ivahu vre}e svoje, gle, svakome u vre}i bjehu u zave`ljaju novci njegovi; i vidjev{i zave`ljaje novaca svojih upla{i{e se i oni i otac im.

42:36 I re~e im Jakov otac njihov: potrste mi djecu; Josifa nema, Simeuna nema, pa ho}ete i Venijamina da uzmete; sve se skupilo na me.

42:37 A Ruvim progovori i re~e ocu svojemu: dva sina moja ubij, ako ti ga ne dovedem natrag; daj ga u moje ruke, i ja }u ti ga opet dovesti.

42:38 A on re~e: ne}e i}i sin moj s vama, jer je brat njegov umro i on osta sam, pa ako bi ga zadesilo kako zlo na putu na koji }ete i}i, svalili biste me stara s tugom u grob.

GLAVA 43

A li glad bje}e vrlo velika u onoj zemlji.

43:2 Pa kad pojedoe `ito koje bijahu donijeli iz Misira, re~e im otac: idite opet, i kupite nam malo hrane.

43:3 A Juda mu progovori i re~e: tvrdo nam se zarekao onaj ~ovjek govore}i: ne}ete vidjeti lica mojega, ako ne bude s vama brat va}.

43:4 Ako }e} pustiti s nama brata na{ega, i}i }emo i kupi}emo ti hrane.

43:5 Ako li ne}e} pustiti, ne}emo i}i, jer nam je kazao onaj ~ovjek: ne}ete vidjeti lica mojega, ako ne bude s vama brat va}.

43:6 A Izrailj re~e: {to mi to zlo u~iniste i kazaste ~ovjeku da imate jo{ jednoga brata?

43:7 A oni reko}e: ~ovjek je potanko raspitivao za nas i za rod na{ govore}i: je li vam jo{te `iv otac? imate li jo{ bra}e? a mi mu odgovarasmu kako nas pita}e. Jesmo li mogli kako znati da }e kazati: dovedite brata svojega?

43:8 I re~e Juda Izrailju ocu svojemu: pusti djetete sa mnom, pa }emo se podignuti i oti}i, da ostanemo `ivi i ne pomremo i mi i ti i na{a djeca.

43:9 Ja ti se jam~im za nj, iz moje ga ruke i{ti; ako ti ga ne dovedem natrag i preda te ne stavim, da sam ti kriv dovijeka.

43:10 Da nijesmo toliko oklijevali, do sada bismo se dva puta vratili.

43:11 Onda re~e Izrailj otac njihov: kad je tako, u~inite ovo: uzmite {to najljep}e ima u ovoj zemlji u svoje vre}e, i ponesite ~ovjeku onom dar: malo

tamjana i malo meda, mirisava korijenja i smirne, urme i badema.

43:12 A novaca ponesite dvojinom, i uzmite novce {to bijahu ozgo u vre}ama va{im i odnesite natrag, mo`e biti da je pogrje}ka.

43:13 I uzmite brata svojega, pa ustanite i idite opet k onom ~ovjeku.

43:14 A Bog svemogu}i da vam da da na|ete milost u onoga ~ovjeka, da vam pusti brata va{ega drugoga i Venijamina; ako li ostanem bez djece, nek ostanem bez djece.

43:15 Tada uzev{i dare i novaca dvojinom, uzev{i i Venijamina, podigo}e se i otido}e u Misir, i iza|o}e pred Josifa.

43:16 A Josif kad vidje s njima Venijamina, re~e ~ovjeku koji upravlja}e ku}om njegovom: odvedi ove ljude u ku}u, pa nakolji mesa i zgotovi, jer }e u podne sa mnom jesti ovi ljudi.

43:17 I u~ini ~ovjek kako Josif re~e, i uvede ljude u ku}u Josifovu.

43:18 A oni se bojahu kad ih ~ovjek vo|a}e u ku}u Josifovu, i reko}e: za novce koji pre|e bjehu metnuti u vre}e na}e vodi nas, dokle smisli kako }e nas okriviti, da nas zarobi i uzme na}e magarce.

43:19 Pa pristupiv{i k ~ovjeku koji upravlja}e ku}om Josifovom, progovori}e mu na vratima ku}nim,

43:20 I reko}e: ~uj, gospodaru; do{li smo bili i pre|e, i kupismo hrane;

43:21 Pa kad do|osmo u jednu gostionicu i otvorismo vre}e, a to novci svakoga nas bijahu ozgo u vre}i njegovoj, novci na{i na mjeru; i evo smo ih donijeli natrag;

43:22 A druge smo novce donijeli da kupimo hrane; ne znamo ko nam metnu novce na}e u vre}e.

43:23 A on im re~e: budite mirni, ne bojte se; Bog va} i Bog oca va{ega metnuo je blago u vre}e va}e; novci su va{i bili u mene. I izvede im Simeuna.

43:24 I uvede ih ~ovjek u ku}u Josifovu, i done se im vode te opra}e noge, i magarcima njihovijem polo`i.

43:25 I pripravi{e dar ~ekaju}i dokle do|e Josif u podne, jer ~u{e da }e oni ondje objedovati.

43:26 I kad Josif do|e ku}i, izneso{e mu dar koji imahu kod sebe, i pokloni{e mu se do zemlje.

43:27 A on ih zapita kako su, i re~e: kako je otac va{ stari, za koga mi govoriste? je li jo{te `iv?

43:28 A oni reko{e: dobro je sluga tvoj, otac na{; jo{ je `iv. I pokloni{e mu se.

43:29 A on pogledav vidje Venijamina brata svojega, sina matere svoje, i re~e: je li vam to najmla|i brat va{ za kojega mi govoriste? I re~e: Bog da ti bude milostiv, sinko!

43:30 A Josifu gora{e srce od ljubavi prema bratu svojemu, te br`e potra`i gdje }e plakati, i u{av u jednu sobu plaka ondje.

43:31 Poslije umiv se iza|e, i uste`u}i se re~e: dajte objed.

43:32 I doneso{e njemu napose, i njima napose, i Misircima koji objedovahu u njega napose, jer ne mogahu Misirci jesti s Jevrejima, jer je to ne~isto Misircima.

43:33 A sje|ahu pred njim stariji po starje{instvu svojem a mlai po mladosti svojoj. I zgleдахu se od ~uda.

43:34 I uzimaju}i jela ispred sebe sla{e njima, i Venijaminu dopade pet puta vi{e nego drugima. I pi{e i napi{e se s njim.

GLAVA 44

I zapovjedi Josif ~ovjeku {to upravlja{e ku}om njegovom govore}i: naspi ovijem ljudima u vre}e `ita koliko mogu ponijeti, i svakome u vre}u metni ozgo novce njegove.

44:2 I ~a{u moju, ~a{u srebrnu, metni najmla|e-mu u vre}u ozgo i novce za njegovo `ito. I u~ini kako mu Josif re~e.

44:3 A ujutru kad svanu, otpusti{e ljude s magarcima njihovijem.

44:4 A kad iza|o{e iz mjesta i jo{ ne bijahu daleko, re~e Josif ~ovjeku {to upravlja{e ku}om njegovom: ustani, idi br`e za onijem ljudima, i kad ih stigne{ reci im: za{to vra}ate zlo za dobro?

44:5 Nije li to ~a{a iz koje pije moj gospodar? i ne}e li po njoj zacijelo poznati kakvi ste? zlo ste radili {to ste to u~inili.

44:6 I on ih sti`e, i re~e im tako.

44:7 A oni mu reko{e: za{to govori{, gospodaru, take rije-i? Sa~uvaj Bo`e da sluge tvoje u~ine tako {to!

44:8 Eno smo ti donijeli natrag iz zemlje Hananske novce koje na|osmo ozgo u vre}ama svojim, pa kako bismo ukrali iz ku}e gospodara tvojega srebro ili zlato?

44:9 U kojega se izme|u sluga tvojih na|e, onaj neka pogine, i svrh toga mi }emo biti robovi gospodaru mojemu.

44:10 A on re~e: neka bude kako rekoste; ali u koga se na|e, onaj da mi bude rob, a vi ostali ne}ete biti krivi.

44:11 I br`e poskida{e svi na zemlju vre}e svoje, i razdrije{i{e svaki svoju vre}u.

44:12 A on stade tra`iti po~ev od najstarijega, i kad do|e na najmla|ega, na|e se ~a{a u vre}i Venijaminovoj.

44:13 Tada razdrije{e haljine svoje, i natovariv{i svaki svoj tovar na svojega magarca vrati{e se u grad.

44:14 I do|e Juda s bra}om svojom Josifu u ku}u, dok on jo{ bija{e kod ku}e, i pado{e pred njim na zemlju.

44:15 A Josif im re~e: {ta ste to u~inili? zar niste znali da ~ovjek kao {to sam ja mo`e zacijelo doznati?

44:16 Tada re~e Juda: {ta da ti re~emo, gospodaru? {ta da govorimo? kako li da se pravdamo? Bog je otkrio zlo~instvo tvojih sluga. Evo, mi smo svi robovi tvoji, gospodaru, i mi i ovaj u koga se na{la ~a{a.

44:17 A Josif re~e: Bo`e sa~uvaj! ne}u ja to; u koga se na{la ~a{a on neka mi bude rob, a vi idite s mirom ocu svojemu.

44:18 Ali Juda pristupiv k njemu re~e: ~uj me, gospodaru; dopusti da progovori sluga tvoj gospodaru svojemu, i neka se gnjev tvoj ne raspali na slugu tvojega, jer si ti kao sam Faraon.

44:19 Gospodar moj zapita sluge svoje govore}i: imati li oca ili brata?

44:20 A mi rekosmo gospodaru svojemu: imamo stara oca i brata najmla|ega, koji mu se rodi u starosti; a njegov je brat umro, i on osta sam od matere svoje, i otac ga pazi.

44:21 A ti re~e slugama svojim: dovedite mi ga da vidim svojim o~ima.

44:22 I rekosmo gospodaru svojemu: ne}e mo}i dijete ostaviti oca svojega; da ostavi oca svojega, odmah }e otac umrijeti.

44:23 A ti re~e slugama svojim: ako ne do|e brat va{ najmla|i, ne}ete vidjeti lica mojega.

44:24 A kad se vratismo k sluzi tvojemu a ocu mojemu, kazasmo mu rije~i gospodara mojega.

44:25 Poslije re~e nam otac: idite opet, kupite nam hrane.

44:26 A mi rekosmo: ne mo`emo i}i, osim ako bude brat na{ najmla|i s nama, onda }emo i}i, jer ne mo`emo vidjeti lica onoga ~ovjeka, ako ne bude s nama brat na{ najmla|i.

44:27 A sluga tvoj, otac moj, re~e nam: znate da mi je `ena rodila dva sina.

44:28 I jedan od njih otide od mene, i rekoh: zacijelo ga je raskinula zvjerka; i do sada ga ne vidjeh.

44:29 Ako i ovoga odvedete od mene i zadesi ga kako zlo, svali}ete me stara u grob s tugom.

44:30 Pa sada da otidem k sluzi tvojemu, ocu svojemu, a ovo dijete da ne bude s nama, kako je du{a onoga vezana za du{u ovoga,

44:31 Umrije}e kad vidi da nema djeteta, te }e sluge tvoje svaliti staroga slugu tvojega a oca svojega s tugom u grob.

44:32 A tvoj se sluga podjem~io za dijete ocu svojemu rekav: ako ti ga ne dovedem natrag, da sam kriv ocu svojemu do vijeka.

44:33 Zato neka sluga tvoj ostane mjesto djeteta da bude rob gospodaru mojemu a dijete neka ide s bra}om svojom.

44:34 Jer kako bih se vratio k ocu svojemu bez djeteta, da gledam jade koji bi mi oca zadesili?

GLAVA 45

Tada Josif ne mogu}i se uzdr`ati pred ostalima koji stajahu oko njega, povika: iza|ite svi napolje. Tako ne osta niko kod njega kad se Josif pokazava bra}i svojoj.

45:2 Pa brznu plakati tako da ~u{e Misirci, ~u i dom Faraonov.

45:3 I re~e Josif bra}i svojoj: ja sam Josif; je li mi otac jo{ u `ivotu? Ali mu bra}a ne mogahu odgovoriti, jer se prepado{e od njega.

45:4 A Josif re~e bra}i svojoj: pristupite bli`e k meni. I pristupi{e; a on re~e ja sam Josif brat va{, kojega prodadoste u Misir.

45:5 A sada nemojte `aliti niti se kajati {to me prodadoste ovamo, jer Bog mene posla pred vama radi `ivota va{ega.

45:6 Jer je ve} dvije godine dana glad u zemlji, a bi}e jo{ pet godina, gdje ne}e biti ni oranja ni `etve.

45:7 A Bog me posla pred vama, da vas sa~uva na zemlji i da vam izbavi `ivot izbavljenjem prevelikim.

45:8 I tako nijeste me vi opravili ovamo nego sam Bog, koji me postavi ocem Faraonu i gospodarem od svega doma njegova i starje{inom nad svom zemljom Misirskom.

45:9 Vratite se br`e k ocu mojemu i ka`ite mu: ovako veli sin tvoj Josif: Bog me je postavio gospodarem svemu Misiru, hodi k meni, nemoj oklijevati.

45:10 Sjedje}e{ u zemlji Gesemskoj i bi}e{ bliizu mene, ti i sinovi tvoji i sinovi sinova tvojih, i ovce tvoje i goveda tvoja i {to je god tvoje.

45:11 I ja }u te hraniti ondje, jer }e jo{ pet godina biti glad, da ne pogine{ od gladi ti i dom tvoj i {to je god tvoje.

45:12 A eto vidite o~ima svojim, i brat moj Venjamin svojim o~ima, da vam ja iz usta govorim.

45:13 Ka`ite ocu mojemu svu slavu moju u Misiru i {to ste god vidjeli; pohitajte i dovedite ovamo oca mojega.

45:14 Tada pade oko vrata Venijaminu bratu svojemu i plaka. I Venijamin plaka o vratu njegovu.

45:15 I izljubi svu braću svoju i isplaka se nad njima. Potom se braća njegova razgovarahu s njim.

45:16 I ~u se glas u kući Faraonovoj, i reko{e: do|o{e braća Josifu. I milo bi Faraonu i slugama njegovijem;

45:17 I re~e Faraon Josifu: ka`i bra}i svojoj: ovako u~inite: natovarite magarce svoje, pa idite i vratite se u zemlju Hanansku,

45:18 Pa uzmite oca svojega i ~eljad svoju, i do|ite k meni, i da}u vam najbolje {to ima u zemlji Misirskoj, i je{ete najbolje obilje ove zemlje.

45:19 A ti im zapovjedi: ovako u~inite: uzmite sa sobom iz zemlje Misirske kola za djecu svoju i za `ene svoje, i povedite oca svojega i do|ite ovamo;

45:20 A na poku}stvo svoje ne gledajte, jer {to ima najbolje u svoj zemlji Misirskoj va{e je.

45:21 I sinovi Izrailjevi u~ini{e tako; i Josif im dade kola po zapovijesti Faraonovoj; dade im i bra{njenice na put.

45:22 I svakome dade po dvoje haljine a Venijaminu dade trista srebrnika i petore haljine.

45:23 A ocu svojemu posla jo{ deset magaraca natovarenijeh najljep{ijeh stvari {to ima u Misiru, i deset magarica natovarenijeh `ita i hljeba i jestiva ocu na put.

45:24 Tako opravi braću svoju, i po|o{e; i re~e im: nemojte se koriti putem.

45:25 Tako se vrati{e iz Misira, i do|o{e u zemlju Hanansku k Jakovu ocu svojemu.

45:26 I javi{e mu i reko{e: jo{ je `iv Josif, i zapovjeda nad svom zemljom Misirskom. A u njemu srce prenemo`e, jer im ne vjerova{e.

45:27 Ali kad mu kaza{e sve rije~i Josifove, koje im je Josif rekao, i vidje kola, koja posla Josif po oca, tada o`ivje duh Jakova oca njihova;

45:28 I re~e Izrailj: dosta mi je kad je jo{ `iv sin moj Josif; idem da ga vidim dokle nijesam umro.

GLAVA 46

Tada po|e Izrailj sa svijem {to ima{e, i do{av u Virsaveju prinese `rtvu Bogu oca svojega Isaka.

46:2 I Bog re~e Izrailju no}u u utvari: Jakove! Jakove! A on odgovori: evo me.

46:3 I Bog mu re~e: ja sam Bog, Bog oca tvoje; ne boj se oti}i u Misir; jer }u ondje na~initi od tebe narod velik.

46:4 Ja }u i}i s tobom u Misir, i ja }u te odvesti onamo, i Josif }e metnuti ruku svoju na o~i tvoje.

46:5 I po|e Jakov od Virsaveje; i sinovi Izrailjevi posadi{e Jakova oca svojega i djecu svoju i `ene svoje na kola koja posla Faraon po nj.

46:6 I uze{e stoku svoju i blago svoje {to bijahu stekli u zemlji Hananskoj; i do|o{e u Misir Jakov i sva porodica njegova.

46:7 Sinove svoje i sinove sinova svojih, k}eri svoje i k}eri sinova svojih, i svu porodicu svoju dovede sa sobom u Misir.

46:8 A ovo su imena djece Izrailjeve {to do|o{e u Misir: Jakov i sinovi njegovi. Prvenac Jakovljevi Ruvim;

46:9 I sinovi Ruvimovi: Enoh, Faluj, Esron i Harmija.

46:10 A sinovi Simeunovi: Jemuilo, Jamin, Aod, Jahin, Soar i Saul, sin jedne Hananejke.

46:11 Sinovi Levijevi: Girson, Kat i Merarije.

46:12 Sinovi Judini: Ir, Avnan, Silom, Fares i Zara; a umrli bjehu Ir i Avnan u zemlji Hananskoj, ali bijahu sinovi Faresovi Esrom i Jemuilo.

46:13 Sinovi Isaharovi: Tola, Fuva, Jov, i Simeon.

46:14 Sinovi Zavulonovi: Sered, Alon, i Ahojilo.

46:15 To su sinovi Lijini, koje rodi Jakovu u Padan-Aramu, i jo{te Dina k}i njegova. Svega du{a, sinova njegovijeh i k}eri njegovijeh bje{e trideset i tri.

46:16 Sinovi Gadovi: Sifon, Agije, Sunije, Esvon, Irije, Arodije i Arilije.

46:17 Sinovi Asirovi: Jemna, Jesva, Jesvija i Verija, i sestra njihova Sara. A sinovi Verijini Horvor i Melhilo.

46:18 To su sinovi Zelfe, koju dade Lavan Liji k}eri svojoj, i ona ih rodi Jakovu, {esnaest du{a.

46:19 A sinovi Rahilje `ene Jakovljeve: Josif i Venijamin.

46:20 A Josifu se rodi{e u Misiru od Asenete k}eri Potifere sve{tenika Onskoga: Manasija i Jefrem.

46:21 A sinovi Venijaminovi: Vela, Veher, Asvil, Gira, Naman, Ihije, Ros, Mupim, Upim i Arad.

46:22 To su sinovi Rahiljini {to se rodi{e Jakovu, svega ~etnaest du{a.

46:23 I sin Danov: Asom.

46:24 A sinovi Neftalimovi: Asilo, Gunije, Jeser i Silim.

46:25 To su sinovi Vale, koju dade Lavan Rahilji k}eri svojoj i ona ih rodi Jakovu; svega sedam du{a.

46:26 A svega du{a {to do|o{e s Jakovom u Misir a iza|o{e od bedara njegovijeh, osim `ena sinova Jakovljevijeh, svega du{a bje{e {ezdeset i {est.

46:27 I dva sina Josifova koji mu se rodi{e u Misiru; svega dakle du{a doma Jakovljeva, {to do|o{e u Misir, bje{e sedamdeset.

46:28 A Judu posla Jakov naprijed k Josifu, da mu javi da iza|e preda nj u Gesem. I do|o{e u zemlju Gesemsku.

46:29 A Josif upre`e u kola svoja, i iza|e na susret Izrailju ocu svojemu u Gesem; i kad ga vidje Jakov, pade mu oko vrata, i plaka dugo o vratu njegovu.

46:30 I re~e Izrailj Josifu: sada ne marim umrijeti kad sam te vidio da si jo{te `iv.

46:31 A Josif re~e bra}i svojoj i domu oca svojega: idem da javim Faraonu; ali }u mu kazati: bra}a moja i dom oca mojega iz zemlje Hananske do|o{e k meni;

46:32 A ti su ljudi pastiri i svagda su se bavili oko stoke, i dovedo{e ovce svoje i goveda svoja i {to god imaju.

46:33 A kad vas Faraon dozove, re}i }e vam: kaku radnju radite?

46:34 A vi ka`ite: pastiri su bile sluge tvoje od mladosti, i mi i stari na{i; da biste ostali u zemlji Gesemskoj; jer su Misircima svi pastiri ne~isti.

GLAVA 47

I oti{av Josif javi Faraonu i re~e: otac moj i bra}a moja s ovcima svojim i s govedima svojim i sa svijem {to imaju do|o{e iz zemlje Hanaske, i evo ih u zemlji Gesemskoj.

47:2 I uzev nekolicinu bra}e svoje, pet ljudi, izvede ih pred Faraona.

47:3 A Faraon re~e bra}i njegovoj: kaku radnju radite? A oni reko{e Faraonu: pastiri su sluge tvoje, i mi i na{i stari.

47:4 Jo{ reko{e Faraonu: do|osmo da `ivimo kao do{ljac i u ovoj zemlji, jer nema pa{e za stoku tvojih sluga, jer je velika glad u zemlji Hananskoj; a sada dopusti da `ive u zemlji Gesemskoj sluge tvoje.

47:5 A Faraon re~e Josifu: otac tvoj i bra}a tvoje do|o{e k tebi;

47:6 U tvojoj je vlasti zemlja Misirska; na najboljem mjestu u ovoj zemlji naseli oca svojega i bra}u svoju, neka `ive u zemlji Gesemskoj; i kao koje zna{ izme|u njih da su vrijedni ljudi, postavi ih nad mojom stokom.

47:7 Poslije dovede Josif i Jakova oca svojega i izvede ga pred Faraona, i blagoslovi Jakov Faraona.

47:8 A Faraon re~e Jakovu: koliko ti ima godina?

47:9 Odgovori Jakov Faraonu: meni ima sto i trideset godina, kako sam do{ljak. Malo je dana `ivota mojega i zli su bili, niti sti`u vijeka otaca mojih, koliko su oni `ivjeli.

47:10 I blagosloviv Jakov Faraona otide od Faraona.

47:11 A Josif naseli oca svojega i bra}u svoju, i dade im dobro u zemlji Misirskoj na najboljem

mjestu te zemlje, u zemlji Rameskoj, kao {to zapovjedi Faraon.

47:12 I hranja{e Josif hljebom oca svojega i bra}u svoju i sav dom oca svojega do najmanjega.

47:13 Ali nesta hljeba u svoj zemlji, jer glad bija{e vrlo velika, i uzmu~i se zemlja Misirska i zemlja Hananska od gladi.

47:14 I pokupi Josif sve novce {to se nala`ahu po zemlji Misirskoj i po zemlji Hananskoj za `ito koje kupovahu, i slaga{e novce u ku}u Faraonovu.

47:15 A kad nesta novca u zemlji Misirskoj i u zemlji Hananskoj, stado{e svi Misirci dolaziti k Josifu govore}i: daj nam hljeba; za{to da mremo kod tebe, {to novaca nema?

47:16 A Josif im govora{e: dajte stoku svoju, pa }u vam dati hljeba za stoku, kad je nestalo novca.

47:17 I dovo|ahu stoku svoju k Josifu, i Josif im dava{e hljeba za konje i za ovce i za goveda i za magarce. Tako ih prehrani onu godinu hljebom za svu stoku njihovu.

47:18 A kad pro|e ona godina, stado{e opet dolaziti k njemu druge godine govore}i: ne mo`emo tajiti od gospodara svojega, ali je novaca nestalo, i stoka koju imasmo u na{ega je gospodara; i nije ostalo ni{ta da donesemo gospodaru svojemu osim tjelesa na{ih i njiva na{ih.

47:19 Za{to da mremo na tvoje o~i? evo i nas i na{ih njiva; kupi nas i njive na{e za hljeb, da s njivama svojim budemo robovi Faraonu, i daj `ita da ostanemo `ivi i ne pomremo i da zemlja ne opusti.

47:20 Tako pokupova Josif Faraonu sve njive u Misiru, jer Misirci prodavahu svaki svoju njivu, kad glad uze jako mah me|u njima. I zemlja posta Faraonova.

47:21 A narod preseli u gradove od jednoga kraja Misira do drugoga.

47:22 Samo ne kupi sve{teni~kih njiva; jer Faraon odredi dio sve{tenicima, i hranjahu se od svojega dijela, koji im dade Faraon, te ne proda{e svojih njiva.

47:23 A Josif re~e narodu: evo kupih danas vas i njive va{e Faraonu; evo vam sjemena, pa zasijte njive.

47:24 A {to bude roda, da}ete peto Faraonu, a ~etiri dijela neka budu vama za sjeme po njivama i za hranu vama i onijema koji su po ku}ama va{im i za hranu djeci va{oj.

47:25 A oni reko{e: ti si nam `ivot sa-uvao; neka na|emo milost pred gospodarem svojim da budemo robovi Faraonu.

47:26 I postavi Josif zakon do dana{njega dana za njive Misirske da se daje peto Faraonu; samo njive sve{teni~ke ne posta{e Faraonove.

47:27 A djeca Izrailjeva `ivljahu u zemlji Misirskoj u kraju Gesemskom, i dr`ahu ga, i narodi{e se i namno`i{e se veoma.

47:28 I Jakov po`ivje u zemlji Misirskoj sedamnaest godina; a svega bi Jakovu sto i ~etrdeset i sedam godina.

47:29 A kad se pribli`i vrijeme Izrailju da umre, dozva sina svojega Josifa, i re~e mu: ako sam na{ao milost pred tobom, metni ruku svoju pod stepno moje, i u~ini mi milost i vjeru, nemoj me pogrepsi u Misiru;

47:30 Nego neka le`im kod otaca svojih; i ti me odnesi iz Misira i pogrebi me u grobu njihovu. A on re~e: u~ini}u kako si kazao.

47:31 I re~e mu Jakov: zakuni mi se. I on mu se zakle. I pokloni se Izrailj preko uzglavlja od odra svojega.

GLAVA 48

Poslije javi{e Josifu: eno, otac ti je bolestan. A on povede sa sobom dva sina svoja, Manasiju i Jefrema.

48:2 I javi{e Jakovu i reko{e: evo sin tvoj Josif ide k tebi. A Izrailj se okrijepi, te sjede na postelji svojoj.

48:3 I re~e Jakov Josifu: Bog svemogu}i javi se meni u Luzu u zemlji Hananskoj, i blagoslovi me;

48:4 I re~e mi: u~ini}u te da naraste{ i namno`i{e se; i u~ini}u od tebe mno{tvo naroda, i da}u zemlju ovu sjemenu tvojemu nakon tebe da je njihova do vijeka.

48:5 Sada dakle dva sina tvoja, {to ti se rodi{e u zemlji Misirskoj prije nego do |oh k tebi u Misir, moji su, Jefrem i Manasija kao Ruvim i Simeun neka budu moji.

48:6 A djeca koju rodi{ poslije njih, neka budu tvoja i neka se po imenu bra}e svoje zovu u na{lje-dstvu svojem.

48:7 Jer kad se vratih iz Padana, umrije mi Rahi-lja u zemlji Hananskoj na putu, kad bje{e jo{ malo do Efrate; i pogreboh je na putu u Efratu, a to je Vitlejem.

48:8 A vidjev Izrailj sinove Josifove, re~e: ko su ovi?

48:9 A Josif re~e ocu svojem: moji sinovi, koje mi Bog dade ovdje. A on re~e: dovedi ih k meni, da ih blagoslovim.

48:10 A o~i bjehu Izrailju ote`ale od starosti, te ne moga{e dobro vidjeti. A kad mu ih privede, ci-jeliva ih i zagri.

48:11 I re~e Izrailj Josifu: nijesam mislio da }u vidjeti lice tvoje; a gle, Bog mi dade da vidim i po-rod tvoj.

48:12 A Josif odma~e ih od koljena njegovijeh i pokloni se licem do zemlje.

48:13 Pa ih uze Josif obojicu, Jefrema sebi s de-sne strane a Izrailju s lijeve, Manasiju pak sebi s li-jeve strane a Izrailju s desne; i tako ih prima~e k njemu.

48:14 A Izrailj pru`iv desnu ruku svoju metnu je na glavu Jefremu mla|emu, a lijevu na glavu Ma-nasiji, tako namjestiv ruke navla{, ako i jest Mana-sija bio prvenac.

48:15 I blagoslovi Josifa govore}i: Bog, kojemu su svagda uga|ali oci moji Avram i Isak, Bog, koji me je hranio od kako sam postao do dana{njega dana,

48:16 An|eo, koji me je izbavljao od svakoga zla, da blagoslovi djecu ovu, i da se po mojemu imenu i po imenu otaca mojih Avrama i Isaka pro-zovu, i da se kao ribe namno`e na zemlji!

48:17 A Josif kad vidje gdje otac metnu desnu ruku svoju na glavu Jefremu, ne bi mu milo, pa

uhvati za ruku oca svojega da je premjesti s glave Jefremove na glavu Manasijinu.

48:18 I re~e Josif ocu svojem: ne tako, o~e; ovo je prvenac, metni desnicu njemu na glavu.

48:19 Ali otac njegov ne htje, nego re~e: znam, sine, znam; i od njega }e postati narod, i on }e biti velik; ali }e mla|i brat njegov biti ve}i od njega, i sjeme }e njegovo biti veliko mno{tvo naroda.

48:20 I blagoslovi ih u onaj dan i re~e: tobom }e Izrailj blagosiljati govore}i: Bog da te u~ini kao Je-frema i kao Manasiju. Tako postavi Jefrema pred Manasiju.

48:21 Poslije re~e Izrailj Josifu: evo ja }u skoro umrijeti; ali }e Bog biti s vama i odve}e vas opet u zemlju otaca va{ih.

48:22 I ja ti dajem jedan dio vi{e nego bra}i tvo-joj, koji uzeh iz ruku Amorejskih ma~em svojim i lukom svojim.

GLAVA 49

Poslije sazva Jakov sinove svoje i re~e: skupite se da vam javim {ta }e vam biti do po{ljetka.

49:2 Skupite se i poslu{ajte, sinovi Jakovljevi, poslu{ajte Izrailja oca svojega.

49:3 Ruvime, ti si prvenac moj, krjepost moja i po-etak sile moje; prvi gospodstvom i prvi sna-gom.

49:4 Navro si kao voda; ne}e{ biti prvi; jer si stao na postelju oca svojega i oskvrnio je legav na nju.

49:5 Simeun i Levije, bra}a, ma~evi su im oru`-je nepravdi.

49:6 U tajne njihove da ne ulazi du{a moja, sa zborom njihovijem da se ne sastavlja slava moja; jer u gnjevu svojem pobi{e ljude, i za svoje veselje pokida{e volove.

49:7 Proklet da je gnjev njihov, {to bje{e nagao, i ljutina njihova, {to bje{e `estoka; razdijeli}u ih po Jakovu, i rasu}u ih po Izrailju.

49:8 Juda, tebe }e hvaliti bra}a tvoja, a ruka }e ti biti za vratom neprijateljima tvojim, i klanja}e ti se sinovi oca tvojega.

49:9 Lavi}u Juda! s plijena si se vratio, sine moj; spusti se i le`e kao lav i kao ljuti lav; ko }e ga probuditi?

49:10 Palica vladala-ka ne}e se odvojiti od Jude niti od nogu njegovijeh onaj koji postavlja zakon, dokle ne do|e onaj kome pripada, i njemu }e se pokoravati narodi.

49:11 Ve`e za ~okot magare svoje, i za plemenu lozu mlade od magarice svoje; u vinu pere haljinu svoju i ogrta~ svoj u soku od gro`|a.

49:12 O~i mu se crvene od vina i zubi bijele od mlijeka.

49:13 Zavulon }e `ivjeti pokraj mora i gdje pristaju la|e, a me|a }e mu biti do Sidona.

49:14 Isahar je magarac jak u kostima, koji le`i u toru,

49:15 I vidjev da je po~ivanje dobro i da je zemlja mila, sagnu}e ramena svoja da nosi, i pla}a}e danak.

49:16 Dan }e suditi svojemu narodu, kao jedno izme|u plemena Izrailjevih.

49:17 Dan }e biti zmija na putu i guja na stazi, koja ujeda konja za ki~icu, te pada konjik nauznak.

49:18 Gospode, tebe ~ekam da me izbavi{.

49:19 A Gad, njega }e vojska svladati; ali }e najposlije on nadvladati.

49:20 U Asira }e biti obilata hrana, i on }e davati slasti carske.

49:21 Neftalim je ko{uta pu{tena, i govori}e lijepe rije~i.

49:22 Josif je rodna grana, rodna grana kraj izvora, kojoj se ogranci ra{iri}e svrh zida.

49:23 Ako ga i ucvijeli}e ljuto i strijelja}e na nj, i bi}e mu neprijatelji strijelci,

49:24 Opet osta jak luk njegov i oja~a}e mi{ice ruku njegovijeh od ruku jakoga Boga Jakovljeva, odakle posta pastir, kamen Izrailju,

49:25 Od silnoga Boga oca tvojega, koji }e ti pomagati, i od svemogu}ega, koji }e te blagosloviti blagoslovima ozgo s neba, blagoslovima ozdo iz bezdana, blagoslovima od dojaka i od materice.

49:26 Blagoslovi oca tvojega nadvisi}e blagoslove mojih starijeh svrh brda vje~nijeh, neka budu nad glavom Josifovom i nad tjemnom odvojenoga izme|u bra}e.

49:27 Venijamin je vuk grabljivi, jutrom jede lov, a ve~erom dijeli plijen.

49:28 Ovo su dvanaest plemena Izrailjevih, i ovo im otac izgovori kad ih blagoslovi, svako blagoslovom njegovijem blagoslovi ih.

49:29 Potom im zapovjedi i re~e im: kad se priberem k rodu svojem, pogrebite me kod otaca mojih u pe}ini koja je na njivi Efrona Hetejina,

49:30 U pe}ini koja je na njivi Makpelskoj prema Mamriji u zemlji Hananskoj, koju kupi Avram s njivom u Efrona Hetejina da ima svoj grob.

49:31 Ondje pogrebo}e Avrama i Saru `enu njegovu, ondje pogrebo}e Isaka i Reveku `enu njegovu, i ondje pogreboh Liju.

49:32 A kupljena je njiva i pe}ina na njoj u sinova Hetovijeh.

49:33 A kad izgovori Jakov zapovjesti sinovima sovjim, di`e noge svoje na postelju, i umrije, i pribran bi k rodu svojem.

GLAVA 50

Tada Josif pade na lice ocu svojem, i plaka nad njim cjeluju}i ga.

50:2 I zapovjedi Josif slugama svojim ljekarima da mirisima poma`u oca njegova; i ljekari pomaza}e mirisima Izrailja.

50:3 I navr{i mu se ~etrdeset dana, jer toliko dana treba onijem koje poma`u mirisima; i plaka}e za njim Misirci sedamdeset dana.

50:4 A kad pro|o}e `alosni dani, re~e Josif do{njjima Faraonovijem govore}i: ako sam na{ao milost pred vama, govorite Faraonu i recite:

50:5 Otac me je moj zakleo govore}i: evo, ja }u skoro umrijeti; u grobu mojem, koji iskopah u zemlji Hananskoj, ondje me pogrebi. Pa sada da idem da pogrebem oca svojega, a poslije }u opet do}i.

50:6 A Faraon mu re~e: idi, pogrebi oca svojega kako te je zakleo.

50:7 I otide Josif da pogrebe oca svojega; i s njim po|o{e sve sluge Faraonove, starje{ine od doma njegova i sve starje{ine od zemlje Misirske,

50:8 I sav dom Josifov i bra}a njegova i dom oca njegova; samo djecu svoju i ovce svoje i goveda svoja ostavi{e u zemlji Gesemskoj.

50:9 A po|e s njim kola i konjanika toliko da bje{e vojska vrlo velika.

50:10 A kad do|o{e na gumno Atadovo, koje je s onu stranu Jordana, plaka{e ondje mnogo i vrlo tu`no; i Josif u~ini `alost za ocem svojim za sedam dana.

50:11 A ljudi iz one zemlje, Hananejci, kad vidje{e pla~ na gumnu Atadovu, reko{e: u velikoj su `alosti Misirci. Zato prozva{e ono mjesto s onu stranu Jordana `alost Misirska.

50:12 I u~ini{e mu sinovi njegovi kako im bje{e zapovjedio.

50:13 Oduko{e ga sinovi njegovi u zemlju Hanansku, i pogrebo{e ga u pe}ini na njivi Makpelskoj, koju kupi Avram da ima svoj grob u Efrona Hetejina prema Mamriji.

50:14 I pogrebav{i oca svojega vrati se Josif u Misir i bra}a njegova i svi koji bijahu iza{li s njim da pogrebu oca njegova.

50:15 A bra}a Josifova vide{i gdje im otac umrije, reko{e: mo`e biti da se Josif srdi na nas, pa }e nam se osvetiti za sve zlo {to mu u~inismo.

50:16 Zato poru~i{e Josifu: otac tvoj zapovjedi na smrti i re~e:

50:17 Ovako ka`ite Josifu: molim te, oprosti bra}i svojoj bezakonje i grijeh, {to ti pakosti{e; sada oprosti bezakonje slugama Boga oca tvojega. A Josif zaplaka se kad mu to reko{e.

50:18 Poslije do|o{e i bra}a njegova i pado{e pred njim i reko{e: evo smo sluge tvoje.

50:19 A Josif im re~e: ne bojte se, zar sam ja mjesto Boga?

50:20 Vi ste mislili zlo po me, ali je Bog mislio dobro, da u~ini {to se danas zbiva, da se sa~uva u `ivotu mnogi narod.

50:21 Ne bojte se dakle; ja }u hraniti vas i va{u djecu. Tako ih utje{i i oslobodi.

50:22 Tako `ivlja{e Josif u Misiru s domom oca svojega, i po`ivje sto i deset godina.

50:23 I vidje Josif sinove Jefremove do tre}ega koljena; i sinovi Mahira sina Manasijina rodi{e se i odrasto{e na koljenima Josifovijem.

50:24 I re~e Josif bra}i svojoj: ja }u skoro umrijeti; ali }e vas zacijelo Bog pohoditi, i izve{e vas iz ove zemlje u zemlju za koju se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu.

50:25 I zakle Josif sinove Izrailjeve i re~e: zaista }e vas pohoditi Bog; a vi onda odnesite kosti moje odavde.

50:26 Potom umrije Josif, a bje{e mu sto i deset godina; i pomazav{i ga mirisima metnu{e ga u kov~eg u Misiru.